

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อปัญหาในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2
โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์คอนแวนต์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์
ของ
นางสาวทิพย์มณี ตะภาหิรัญ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
พฤษภาคม 2548
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๒๕๔๘
๒๕๔๘
๒๕๔๘

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อปัญหาในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2
โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์คอนแวนต์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ

ของ

นางสาวทิพย์มณี ตะเภานิรัญ

16 ส.ค. 2548

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
พฤษภาคม 2548

ทิพย์มณี ตะนาหิรัญ .(2548) . องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อปัญหาในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียน
ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์คอนแวนต์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์
กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ รองศาสตราจารย์เวณี กรีทอง

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อปัญหาในการอ่านภาษาไทย
ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์คอนแวนต์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำแนก
ตามตัวแปรได้แก่ องค์ประกอบด้านส่วนตัว ได้แก่ ระดับชั้นที่กำลังศึกษา ลักษณะมุ่งอนาคต
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย บุคลิกภาพ ทักษะคิดต่อการอ่านภาษาไทย องค์ประกอบ
ด้านครอบครัว ได้แก่ ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง สถานภาพของผู้ปกครอง การสนับสนุนของ
ผู้ปกครองด้านการอ่านภาษาไทย องค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ การสนับสนุน
ของครูด้านการอ่านภาษาไทย และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ใน
การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ประถมศึกษาปีที่ 4-6) โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์
คอนแวนต์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2547 จำนวน 273 คน เป็นนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 90 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 90 คน และนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 93 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม
องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อปัญหาในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเซนต์ฟรัง
ซิสซาเวียร์คอนแวนต์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร และแบบสังเกตปัญหาในการอ่านภาษาไทย สถิติที่
ใช้ในการตรวจสอบสมมติฐาน ได้แก่ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์ถดถอย
พหุคูณ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังต่อไปนี้

1. องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับปัญหาในการเรียนภาษาไทย อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .01 มี 1 องค์ประกอบ ได้แก่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และองค์ประกอบที่มีสัมพันธ์
ทางบวกกับปัญหาในการอ่านภาษาไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 องค์ประกอบ ได้แก่
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

2. องค์ประกอบที่มีสัมพันธ์ทางลบกับปัญหาในการอ่านภาษาไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .01 มี 7 องค์ประกอบ ได้แก่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ลักษณะมุ่งอนาคต บุคลิกภาพ
ทักษะคิดต่อการอ่านภาษาไทย การสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการอ่านภาษาไทย การสนับสนุน
ของครูด้านการอ่านภาษาไทย และ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนและเพื่อน

3. องค์ประกอบที่ไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาในการอ่านภาษาไทยมี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง และสถานภาพของผู้ปกครอง

4. องค์ประกอบที่ส่งผลต่อปัญหาในการอ่านภาษาไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เรียงลำดับองค์ประกอบที่ส่งผลมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด 4 องค์ประกอบ ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนและเพื่อน บุคลิกภาพ การสนับสนุนของครูด้านการอ่านภาษาไทย และการสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการอ่านภาษาไทย ตามลำดับ โดยองค์ประกอบทั้ง 4 นี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของปัญหาในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ได้ร้อยละ 37.00

5. สมการที่สามารถพยากรณ์ปัญหาในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนำค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์มาเขียนเป็นสมการได้ดังนี้

5.1 สมการพยากรณ์ปัญหาในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = .151 - .345X_{16} + .308 X_{12} - .369 X_{15} + .193 X_{14}$$

5.2 สมการพยากรณ์ปัญหาในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = -.506X_{16} + .349X_{12} - .459 X_{15} + .155 X_{14}$$

FACTORS AFFECTING ON PROBLEMS OF THAI READING OF LEVEL II STUDENT OF
SAINT FRANCIS XAVIER CONVENT SCHOOL IN KHET DUSIT, BANGKOK

AN ABSTRACT
BY
MS.THIPMANEE TAPAOHIRUN

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Educational Psychology
at Srinakharinwirot University
May 2005

Thipmanee Tapaohirun .(2005). Factors Affecting on Problems of Thai Reading of Level II Student of Saint Francis Xavier Convent School in Khet Dusit, Bangkok. Master of Education, M.Ed. (Educational Psychology) Bangkok : Graduate School. Srinakarinwirot. Advisor Project . Assoc.Prof. Vatanee GreeTong.

The purpose of this research were to study factors affecting on problems of Thai reading of students level II of Saint Francis Xavier Convent School in Khet Dusit, Bangkok, in the year 2005 and to compare those attitude in the following variables, such as, personal factors, namely, the current studying class level, attitude to the future, result of Thai study, personality, attitude to Thai reading : Family factors, namely, education level of guardians, status of guardians, status of guardians, support of guardian in Thai reading : school environmental factors, namely, support of teacher in Thai reading and relation between the student and their friends. The samples were the students level II (class 4-6 Elementary Course) at Saint Francis Xavier Convent School, Dusit District, Bangkok metropolis, of academic year 2004 total 273 persons classified as 90 persons of class 4 of Elementary Course : 90 persons of class 5 of Elementary Course and 93 persons of class 6 of Elementary Course : 90 persons of class 6 of Elementary Course. Tools used in this research were questionnaire about factors affecting on problems of Thai reading of student's level II of Saint Francis Xavier Convent School, Dusit District, Bangkok Metropolis and observation form. The statistic used to examine the assumption was coefficient value of Pearson and Multiple Regression Analysis.

Results of data analysis were as follows:-

1. There was 1 factor positively related to the problems of Thai studying at significant statistic .01, namely, Class 4 of Elementary Course. and there was 1 factor positively related to the problems of Thai reading at significant statistic .05
2. There were 7 factors negatively related to the problems of Thai reading at significant statistic .01, namely, Class 6 of Elementary Course, attitude to the future,

personality, attitude to Thai reading, support of guardians in Thai reading, support of the teacher in Thai reading and relation between the students and their friends.

3. There were 3 factors have no any relation to the problems of Thai reading. Namely, result of Thai study, level of guardians and status of the guardians.

4. There are 4 factors affecting on the problems of Thai reading at significant statistic .05 from the highest affect to lowest affect respectively, namely, relation between the students and their friends, personality, support of teacher in Thai reading and support of guardians of Thai reading whereby those 4 factors can jointly explain the variation of problems on Thai reading of the students level II at 37.00 percent

5. The equation can be predicting the problems of Thai reading of students level II at significant statistic .05 :-

5.1 The equation predicting the problems of Thai reading of students level II in term of raw marks is:-

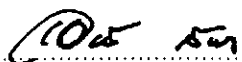
$$\hat{Y} = .151 -.345X_{16} +.308 X_{12}-.369 X_{15} +.193 X_{14}$$

5.2 The equation predicting problems of Thai reading of students level II in term of standard marks is:-

$$Z = -.506X_{16} +.349X_{12} -.459 X_{15} +.155 X_{14}$$

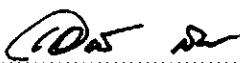
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการ
ศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....

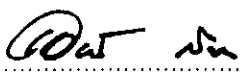
(รองศาสตราจารย์ เวรณี กรีทอง)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

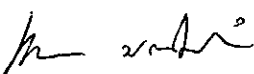
.....

(รองศาสตราจารย์ เวรณี กรีทอง)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน

(รองศาสตราจารย์ เวรณี กรีทอง)

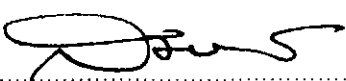
..... กรรมการสอบสารนิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทศพร มณีศรีขำ)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์

(อาจารย์ ดร. พาสณา จุฬรัตน์)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร. สมชาย ชูชาติ)

วันที่ 20 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2548

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความเมตตากรุณาอย่างสูง จากรองศาสตราจารย์เวอร์นี กริทอง อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.ทศพร มณีศรีขำ และอาจารย์ดร. พาสนา จุลรัตน์ กรรมการสอบปากเปล่าที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ที่ได้สละเวลาอย่างมากในการให้ความรู้ คำแนะนำและตรวจแก้ไขทุกขั้นตอนของการทำสารนิพนธ์ ซึ่งผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาอย่างยิ่งและขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทศพร มณีศรีขำ และอาจารย์ดร.พาสนา จุลรัตน์ ที่กรุณาให้คำแนะนำและเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์ในภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษาทุกท่าน ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ความเมตตาและให้กำลังใจ และขอขอบคุณเพื่อน ๆ ปรียาไท จิตวิทยาการศึกษาที่ให้ความช่วยเหลือในทุกด้าน

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกคนในครอบครัวตะเภานิรัญ ที่เป็นกำลังใจและให้การสนับสนุนจนประสบความสำเร็จในการศึกษาระดับนี้

ทิพย์มณี ตะเภานิรัญ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิด.....	8
สมมติฐานการศึกษาค้นคว้า.....	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาในการอ่านภาษาไทย.....	10
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาในการอ่านภาษาไทย.....	10
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาในการอ่านภาษาไทย.....	19
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่ศึกษาค้นคว้า.....	22
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่ศึกษาค้นคว้า.....	22
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่ศึกษาค้นคว้า.....	34
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	40
แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง.....	40
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	41
การหาคุณภาพเครื่องมือ.....	60
วิธีการรวบรวมข้อมูล.....	61
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	61
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	62

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาค้นคว้า.....	63
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผล.....	63
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	64
การเสนอผลการศึกษาค้นคว้า.....	64
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	65
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	72
สังเขปความหมาย สมมติฐาน และวิธีดำเนินการค้นคว้า.....	72
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	72
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	73
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	73
วิธีการรวบรวมข้อมูล.....	74
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	75
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	75
การอภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า.....	76
ข้อเสนอแนะ.....	87
บรรณานุกรม.....	88
ภาคผนวก.....	95
ภาคผนวก ก.....	96
ภาคผนวก ข.....	98
ภาคผนวก ค.....	111
ภาคผนวก ง.....	112
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	120

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1. แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับชั้น.....	41
2. แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนช่วงชั้นชั้นที่ 2 ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้น ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง สถานภาพของผู้ปกครอง	65
3. แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานขององค์ประกอบ ได้แก่ ปัญหาในการอ่านภาษาไทย ลักษณะมุ่งอนาคต ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษาไทย บุคลิกภาพ ทักษะคิดต่อการอ่านภาษาไทย การสนับสนุนของผู้ปกครอง ด้านการอ่านภาษาไทย การสนับสนุนของครูด้านการอ่านภาษาไทย และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน.....	66
4. แสดงผลการศึกษาคความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว ได้แก่ ระดับชั้นที่กำลังศึกษา ลักษณะมุ่งอนาคต ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย บุคลิกภาพ และทักษะคิดต่อการอ่านภาษาไทย ด้านครอบครัว ได้แก่ ระดับการ ศึกษาของผู้ปกครอง สถานภาพของผู้ปกครอง การสนับสนุนของผู้ปกครองด้าน การอ่านภาษาไทย และด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ การสนับสนุนของครู ด้านการอ่านภาษาไทย และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน กับปัญหาใน การอ่านภาษาไทย.....	68
5. แสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และ ด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อปัญหาในการอ่านภาษาไทย โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ.....	69
6. แสดงองค์ประกอบที่สามารถพยากรณ์ปัญหาในการอ่านภาษาไทยของ นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โดยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ.....	70
7. แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ขอบแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต.....	113
8. แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ขอบแบบสอบถามบุคลิกภาพ.....	114
9. แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ขอบแบบสอบถามทักษะคิดต่อการอ่าน ภาษาไทย.....	115
10. แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ขอบแบบสอบถามการสนับสนุนของ ผู้ปกครองด้านการอ่านภาษาไทย.....	116
11. แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ขอบแบบสอบถามการสนับสนุนของ ครูด้านการอ่านภาษาไทย.....	117

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง	หน้า
12. แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ขอบแบบสอบถามสัมพันธภาพ ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน.....	118
13. แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ขอบแบบสอบถามปัญหาในการอ่าน ภาษาไทย.....	119

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

เนื่องจากการจัดกระบวนการเรียนรู้ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545 มาตรา 24 ได้มุ่งเน้นให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่าน และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง (วิสิทธิ์ โจน์พจนรัตน์.2546 : 19) ดังนั้น สถานศึกษาทุกแห่งจึงควรส่งเสริมการอ่าน เพื่อให้ผู้เรียนรักการอ่านและเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

ในการที่จะพัฒนาเด็กให้อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ ต้องได้รับการแนะแนวทางจากผู้ใกล้ชิด คือ ผู้ปกครอง ครูอาจารย์ในการให้กำลังใจ ตลอดจนช่วยแก้เมื่อเด็กมีปัญหาในการอ่าน รวมทั้งจัดเวลาหาโอกาสและสถานที่ให้เด็กได้ทำกิจกรรมการอ่านของเขาอย่างพอใจและมีความสุข โดยที่เขาไม่รู้สึกว่าเป็นการบังคับ สิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นได้ก็เนื่องจากทุกฝ่ายร่วมมือกัน ไม่ว่าจะเป็นผู้ปกครอง ครู โรงเรียน ห้องสมุด และผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง สำหรับครูอาจารย์และโรงเรียนนั้นจะเป็นผู้ที่ใกล้ชิดเด็กมาก ดังนั้นครูอาจารย์จึงควรพัฒนาเด็กของตนให้เกิดการพัฒนาการทางด้านการอ่านอย่างต่อเนื่อง ให้เด็กได้มีโอกาสศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองตามกำลังความสามารถของเขา ดังนั้นการแนะแนวหรือแนะนำให้เด็กรู้จักหนังสือ รู้จักการอ่านเพิ่มเติมเพื่อให้ได้ความรู้เพิ่มเติมจากเนื้อหาวิชาที่เรียน ก็จะก่อให้เกิดการอ่านที่แตกฉาน อ่านได้เร็วและเพาะนิสัยการอ่านที่จะติดตัวไปได้ (กรมวิชาการ.2534 : 91)

การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับการศึกษาค้นคว้าในโรงเรียนและภายนอกโรงเรียน เพราะผู้เรียนมิได้ประสบความสำเร็จในโรงเรียนโดยการสอนของครูแต่เพียงอย่างเดียว หากต้องหาความรู้เพิ่มเติมจากการอ่านและตำราต่าง ๆ อีกด้วย จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้เรียนและผู้ต้องการศึกษาค้นคว้า ควรจะได้มีความสามารถในการอ่าน มิฉะนั้นความรู้ที่มีอยู่ในหนังสือหรือตำราก็จะไม่เป็นประโยชน์แก่ผู้เรียนเลย โดยสังเกตทั่ว ๆ ไปพบว่านักเรียนที่เรียนหนังสืออ่อนมักจะมีความสามารถในการอ่านต่ำ (ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน์.2525 : 63) และนอกจากการอ่านจะจำเป็นในการศึกษาแล้ว การอ่านยังเป็นสิ่งจำเป็นในการส่งเสริมความสามารถด้านต่าง ๆ ของผู้เรียน ดังที่รัตนา ศิริพานิช (2526 : 124) กล่าวว่า ความสามารถด้านความเข้าใจในการฟัง การจำแนกความแตกต่างของภาพและเสียง ความเข้าใจความหมายของคำ ความสามารถในการใช้สายตาและกล้ามเนื้อให้สัมพันธ์กันและความสามารถในการทำตามคำสั่ง ต่างก็มีความสัมพันธ์อย่างสูงกับความสามารถในการอ่าน ดังนั้น

หากไม่ได้รับการสนับสนุนด้านการอ่านภาษาไทย อาจทำให้ผู้เรียนประสบปัญหาในการเรียนรู้ด้วยตนเองนอกเหนือจากตำราเรียนและไม่อาจพัฒนาความสามารถในด้านต่าง ๆ ได้เท่าที่ควร

จากการที่ผู้วิจัยได้สอนวิชาส่งเสริมการอ่านที่โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์คอนแวนต์ เป็นเวลา 1 ปี ได้สังเกตนักเรียนในช่วงชั้นที่ 2 ส่วนใหญ่ พบว่ามีปัญหาในการอ่านภาษาไทย เช่น อ่านหนังสือไม่ถูกวิธี อ่านหนังสือไม่คล่อง อ่านหนังสือแล้ววิเคราะห์ไม่ได้ เป็นต้น และจากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ส่วนใหญ่มีปัญหาในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำไม่ชัดเจน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีปัญหาการอ่านออกเสียงไม่ถูกต้อง อ่านคำควบกล้ำไม่ชัดเจน อ่านหนังสือไม่คล่อง และอ่านช้า ส่วนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีปัญหาในการอ่านออกเสียงไม่ถูกต้องและอ่านคำควบกล้ำไม่ชัดเจนเป็นส่วนใหญ่ โดยครูผู้สอนวิชาภาษาไทยทั้ง 3 ระดับชั้นคิดว่าปัญหาในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนเกิดจากสาเหตุ การขาดการฝึกฝน ผู้วิจัยจึงทำการสำรวจเบื้องต้นโดยใช้แบบสอบถามปลายเปิด จำนวน 2 ข้อ ให้นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 จำนวน 150 คน และได้แบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 117 คน เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 37 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 30 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 50 คน โดยใช้คำถามดังนี้

คำถามแรกถามว่า นักเรียนคิดว่ามีปัญหาในการอ่านภาษาไทยหรือไม่ ถ้ามีคือปัญหาใด คำตอบที่ได้คือ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตอบว่า นักเรียนมีปัญหาการอ่านไม่ถูกต้อง เช่น อ่านออกเสียง ร ล ไม่ชัด อ่านออกเสียงผิด มากที่สุด จากผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 59.46 สรุปความไม่ได้ เช่น ย่อเรื่องไม่ได้ เล่าเรื่องที่อ่านไม่ได้ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 21.62 อ่านหนังสือไม่คล่อง เช่น อ่านช้า อ่านตะกุกตะกัก จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 18.92

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตอบว่า นักเรียนมีปัญหาในการอ่านไม่ถูกต้องมากที่สุด เช่น อ่านออกเสียง ร ล ว ไม่ชัด อ่านทำนองเสนาะไม่ได้ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 อ่านไม่คล่อง เช่น อ่านช้า อ่านติดขัด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 26.67 สรุปความไม่ได้ เช่น ตอบคำถามจากเรื่องไม่ได้ ย่อไม่ได้ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตอบว่า นักเรียนมีปัญหาการอ่านไม่คล่องมากที่สุด เช่น อ่านช้า อ่านตะกุกตะกัก จากผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 54.00 อ่านไม่ถูกต้อง เช่น อ่านออกเสียง ร ล ไม่ชัด จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 48.00 วิเคราะห์ไม่ได้ เช่น บอกข้อดี ข้อด้อยของเรื่องที่อ่านไม่ได้ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 28.00 สรุปความไม่ได้ เช่น ย่อเรื่องที่อ่านไม่ได้ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 18.00

คำถามที่ 2 ถามว่า เมื่อมีปัญหาในการอ่านภาษาไทย นักเรียนคิดว่าเกิดจากสาเหตุใดบ้าง คำตอบที่ได้พบว่า

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตอบว่า ปัญหาในการอ่านภาษาไทยเกิดจาก การขาดการฝึกฝน เช่น ไม่อ่านหนังสือทุกวัน อ่านไม่มาก ไม่ค่อยอ่าน จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 43.24 อ่านไม่ครบถ้วน ได้แก่ อ่านข้ามบางตอน รีบอ่านเกินไป จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 21.62 ไม่เข้าใจวิธีการอ่านภาษาไทย เช่น ไม่เข้าใจการจับใจความ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 18.92 ไม่ชอบอ่านหนังสือ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 8.11 คิดว่าถึงอ่านผิดก็ไม่เกิดผลเสีย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.41

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตอบว่า ปัญหาในการอ่านภาษาไทย เกิดจากการขาดการฝึกฝนมากที่สุด จากผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 43.33 ไม่เข้าใจความหมายของคำ จากผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 8.11 ขาดสมาธิ เช่น คิดถึงเรื่องอื่นขณะอ่าน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67 ไม่ใส่ใจและไม่กล้าแสดงความคิดเห็น จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตอบว่า ปัญหาในการอ่านภาษาไทย เกิดจากการขาดการฝึกฝนมากที่สุด จากผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 46.00 ไม่ชอบอ่านหนังสือ จากผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 32.00 ไม่เข้าใจวิธีการอ่าน เช่น ไม่เข้าใจการสรุป วิเคราะห์ จำนวน 14 คนคิดเป็นร้อยละ 28.00 ไม่กล้าแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 16.00 ไม่สนใจ รีบร้อนอ่าน และไม่เข้าใจเนื้อหา จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.00

ผลจากการสำรวจปัญหาเบื้องต้น สรุปได้ว่านักเรียนมีปัญหาในการอ่านภาษาไทย ซึ่งอาจทำให้การอ่านของนักเรียนไม่พัฒนาได้ดังหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของโรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์คอนแวนต์ ซึ่งกำหนดตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ที่กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศ เกณฑ์ระดับคุณภาพการประเมินการอ่าน คิด วิเคราะห์และเขียนว่า เป็นการประเมินศักยภาพผู้เรียนในการอ่านหนังสือเอกสารและสื่อต่างๆได้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว แล้วนำมาสรุปเป็นความรู้ความเข้าใจของตน ความสามารถในการคิด วิเคราะห์เนื้อหาสาระของเรื่องที่อ่าน ซึ่งนำไปสู่การสังเคราะห์เชิงสร้างสรรค์ และแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ (โรงเรียนเซนต์ ฟรังซิสซาเวียร์คอนแวนต์.2545 : 98) ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่า นักเรียนควรมีการแก้ปัญหการอ่านภาษาไทย ให้ตรงกับหลักสูตรข้างต้น เพื่อมิให้เกิดผลเสียดังที่ กาญจนา วิชาญปกรณ์ (2533 : 4-6) กล่าวว่า ในกรณีที่จำกัดเวลาในการอ่าน เช่น การสอบข้อเขียนต่าง ๆ ถ้าเราอ่านไม่ทันกำหนด ก็จะทำให้เสียคะแนนหรือสอบไม่ผ่านในที่สุด

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อปัญหาในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์คอนแวนต์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน กับปัญหาในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์คอนแวนต์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

2. เพื่อศึกษาองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อปัญหาในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์คอนแวนต์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ของปัญหาในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์คอนแวนต์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จะใช้เป็นข้อมูลประกอบการวางนโยบายสำหรับผู้บริหาร ครูผู้สอน ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้อง เพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนด้านการอ่านภาษาไทยต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ประถมศึกษาปีที่ 4-6) โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์คอนแวนต์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2547 จำนวน 821 คน เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 271 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 271 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 279 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ประถมศึกษาปีที่ 4-6) โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์คอนแวนต์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2547 จำนวน 273 คน เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 90 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 90 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 93 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ด้วยความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ของยามาเน่ (Yamane.1970 : 80 – 81) โดยใช้ระดับชั้นเรียนเป็นชั้น (Strata)

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1.1 ตัวแปรอิสระ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่

3.2

3.2.1 องค์ประกอบด้านส่วนตัว ได้แก่

3.2.1.1 ระดับชั้นที่กำลังศึกษา

3.2.1.2 ลักษณะมุ่งอนาคต

3.2.1.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย

3.2.1.4 บุคลิกภาพ

3.2.1.5 ทักษะติดต่อการอ่านภาษาไทย

3.2.2 องค์ประกอบด้านครอบครัว ได้แก่

3.2.2.1 ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

3.2.2.2 สถานภาพของผู้ปกครอง

3.2.2.3 การสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการอ่านภาษาไทย

3.2.3 องค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่

3.2.3.1 การสนับสนุนของครูด้านการอ่านภาษาไทย

3.2.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

3.3 ตัวแปรตาม ได้แก่ ปัญหาในการอ่านภาษาไทย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ปัญหาในการอ่านภาษาไทย หมายถึง ปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียนในด้านการอ่านภาษาไทย โดยแสดงพฤติกรรมที่เป็นปัญหา ได้แก่
 - 1.1 การอ่านไม่ถูกต้อง ได้แก่ การอ่านผิด การอ่านคำควบกล้ำ ร ล ว ไม่ชัด การอ่านตกคำ การอ่านเพิ่มคำ
 - 1.2 การอ่านไม่คล่อง ได้แก่ การอ่านช้าเกินไป การอ่านเร็วเกินไป การอ่านติดขัด การอ่านไม่ติดต่อกัน การอ่านเสียงเบา
2. องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อปัญหาในการอ่านภาษาไทย หมายถึง สิ่งที่จะเป็นสาเหตุที่ทำให้นักเรียนเกิดอุปสรรคในการอ่านภาษาไทย ซึ่งการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้แบ่งองค์ประกอบออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1 องค์ประกอบด้านส่วนตัว ได้แก่

2.1.1 ระดับชั้นที่กำลังศึกษา ได้แก่

2.1.1.1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

2.1.1.2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

2.1.1.3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2.1.2 ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง ความสามารถในการควบคุมตนเองของบุคคล ซึ่งแสดงออกเป็นพฤติกรรมของการอดได้ อดได้ ในสถานการณ์ต่าง ๆ เพราะเล็งเห็นผลเสียที่จะเกิดตามมา หรือการเพียรพยายามในปัจจุบันเพื่อผลดีในอนาคต

2.1.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย หมายถึง ผลการเรียนรู้โดยเฉลี่ยในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546

2.1.4 บุคลิกภาพ หมายถึงลักษณะเฉพาะของนักเรียนที่สะท้อนถึงความรู้สึกนึกคิด และพฤติกรรมแสดงออกเพื่อตอบสนองต่อสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ซึ่งทำให้มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งตามแบบสำรวจการกระทำกิจกรรมของเจนกินส์ (Jenkins Activity Survey) ซึ่งจำแนกเป็น 2 แบบคือ

2.1.4.1 บุคลิกภาพแบบ เอ ซึ่งเป็นลักษณะบุคลิกภาพของนักเรียนที่รักความก้าวหน้า ฝ่าฟันอุปสรรค โกรธง่าย ทำงานให้ประสบความสำเร็จ ทำงานด้วยความรวดเร็ว ไม่ชอบการรอคอย

2.1.4.2 บุคลิกภาพแบบ บี เป็นลักษณะบุคลิกภาพของนักเรียนที่ค่อนข้างเฉื่อยชา จิตใจเยือกเย็น ทำงานไปแบบเรื่อย ๆ ไม่หวังผลสำเร็จในการทำงาน ไม่ชอบฝ่าฟันอุปสรรค อดทนรอคอยได้

2.1.5 ทักษะการอ่านภาษาไทย หมายถึง ความรู้ ความรู้สึก และแนวโน้มในการเกิดพฤติกรรมของนักเรียนต่อการอ่านภาษาไทย ดังนี้

2.1.5.1 ทักษะด้านความรู้ หมายถึง การเห็นคุณค่า และประโยชน์ของการอ่านภาษาไทย

2.1.5.2 ทักษะด้านความรู้สึก หมายถึง ความชอบ ความพอใจ ความสนุกสนาน ต่อการอ่านภาษาไทย

2.1.5.3 ทักษะด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม หมายถึง ความกระตือรือร้น ความสนใจ ความใส่ใจในการอ่านภาษาไทย และการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการอ่านภาษาไทย

2.2 องค์ประกอบด้านครอบครัว ได้แก่

- 2.2.1 ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ได้แก่ ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ระดับปริญญาตรี และระดับสูงกว่าปริญญาตรี
- 2.2.2 สถานภาพของผู้ปกครอง ได้แก่ อยู่ด้วยกัน แยกกันอยู่ และบิดาหรือมารดาเสียชีวิต
- 2.2.3 การสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการอ่านภาษาไทย ได้แก่ บิดา มารดาหรือผู้ปกครองภายในครอบครัว ให้การสนับสนุนการอ่านภาษาไทยของนักเรียน ได้แก่ ความสนใจ ชักถาม แนะนำ ให้ความช่วยเหลือ เป็นตัวอย่างที่ดี และร่วมมือในการทำกิจกรรมส่งเสริมการอ่านภาษาไทย

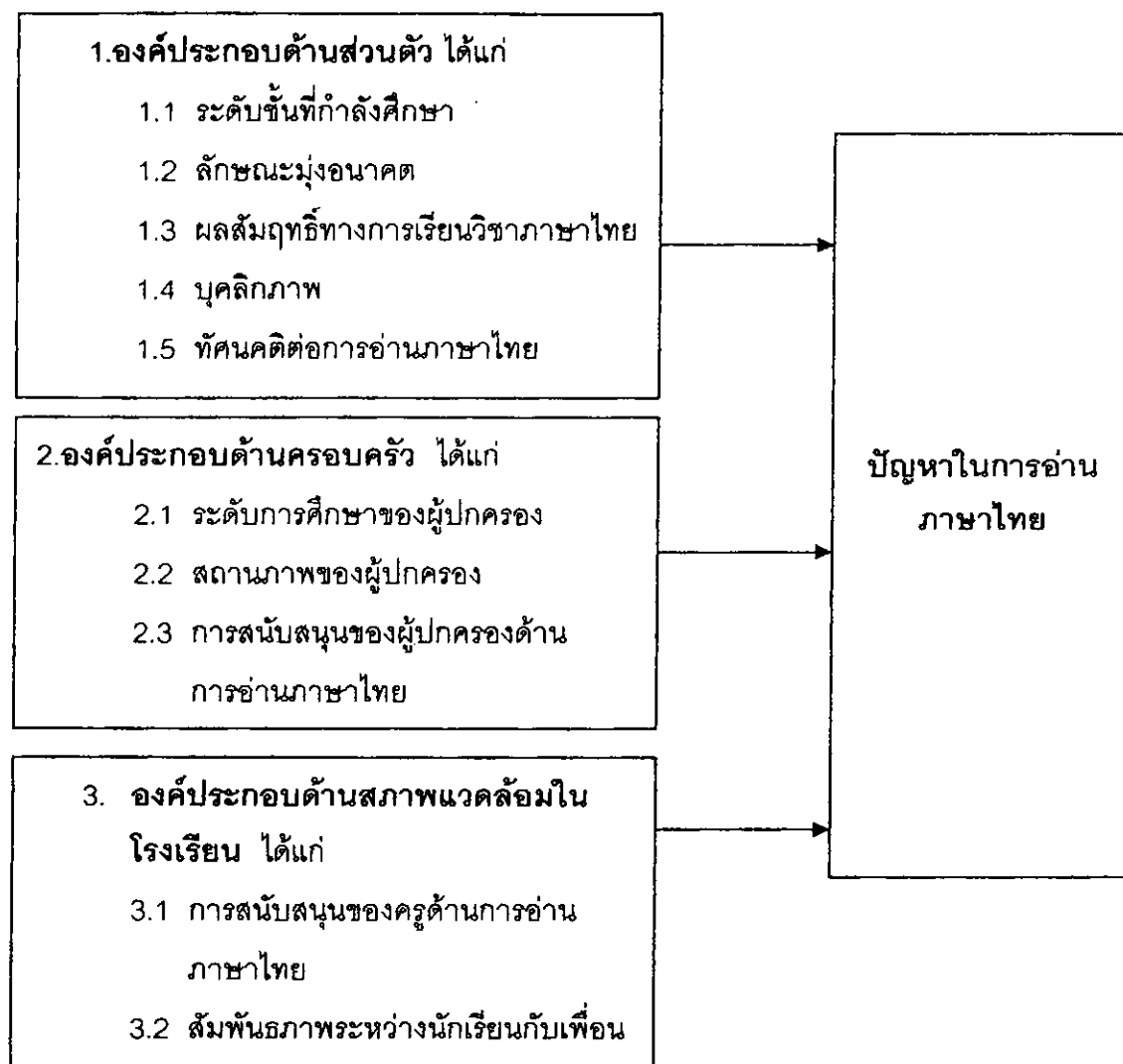
2.3 องค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่

- 2.3.1 การสนับสนุนของครูด้านการอ่านภาษาไทย หมายถึง ครูให้การสนับสนุนด้านการอ่านภาษาไทยของนักเรียน ได้แก่ ความสนใจ ชักถาม แนะนำ ให้ความช่วยเหลือ และจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านภาษาไทย
- 2.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนและเพื่อนปฏิบัติต่อกันทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน ได้แก่ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นด้านการอ่านภาษาไทย การร่วมทำกิจกรรมด้านการอ่านภาษาไทย การช่วยเหลือกันในการทำงานกลุ่มที่ส่งเสริมการอ่านภาษาไทย

กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

สมมติฐานการศึกษาค้นคว้า

1.องค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน มีความสัมพันธ์กับปัญหาในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์คอนแวนต์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

2.องค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียนมีอิทธิพลต่อปัญหาในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์คอนแวนต์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาในการอ่านภาษาไทย
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาในการอ่านภาษาไทย
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาในการอ่านภาษาไทย
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
 - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
 - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1.เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาในการอ่านภาษาไทย

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาในการอ่านภาษาไทย

1.1.1 ความหมายของการอ่าน

แลปปีและฟลัด (เลาเวลล์ รัตนาวิชัย.2534 : 23 อ้างอิงจาก Lapp and Flood.1986 : 5-6) ได้กล่าวว่า การอ่านนับว่าเป็นทักษะที่ต้องอาศัยการทำงานของสมองเพื่อทำความเข้าใจ สามารถวิเคราะห์ข้อเท็จจริง มีวิจารณญาณเรียบเรียงจัดระเบียบการนำไปใช้

ฮิลเดเรต (Hildreth.1968 : 612) กล่าวว่า การอ่านคือกระบวนการทางสมองที่จะแปลสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่มองเห็นได้ เกิดความรู้ความเข้าใจอย่างถ่องแท้

มอร์และสจวต ดอร์ (พวงทอง วิโรจนกร.2534 : 10 อ้างอิงจาก Morris and Stewart Dore.1989 :14) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่ผู้อ่านรับรู้ข้อมูลข่าวสารซึ่งเสนอไว้ในรูปตัวอักษร ผู้เขียนเป็นผู้ส่งข่าว ผู้อ่านจึงเป็นผู้แปลอักษรเหล่านั้นตามความรู้และประสบการณ์เดิมของตน อันจะนำไปสู่เป้าหมายหลักของการอ่านที่ว่า ผู้อ่านจะต้องคิดเป็นและเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน

ซิงท์ (Zintz.1975 : 575) กล่าวว่า การอ่าน คือ การเก็บรวบรวมความคิดจากสิ่งพิมพ์

สมิท (ประทุม การรักเรียน.2535 :15; อ้างอิงจาก Smith.1971 :1) กล่าวว่า การอ่านเป็นการบูรณาการทักษะหลาย ๆ อย่างเข้าด้วยกัน เช่น การจำแนกความแตกต่าง การวิเคราะห์คำ ความหมายของคำ การตีความเพื่อความเข้าใจและการวิเคราะห์สิ่งที่อ่าน

กูดแมน (Goodman.1970 : 5 -11) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อน เพราะผู้อ่านต้องพยายามสร้างความหมายขึ้นจากตัวอักษร การอ่านเป็น

กระบวนการที่ต้องคิดอยู่ตลอดเวลา ผู้อ่านจะต้องอาศัยการสังเกตจากสิ่งต่าง ๆ ที่ปรากฏอยู่ในข้อความ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือช่วยในการให้ความหมายจากข้อความเหล่านั้น

แอริโรสมิธ (Arrowsmith.1972 : 84) กล่าวว่า การอ่าน คือความคิด ความรู้สึก หรือสภาพทางจิตใจที่เกิดขึ้นด้วยความเข้าใจข้อความที่เขียนหรือตีพิมพ์ขึ้นมา ความเข้าใจในการอ่านที่สมบูรณ์จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อความคิด ความรู้สึกของผู้อ่านตรงกับความรู้สึกของผู้เขียนก่อนที่จะเขียนออกมาเป็นถ้อยคำ

สนิท ตั้งทวี (สนิท ตั้งทวี. 2536 : 4 – 6) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการอันสำคัญในการแสวงหาความรู้ของมนุษย์ เพื่อให้ทันต่อความเจริญก้าวหน้าด้านวิทยาการต่าง ๆ การอ่านจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญของนักเรียน นิสิตนักศึกษาและบุคคลทั่วไปในการเรียนรู้วิทยาการต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง

สมพร มั่นตะสูตร (สมพร มั่นตะสูตร. 2534 : 8) กล่าวถึงความหมายของการอ่านว่า การอ่านคือ การรับรู้ความหมายจากถ้อยคำที่ตีพิมพ์อยู่ในสิ่งพิมพ์ หรือหนังสือ โดยผู้อ่านรับรู้ว่าคุณเขียนได้ส่งสารอะไรมายังผู้อ่าน ทั้งในด้านความคิด ความรู้ ความหมาย ความสัมพันธ์กับสิ่งอื่น ว่าผู้เขียนตั้งใจแสดงความคิดอย่างไร มีความหมายว่าอะไร เกี่ยวข้องถึงอะไรบ้าง ลำดับชั้น เรื่องราวแต่ละเรื่องราวที่เรียงรายต่อเนื่องกันอยู่ในย่อหน้าหนึ่ง หรือในตอนหนึ่ง หรือในเรื่องหนึ่ง ซึ่งผู้อ่านต้องทำความเข้าใจไปที่ละขั้นตอนตามลำดับ

จากความหมายของการอ่านที่กล่าวมา สรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการสื่อสารระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน โดยผู้อ่านต้องแปลความหมาย ทำความเข้าใจ ตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ โดยใช้ความคิด ความรู้สึก ความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้อ่านเป็นแนวทางในการรับสารเพื่อให้ตรงกับสื่อของผู้เขียน

1.1.2 ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการแสวงหาความรู้ และเป็นทักษะสำคัญในการพัฒนาสติปัญญาและประสบการณ์เพื่อใช้ในชีวิตประจำวัน

สมถวิล วิเศษสมบัติ (สมถวิล วิเศษสมบัติ. 2525 : 73 – 74) กล่าวว่า ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่สำคัญและใช้มากในชีวิตประจำวัน เป็นทักษะที่นักเรียนใช้แสวงหาสรรพวิชาต่าง ๆ เพื่อความรู้ ความบันเทิงและการพักผ่อนหย่อนใจ ผู้มีนิสัยรักการอ่าน มีอัตราเร็วในการอ่านสูง ย่อมแสวงหาความรู้และการศึกษาเล่าเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปัจจุบันนี้ในต่างประเทศมีการส่งเสริมการอ่านอย่างมากทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เพราะถือว่า ถ้านักเรียนมีพื้นฐานการอ่านอย่างดีแล้ว ย่อมสามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษาหาความรู้ในสาขาวิชาอื่นได้เป็นอย่างดี

สุธีพร ปากะดี (2531 : 20) กล่าวว่า การอ่านมีความจำเป็นต่อชีวิตมนุษย์ในการติดต่อสื่อสาร ทำความเข้าใจและแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ ที่จำเป็นในการดำรงชีวิต ดังนั้นการสอนอ่านจึงเป็นทักษะที่สำคัญที่ผู้สอนจะต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

แสตง (Strang.1967 : 4) กล่าวว่า การอ่านคือถนนแห่งความรู้ การศึกษาทุกอย่างต้องอาศัยการอ่าน ในปัจจุบันต้องใช้การอ่านจึงจะอยู่ในสังคมได้อย่างทัดเทียม

เย็นใจ เลาหวนิช (กรมวิชาการ.2544; อ้างอิงจาก เย็นใจ เลาหวนิช. 2523) สรุปความจำเป็นในการอ่านไว้ดังนี้

ส่วนที่จำเป็นระดับพื้นฐาน

1. การอ่านเป็นการเสริมสร้างชีวิตที่มั่นคงและปลอดภัยได้ เพราะการอ่านจะนำมาซึ่งความรู้และความเข้าใจในสภาพสังคม เช่น ผู้ที่ประกอบอาชีพในทางธุรกิจ ถ้ามีนิสัยชอบอ่านหนังสือจะทราบความเคลื่อนไหวในวงการธุรกิจ

2. การอ่านเปิดโอกาสให้คนมีอิสระ เสรีภาพตามสิทธิมนุษยชน ไม่ถูกครอบงำในทางความคิด สามารถใช้สิทธิเสรีภาพของตนเอง ในการแสดงความคิดเห็นได้ในขอบเขตของกฎหมาย และประเพณีของสังคมได้อย่างเหมาะสม ผู้ที่อ่านมากย่อมมีโลกทัศน์ที่กว้างขวาง

ส่วนที่จำเป็นต่อการเพิ่มคุณภาพชีวิต

1.การอ่านจะเสริมสร้างจุดหมายในชีวิต ทำให้บุคคลสามารถยกระดับคุณภาพชีวิตของตนเองได้

2.การอ่านทำให้เกิดความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับตนและสิ่งแวดล้อมที่ตนเองอาศัยอยู่ จะช่วยให้บุคคลนั้นสามารถปรับตัวได้ดี และกลมกลืนกับสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัวได้

3. การอ่านจะช่วยส่งเสริมการอยู่ร่วมกันโดยสันติ หนังสือที่เหมาะสมกับแต่ละบุคคล จะสนองความต้องการของแต่ละบุคคลทำให้เกิดความสุข

จากความสำคัญและความจำเป็นของการอ่านข้างต้น สรุปได้ว่า การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญทั้งในด้านส่วนตัวและสังคม ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการดำเนินชีวิต

1.1.3 ความมุ่งหมายในการอ่าน

ในการอ่าน ผู้อ่านจะตั้งความมุ่งหมายไว้แตกต่างกัน กรมการศึกษานอกโรงเรียน (กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2533 : 16) กล่าวถึงความมุ่งหมายในการอ่านไว้ดังนี้

1. อ่านเพื่อความรู้ การอ่านเพื่อความรู้เป็นการอ่านเพื่อต้องการรู้ในสิ่งที่ผู้อ่านเป็นปัญหา หรือต้องการให้ความรู้ของตนนอกวง หรือต้องการรู้เพื่อประกอบอาชีพ การอ่านจึงเน้นถึงความรู้ในวิทยาการแขนงต่าง ๆ

2. อ่านเพื่อให้เกิดความคิด วัสดุสำหรับการอ่านเพื่อให้เกิดความคิดนั้นเป็นวัสดุสิ่งพิมพ์ที่แสดงทรรศนะ ซึ่งได้แก่ บทความ บทวิจารณ์ วิจัยต่าง ๆ การอ่านในลักษณะนี้เป็นการอ่านเพื่อทำความเข้าใจแนวคิดที่สำคัญ การจัดลำดับชั้นแนวคิดของผู้เขียน พร้อมทั้งพิจารณาหาเหตุผลและแรงจูงใจในการเขียนเรื่องนั้นขึ้นมา

3. อ่านเพื่อความบันเทิง เป็นการอ่านที่ช่วยให้เกิดความบันเทิงควบคู่ไป กับความรู้ ความคิด หนังสือที่อ่านเป็นประเภทนวนิยาย เรื่องสั้น วรรณคดี ซึ่งอ่านแล้วช่วยให้เกิดความสนุกสนาน ช่วยผ่อนคลายความตึงเครียด

4. อ่านเพื่อสนองความต้องการอื่น ๆ เป็นการอ่านที่ใช้ในการขจัดเสียด ความต้องการของคนที่ยังขาดอยู่ เช่น ความต้องการความมั่นคงในชีวิต ต้องการเป็นที่ยอมรับเข้ากลุ่ม เพื่อนฝูง ความต้องการเหล่านี้ยังไม่บรรลุผล การอ่านจึงมีส่วนช่วยขจัดเสียดความต้องการ โดยผู้อ่านใช้หนังสือในการแก้ปัญหาของตน เพื่อขยายขอบเขตของความสนใจสิ่งใหม่ ๆ หรือเพื่อสร้างสภาพอารมณ์ที่ต้องการ เช่น เมื่อเกิดความรู้สึกเหนื่อย กลุ้มใจ ผู้อ่านก็มักจะไปหาหนังสือเรื่องเบา ๆ เรื่องที่เคยรู้จักหรือเรื่องที่เคยอ่านสนุกมาอ่าน แต่ในบางครั้งก็อาจจะรู้เรื่องใหม่ ๆ แนวทางใหม่ ๆ เพื่อปรับตัวให้เข้ากับวิธีการดำรงชีวิต

สนิท ดังทวี (2536 : 1 – 2) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการอ่านไว้ว่า

1. เพื่อศึกษาหาความรู้ในเรื่องต่าง ๆ โดยละเอียด
2. เพื่อศึกษาหาความรู้ในเรื่องต่าง ๆ โดยย่อ
3. เพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็นหรือความสงสัย
4. เพื่อต้องการทราบข่าวสารข้อเท็จจริง
5. เพื่อต้องการศึกษาค้นคว้า
6. เพื่อเป็นที่ยอมรับในสังคมและสามารถปรับตัว วางตัวให้เข้ากับคนอื่นได้
7. เพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน

สรุปได้ว่า โดยทั่วไปการอ่านมีจุดมุ่งหมายสำคัญ ได้แก่ การอ่านเพื่อความรู้ การอ่านเพื่อความบันเทิง การอ่านเพื่อให้เกิดความคิด การอ่านเพื่อตอบสนองความต้องการ และเป็นที่ยอมรับในสังคม

1.1.4 องค์ประกอบของการอ่าน

สมพร มั่นตะสูตร (สมพร มั่นตะสูตร. 2534 : 9) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการอ่านไว้ว่า องค์ประกอบสำคัญที่เป็นกระบวนการต่อเนื่องที่จะนำไปสู่การรับรู้ความเข้าใจในสารที่ส่งมาจากผู้เขียนนั้นย่อมมีองค์ประกอบสำคัญร่วมกัน 5 ประการคือ

1. ผู้อ่าน
2. ตัวอักษร
3. ความหมาย
4. การเลือกความหมาย
5. การนำไปใช้

ในกระบวนการอ่านนั้น จะต้องครบถ้วนทั้ง อ่านออก อ่านได้ อ่านแตก และอ่านเป็น เพราะการทำความเข้าใจตัวอักษร ความเข้าใจ ความคิดสร้างสรรค์ ความเข้าใจในสารที่แทรกมาและการนำความรู้ออกใช้นั้น ต้องเริ่มต้นตั้งแต่การอ่านเข้าใจ รับรู้สารที่สอดแทรกทั้งโดยนัยและบริบทซึ่งอุปกรณ์สำคัญนี้คือ ความสำคัญในความเข้าใจเรื่องการใช้ภาษาเป็นสำคัญ

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการอ่านได้แก่ ผู้อ่าน ตัวอักษร ความหมาย การเลือกความหมายและการนำไปใช้ ซึ่งในกระบวนการอ่านนั้นจะต้องมีองค์ประกอบที่ครบถ้วน เพื่อให้การอ่านนั้นมีประสิทธิภาพ

1.1.5 ลักษณะของการอ่าน

มิลเลอร์ (Miller.1972 :332) กล่าวว่า ผู้อ่านควรจะพิจารณาว่าลักษณะการอ่านแบบใดควรจะเหมาะกับวัตถุประสงค์การอ่านชนิดใด ลักษณะการอ่านได้แก่

1.อ่านอย่างคร่าว ๆ อาจจะอ่านพอจับแนวความคิด หัวเรื่อง สารบัญ และหัวข้อใหญ่ เลือกรหาอ่านเฉพาะหัวข้อหรือขั้นตอนที่ผู้อ่านสนใจจริง ๆ การอ่านคร่าว ๆ จะเป็น การช่วยในการสำรวจในการอ่านอย่างจริงจังขั้นต้น

2.อ่านเพื่อเก็บแนวความคิด ใช้กันมากในการอ่านราชกิจต่าง ๆ ผู้อ่านจะต้องมีความสามารถในการอ่านให้เร็ว และจับจุดหรือแนวความคิดหลักให้ได้ สายตาจะต้องเคลื่อนไหวอย่างรวดเร็ว สายตาสามารถครอบคลุมหนังสือได้อย่างกว้าง ๆ ข้อความประโยคไหนที่ไม่สำคัญผ่านไปโดยสิ้นเชิง

3.อ่านแบบตรวจ คือการอ่านแบบที่ 1 และ 2 รวมกัน คือ อ่านข้ามตอนที่ไม่ต้องการรู้ และในตอนที่ต้องการรู้ ต้องการทราบก็อ่านอย่างละเอียดถี่ถ้วน

4.อ่านแบบศึกษาค้นคว้า อ่านอย่างละเอียดถี่ถ้วน ตั้งแต่หน้าแรกจนถึงหน้าสุดท้าย ซึ่งจะใช้วิธีการอ่านแบบที่ 1 ก่อน แล้วก็เริ่มต้นอ่านต่อไปอย่างละเอียดถี่ถ้วนอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งอ่านเพื่อที่จะให้รู้อย่างลึกซึ้งทุกขั้นตอน ที่ผู้เขียนได้เขียนชี้แจงแนะนำไว้

5.อ่านอย่างวิจารณ์ญาณ คือการอ่านโดยสอดแทรกการวิพากษ์วิจารณ์ไปด้วย การอ่านวิธีนี้ ผู้อ่านต้องมีความรู้พื้นฐานอย่างมาก เช่น อ่านตัวอย่างโฆษณา เราต้องพิจารณาว่าคำโฆษณานั้น ๆ ถูกต้องเป็นจริงมากน้อยเพียงไร นั้นหมายความว่าผู้อ่านจะต้องมีความรู้ในสิ่งนั้น ๆ มาก่อน ไม่มากก็น้อย ซึ่งการอ่านแบบนี้ต้องอ่านอย่างระมัดระวัง ทำใจเป็นกลางไม่ลำเอียงต่อผู้เขียน อารมณ์ในการอ่านควรปกติ ไม่อยู่ในอารมณ์เกลียดหรืออารมณ์อื่น สอดแทรก พยายามถามตนเองเสมอว่าผู้เขียนต้องการให้ท่านรู้อะไร เข้าใจอะไร

6.อ่านเชิงวิเคราะห์ การอ่านประเภทนี้หนังสือที่อ่านควรเป็นสาขาเกี่ยวกับคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ซึ่งผู้อ่านจะต้องรู้สัญลักษณ์และความหมายของสัญลักษณ์ทุกตัว ซึ่งบางตอนอาจจะต้องอ่านช้า บางตอนอาจอ่านเร็ว หรือบางตอนอาจจะต้องกลับมาอ่านย้อนไปย้อนมาถึง 2 – 3 ครั้งก็ได้

7.อ่านอย่างเป็นระบบ คือการอ่านเรื่องเดียวกันจากหลาย ๆ เล่ม แล้วมาสรุปจัดไว้อย่างมีระเบียบ เช่น จัดสรุปเรื่องเดียวกันไว้ในบัตรหรือในห้องสมุด ความรู้ที่ได้รับจากการอ่านเรื่องนั้นจะทำให้เกิดความรู้กว้างขวางขึ้น

สมพร มันทะสูตร (สมพร มันทะสูตร. 2534 : 13 – 14) กล่าวว่า โดยทั่วไปการอ่านมี 3 ลักษณะคือ

1. การอ่านออกเสียง
2. การอ่านในใจ
3. การอ่านและพิจารณา

การอ่านและพิจารณานั้นอาจจัดอยู่ในประเภทของการอ่านในใจ แต่มีจุดมุ่งหมายในการอ่านเพื่อวินิจฉัยหรือเพื่อวิเคราะห์บทอ่าน เพราะประเภทของการอ่านจริง ๆ จะมีเพียงการอ่านออกเสียงและการอ่านในใจเท่านั้น

1. การอ่านออกเสียง

การอ่านออกเสียงเป็นการอ่านให้ตัวเองฟังหรือผู้อื่นฟัง ความสำคัญของการอ่านออกเสียงอยู่ที่ความถูกต้องชัดเจน รู้จักผ่อนหายใจให้ตรงกับจังหวะของวรรคตอน ถ้าเป็นการอ่านคำประพันธ์ก็ต้องรู้จักอ่านทำนองเสนาะตามประเภทฉันทลักษณ์อย่างถูกต้อง ไพเราะ หลักสำคัญของการอ่านออกเสียง คือความชัดเจน การเว้นจังหวะวรรคตอนได้เหมาะสม น้ำเสียงสอดคล้องกับอารมณ์ของเนื้อเรื่อง ซึ่งความสำคัญของการอ่านออกเสียงที่แตกต่างกันนั้น จะทำให้การตีความหมายแตกต่างกันไปด้วย

2. การอ่านในใจ การอ่านในใจเป็นการอ่านให้รู้เรื่องหรือเข้าใจในเรื่องไม่ต้องพะวงกับการอ่านออกเสียง ผู้ชำนาญจะอ่านได้เร็ว เข้าใจได้ถูกต้อง เก็บสาระของเรื่องได้ การอ่านในใจเป็นส่วนหนึ่งของการอ่านและพิจารณา

3. การอ่านและพิจารณา เป็นการอ่านที่ต้องใช้ความคิดไตร่ตรอง ตรวจสอบสิ่งที่อ่านอย่างถี่ถ้วน มีจุดประสงค์เพื่อจะประเมินคุณค่าของสิ่งที่อ่านว่าน่าเชื่อถือหรือไม่เพียงใด เรื่องที่อ่านมีคุณค่าด้านใดบ้าง เช่น ในด้านความรู้ ความคิด ความบันเทิง หรือคติข้อคิดต่าง ๆ การพิจารณาเรื่องที่อ่านจะต้องผ่านความเข้าใจเรื่องราวมาก่อน ในการอ่านและการพิจารณานั้น ผู้อ่านต้องสามารถบอกได้ว่า หนังสือที่อ่านจัดอยู่ในประเภทใด เป็นงานเขียนประเภทบันเทิงคดีหรือสารคดี ใช้คำประพันธ์หรือรูปแบบในการเขียนอย่างไร หากแยกประเภทไม่ได้ การประเมินคุณค่าจะด้อยประสิทธิภาพไปด้วย เพราะเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินคุณค่านั้นย่อมมีข้อแตกต่างออกไปตามประเภทของงานเขียน

กล่าวโดยสรุป ลักษณะของการอ่านมีหลายลักษณะ จัดกลุ่มใหญ่ได้ 2 ลักษณะคือ การอ่านออกเสียงและการอ่านในใจ การอ่านลักษณะใดนั้นขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมาย และชนิดของสิ่งที่อ่านเป็นหลัก

1.1.6 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

สแตงค์ (จวีลัษณ์ บุนยะกาญจน์. 2524 : 27 ; อ้างอิงจาก Strang.1967) ได้กล่าวว่า กระบวนการอ่านตามแนวคิดของจิตวิทยามีความสัมพันธ์กัน ผลที่ได้รับจากการกระทำ จะออกมาในรูปของการได้อ่าน และแปลความหมายทางสมอง ซึ่งจะแบ่งขั้นตอนของผลที่ได้รับจากการกระทำ ได้แก่ การมองเห็น การรับรู้ ความคิดรวบยอด และสร้างความสัมพันธ์ในระดับสูง ซึ่งเป็นการจำและนำออกมาใช้อย่างมีระบบ

ฮาลัน (เลวาลัษณ์ รัตนวิทย์.2534 : 24 ; อ้างอิงจาก Hasan.1985) เน้นความสำคัญของข้อความต่าง ๆ ซึ่งจะมีความหมายแตกต่างกันไปตามสถานการณ์และวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวที่อ่านดีขึ้นและทำให้เข้าใจสถานการณ์และวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องนั้น ๆ ด้วย

ดีแซนท์และสมิท (ศิริพร พันธิตี.2530 : 39 ; อ้างอิงจาก Dechand and Smith.1977) สรุปเกี่ยวกับจิตวิทยาการอ่านไว้ว่า การอ่านเกี่ยวข้องกับกระบวนการ 2 กระบวนการ คือกระบวนการกลไกซึ่งเป็นกระบวนการที่ตามองเห็นตัวอักษรแล้วส่งภาพตัวอักษรไปยังสมองกับกระบวนการเรียนรู้ซึ่งเกิดขึ้นเมื่อสมองตีความ แปลความตัวอักษรที่มองเห็น

สรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสมองที่สัมพันธ์กับการรับรู้ผ่านตา และเกิดความคิดเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน โดยผู้อ่านจะตีความตามสถานการณ์และวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่าน

1.1.7 ปัญหาในการอ่าน

สำนักงานสถิติแห่งชาติ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2546 :5) สำรวจการอ่านหนังสือของคนไทย พบคนไทยอ่านหนังสือ 35.5 ล้านคน ขณะที่มิได้อ่านหนังสือ 22.4 ล้านคนหรือเกือบ40% เหตุที่ไม่อ่าน เพราะชอบฟังวิทยุ ดูทีวีมากกว่า ขณะที่เด็กอายุ 10 - 14 ปี ระบุเหตุผล ไม่ชอบอ่าน และไม่สนใจถึงกว่า 60% โดยในกลุ่มผู้อ่านหนังสือนั้นส่วนใหญ่อ่านหนังสือพิมพ์ สำหรับผู้ไม่อ่านหนังสือ 22.4 ล้านคน เพศชาย 10.1 ล้านคน และเพศหญิง 12.3 ล้านคน ส่วนผู้อ่าน หนังสือ 25.4 ล้านคน มีสัดส่วนของการอ่านหนังสือพิมพ์สูงสุด 66% รองลงมาคือ อ่านนวนิยาย - การ์ตูน หนังสืออ่านเล่น 44.6% และอ่านตำราเรียนตามหลักสูตร 40%

จากผลการสำรวจสรุปได้ว่า การรณรงค์และส่งเสริมให้ประชาชนรักการอ่านควรเริ่มแต่เยาว์วัย และต้องเริ่มต้นจากครอบครัวเป็นลำดับแรก โดยพ่อแม่ควรเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ลูก เพื่อให้ลูกได้ซึมซับพฤติกรรมดังกล่าวตั้งแต่แรกเกิด นอกจากนี้ สถานศึกษาก็มีส่วนสำคัญที่จะผลักดัน ให้เด็กรักการอ่าน โดยควรจัดกิจกรรมส่งเสริมให้เด็กได้อ่านหนังสือเพิ่มขึ้น และจากข้อคิดเห็นในการส่งเสริมให้เกิดการรักการอ่าน รัฐบาลควรมีส่วน ร่วมในการกำหนดราคาหนังสือให้ถูกลง และจัดให้มีห้องสมุดประจำหมู่บ้าน ชุมชนเพิ่มขึ้น

ถนอมวงศ์ ถ้ายอดมรรคผล (ถนอมวงศ์ ถ้ายอดมรรคผล. 2537 : 11-14) กล่าวถึงปัญหาในการอ่านไว้ดังนี้

1. ไม่อ่าน
2. อ่านไม่ออก
3. ไม่มีหนังสืออ่าน
4. ไม่มีเวลาอ่าน
5. ไม่มีที่อ่าน
6. อ่านช้า
7. อ่านไม่เข้าใจ
8. อ่านแล้วไม่เกิดประโยชน์

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. 2537 : 132) กล่าวถึงปัญหาในการอ่านภาษาไทยว่า ในการอ่านออกเสียง ครูมักพบปัญหาการอ่านของนักเรียนทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาสรุปดังนี้

1. อ่านออกเสียงคำควบกล้ำไม่ชัดเจน
2. อ่านออกเสียงคำไม่ถูกต้องและมักอ่านผิดบ่อย ๆ
3. เว้นวรรคตอนไม่ถูกต้อง
4. อ่านออกเสียงโดยไม่ใส่ใจความรู้สึก และมักจะอ่านเหมือนเด็กเล็กที่เพิ่งหัดอ่านหนังสือ
5. อ่านออกเสียงติดตะกุกตะกัก
6. ใช้น้ำเสียงในการอ่านราบเรียบไม่มีอารมณ์ความรู้สึกในการอ่าน
7. อ่านออกเสียงแล้วจับใจความไม่ได้ เพราะกังวลอยู่กับเสียงที่เปล่งออก

นอกจากนี้สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์, 2537 :

133) ยังกล่าวถึงพฤติกรรมของนักเรียนที่มีปัญหาในการอ่านจับใจความว่ามีลักษณะดังนี้

1. ถ้าครูให้อ่านตามลำพังมักจะหันความสนใจไปทางอื่น
2. ชอบเล่นในเวลาเรียน
3. ไม่มีความมั่นใจ ตอบคำถามของครูไม่ได้ แม้จะเป็นคำถามง่าย ๆ
4. สะกดคำในขณะที่อ่าน ทำให้ไม่สามารถจับใจความได้ เพราะมัวมุ่งการสะกดคำ
5. อ่านติดตะกุกตะกัก ไม่รู้จักแบ่งวรรคตอน
6. ใช้เวลาในการอ่านออกเสียงและการอ่านในใจเท่ากัน เมื่ออ่านข้อความที่มีความยาวเท่ากัน โดยหลักความจริงแล้ว การอ่านในใจควรใช้เวลาน้อยกว่าการอ่านออกเสียง
7. อ่านข้ามบางคำขณะอ่านออกเสียง
8. ถ้าปิดหนังสือจะสะกดคำไม่ได้
9. ไม่มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย
10. พบคำยากแล้วอ่านเรื่องไม่เข้าใจ
11. จับใจความได้เมื่ออ่านในใจ แต่อ่านออกเสียงจะจับใจความไม่ได้
12. อ่านตามลำพังคนเดียวจะไม่เข้าใจ ต้องอ่านกับเพื่อนจึงจะรู้เรื่อง
13. อ่านเรื่องจนจบแล้วตอบคำถามไม่ได้
14. จำเหตุการณ์สำคัญของเรื่องไม่ได้

15. อ่านจบแล้วย่อเรื่องไม่ได้

16. จำเรื่องได้เมื่อฟังการอภิปรายของเพื่อน ถ้าอ่านคนเดียวจะสับสน

17. ไม่สามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

สรุปได้ว่า ปัญหาในการอ่านภาษาไทยนั้นมีหลายประการ ทั้งการอ่านออกเสียงและการอ่านในใจ ซึ่งเมื่อนักเรียนมีปัญหาในการอ่านภาษาไทยแล้ว นักเรียนอาจมีพฤติกรรมที่ส่งผลเสียต่อการเรียนและการดำรงชีวิตด้วย

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาในการอ่านภาษาไทย

1.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

เดวิดสัน (Davidson.1971 : 6273) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคำถามของครูกับคำตอบของนักเรียนในขณะที่มีกิจกรรมของการอ่านแบบธรรมดาและแบบที่ใช้ความคิด ในขณะที่อ่าน ปรากฏว่านักเรียนอ่านโดยถูกฝึกให้คิดอยู่เสมออันมีแนวโน้มที่จะตอบคำถามในเชิงวิจารณ์ และพอใจที่จะแสดงความคิดเห็นของตนออกมา ส่วนนักเรียนที่เรียนด้วยการอ่านแบบธรรมดาไม่ค่อยได้ใช้ความคิดลึกซึ้งซึ่งมากนักมีแนวโน้มที่จะตอบคำถามแบบไม่มีความคิดสร้างสรรค์ อีกทั้งไม่ค่อยแสดงความคิดเห็นของตนออกมา

แบลร์และราทท์(Blair and Rathhes.1978 : 29 – 31) ได้ทำการศึกษาความเข้าใจในการอ่านที่มีการวินิจฉัยโดยไม่ต้องใช้เหตุผล จุดมุ่งหมายเพื่อหาความแตกต่างของความเข้าใจในการอ่านที่มีการวินิจฉัยโดยไม่ต้องใช้เหตุผล จุดมุ่งหมายเพื่อหาความแตกต่างของความเข้าใจในการอ่านที่มีการวินิจฉัยขั้นต้น และการวินิจฉัยขั้นสูง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับ 5 – 6 ของโรงเรียนแห่งหนึ่งในชิคาโก จำนวน 120 คน เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบทดสอบการอ่านที่ปรับปรุงใหม่ระดับกลาง ผลปรากฏว่าคำถามที่ให้วินิจฉัยทำให้นักเรียนได้คะแนนต่ำกว่าคำถามที่มีความหมายตามตัวอักษร นักเรียนที่ตอบคำถามที่ให้วินิจฉัยขั้นต้นและขั้นสูงไม่แตกต่างกัน

ซีโรต้า (Sirota.1971 : 2520) ศึกษาเรื่องการจัดโปรแกรมการอ่านหนังสือว่าจะมีผลต่อประสิทธิภาพในการอ่านของนักเรียนหรือไม่ จากการศึกษาพบว่าโปรแกรมการอ่านที่ครูจัดให้นักเรียนแต่ละคนมีผลต่อประสิทธิภาพการอ่านของนักเรียน กล่าวคือ นักเรียนจะอ่านหนังสือมากขึ้นและอ่านได้ดีขึ้น

โบเนนเบอร์เกอร์ (Bonenberger.1981 : 4377) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ผล การรู้จักคำจากการฝึกในการเน้นอัตราเร็วในการอ่านและทำความเข้าใจในการอ่าน" ทั้งนี้ได้ ทำการศึกษากับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 60 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่

ได้รับการฝึกให้เห็นคำผิดจากบัตรคำในระยะสั้นและนักเรียนที่ได้รับการฝึกให้เห็นคำผิดจากประโยคที่สมบูรณ์ มีอัตราเร็วและความเข้าใจในการอ่านแตกต่างจากนักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึก

แจคสันและแมคเคลแลนด์ (Jackson and Maclelland.1975 : 566 – 573) ได้ศึกษาองค์ประกอบของความสามารถในการอ่านเร็ว โดยศึกษากับนักศึกษาปริญญาตรี 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่อ่านด้วยความเร็วปานกลางและกลุ่มที่อ่านเร็วมาก ผลการวิจัยพบว่า ผู้ที่อ่านได้เร็วจะจับใจความได้มากกว่าผู้ที่อ่านได้ช้า ไม่ว่าข้อความที่อ่านจะมีประโยคซับซ้อนเพียงใด

ฮัสเฟิลด์ (Hausfeld.1981 : 312 – 319) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความเร็วในการอ่านและจับใจความสำคัญจากเนื้อเรื่องที่ง่ายและยาก ซึ่งทดลองกับนักศึกษา 30 คนจากมหาวิทยาลัยแมคเคอรี ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราเร็วและความเข้าใจในการอ่านสืบเนื่องมาจากลักษณะนิสัยประจำตัว

โคก (Coke. 1976 : 167 – 178) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความเร็วในการอ่าน ความสามารถในการอ่าน ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในรัฐนิวเจอร์ซีย์ จำนวน 60 คน ผลการวิจัยพบว่า ความยากง่ายของเนื้อหา มีผลต่อความเร็วในการอ่านโดยเนื้อหาที่ง่ายจะอ่านได้เร็วกว่าเนื้อหาที่ยากและความสามารถในการอ่านไม่มีผลต่อความเร็วในการอ่าน

จากผลการวิจัยข้างต้น สรุปได้ว่าความสามารถในการอ่าน ในด้านการวิเคราะห์ วิจารณ์ ความเร็วในการอ่าน และการจับใจความมีความสัมพันธ์กับทั้งตัวผู้อ่าน ได้แก่ การฝึกฝน ประสบการณ์ และความยากง่ายของเนื้อหาที่อ่าน

1.2.2 งานวิจัยภายในประเทศ

พูลศรี กิจเจลา (พูลศรี กิจเจลา. 2544 : 98 – 107) ได้ศึกษาความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนภาษาไทย และความสนใจในการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้อภิกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC กับ การสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้อภิกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ประนอม สุขนาคะ (ประนอม สุขนาคะ. 2545 : 74 – 83) ได้เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือครู ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อำไพ ลัคนาอนุสรณ์ (อำไพ ลัคนาอนุสรณ์, 2545 : 78 – 84) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถทางการเขียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยผังมโนทัศน์กับการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่าความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และกลุ่มทดลองมีความเข้าใจในการอ่านเพิ่มขึ้นภายหลังได้รับการทดลอง

อรัญญา เชื้อทอง (อรัญญา เชื้อทอง. 2546 : 64 – 68) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านคำยากของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ในสถานศึกษาที่จัดการเรียนร่วม โดยให้บทช่วยสอน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนตาสินราชานุสรณ์ ที่มีปัญหาการเรียนรู้อ่านคำยาก จำนวน 6 คน ผลการวิจัยพบว่า เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ที่ได้รับการสอนอ่านคำยากโดยให้บทช่วยสอน มีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านคำยากอยู่ในระดับดี

สมคิด บุญบูรณ์ (สมคิด บุญบูรณ์. 2546 : 44 –48) ได้ศึกษาความสามารถด้านการอ่านภาษาไทยของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยวิธีการสอนอ่านตามแบบ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยไคร้จำนวน 8 คน ใช้เวลาทดลองนาน 8 สัปดาห์ ผลการทดลองสรุปได้ว่า เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน มีความสามารถในการอ่านภาษาไทยสูงขึ้นหลังการทดลอง

อัจฉรา นาคทรัพย์ (อัจฉรา นาคทรัพย์, 2546 : 58 – 62) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยวิธีการสอนอ่านเป็นคำ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 บ้านห้วยไคร้ จำนวน 8 คน ผลการวิจัยพบว่าเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ที่ได้รับการสอนอ่านเป็นคำ มีความสามารถในการอ่านคำ อยู่ในระดับ

พินทิพย์ ทวยเจริญ (พินทิพย์ ทวยเจริญ. 2532 : 58 - 61) ได้ศึกษาการวิเคราะห์ความผิดปกติทางการพูดของเด็กไทยเชิงภาษาศาสตร์ การศึกษาในครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์ความผิดปกติทางการพูดของเด็กไทยอายุระหว่าง 5-10 ขวบ จำนวน 26 คน ซึ่งเก็บข้อมูลด้วยการถ่ายเทปบันทึกภาพ เพื่อที่จะวิเคราะห์ลักษณะทางสัทศาสตร์ที่ปรากฏในความผิดปกติทางการพูดของเด็กไทยข้างต้น ผลของการวิจัยพบว่า เด็กมีความผิดปกติในการออกเสียงพยัญชนะ และสระมากกว่าเสียงวรรณยุกต์และวิสัทลักษณะ (prosodies) อื่น ๆ ระหว่างเสียงพยัญชนะและสระนั้นเสียงพยัญชนะมีความผิดปกติมากกว่าเสียงสระ นอกจากนี้จะได้พบรายละเอียดทางสัทศาสตร์อื่น ๆ ที่ปรากฏในคำพูดของประชากรแล้วยังพบว่าความผิดปกติของการออกเสียงพยัญชนะนั้นแตกต่างกันตามบริบททางภาษาและรูปแบบทางภาษาออกเสียงไม่คงที่เสียงสอดคล้องกลมกลืนและมีการแทนเสียง ในการแทนเสียงนั้นมีการใช้เสียงนอกระบบเสียงภาษาไทยเป็นจำนวนมาก สำหรับสาเหตุของความผิดปกติทางการพูดพบว่ามีความสัมพันธ์

ระหว่างปาก-ฟัน-ลิ้นกับสัทลักษณะของเสียงพยัญชนะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะของฟัน รูปปาก และการเคลื่อนไหวลิ้นเป็นองค์ประกอบหลัก ที่ทำให้เกิดความผิดปกติทางการพูด ส่วนองค์ประกอบอื่น ๆ อาจเนื่องมาจากสภาพแวดล้อม เช่น ลำดับการเกิด และสภาวะการใช้ภาษาอื่น ๆ ในบ้าน

จากงานวิจัยข้างต้นสรุปได้ว่า ความสามารถในการอ่านภาษาไทย มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการสอน อายุ ระดับชั้น ความสามารถในการออกเสียง ลำดับการเกิด สภาวะการใช้ภาษาอื่น ๆ ซึ่งส่งผลกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย

จากการศึกษางานวิจัยทั้งต่างประเทศและในประเทศ ทำให้ทราบว่า มีองค์ประกอบหลายประการที่มีความสัมพันธ์และส่งผลต่อความสามารถในการอ่าน ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าองค์ประกอบดังกล่าวน่าจะมีอิทธิพลต่อปัญหาในการอ่านและน่าจะมีองค์ประกอบอื่นนอกเหนือจากงานวิจัยที่ศึกษา ซึ่งมีอิทธิพลต่อปัญหาในการอ่านภาษาไทย

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

2.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับระดับชั้นที่กำลังศึกษา

กูด (ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน์. 2524 : 56 อ้างอิงจาก Good.1970 : 8) กล่าวไว้ว่า ระดับการอ่านของคนทั่ว ๆ ไปนั้น ควรจะแยกออกได้เป็น 6 ระดับ ซึ่งนำมาเปรียบเทียบกับการศึกษาของไทยได้ดังนี้

ระดับที่หนึ่ง ระดับเตรียมการ - ตั้งแต่เกิดจนถึงประมาณ 1 อายุประมาณ 1 - 6 ปี มักจะสนใจรูปภาพขนาดใหญ่ ชอบอ่านตามเป็นคำ ๆ และประโยคสั้น ๆ 3 - 4 ปี ดูโทรทัศน์และจำบางคำในนั้น มักจะสนใจกิจกรรมของผู้ใหญ่ที่อยู่ใกล้ตัว ชอบจับต้องหนังสือหรือนิตยสารและฉีกขว้าง เรียนรู้จากรูปและจำคำบอกกล่าวเกี่ยวกับรูปภาพจากผู้ใหญ่

ระดับที่สอง ระดับเริ่มต้นการอ่าน ระดับประถมศึกษาปีที่ 1 - 3 การเรียนการอ่านในโรงเรียน มักจะเป็นระดับอนุบาลหรือบางคนอาจอยู่ประถมศึกษาปีที่ 2 เด็กเริ่มมีความพร้อมที่จะอ่านบ้างตามสิ่งที่ถูกแนะนำ ความแตกต่างในการอ่านของเด็กจะเริ่มมีขึ้น ซึ่งขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมทางบ้าน บางคนอาจเคยเห็นรูปภาพ หรือตัวหนังสือผ่านสายตามาแล้วจากบ้าน เท่ากับเด็กมีประสบการณ์ในการอ่าน ทำให้ง่ายต่อการเริ่มอ่าน เช่น พ่อแม่ผู้ปกครองอาจจะเคยอ่านหรือเคยเล่านิทานให้ฟังจนเด็กเกิดความชำนาญกับศัพท์ หรือคำพูดนั้น ๆ หรือเด็กบางคนที่ครอบครัวอยู่ในตัวเมืองหรือครอบครัวมีฐานะดี เด็กจะสามารถเรียนรู้จากสื่อมวลชนต่าง ๆ ในบ้าน เช่น วิทยุ โทรทัศน์ก็มักจะคุ้นเคยกับคำใหม่ ๆ ได้ดี เป็นต้น

ระดับที่สาม ระยะเริ่มแรกของการอ่านตามลำพัง ประถมศึกษาปีที่ 3 - 6
 ระยะนี้เด็กเริ่มรู้จักการหาอ่านตามใจชอบ เริ่มรู้จักคำมากขึ้น เริ่มรู้จักสนใจเกี่ยวกับเรื่องราวของ
 หนังสือ ฟังการเล่าอย่างเป็นระเบียบ สนใจคำคล้าย ๆ กัน เช่น มา พา ซึ่งจะปรากฏในหนังสือที่
 อ่านในภาษาอังกฤษ เช่น คำว่า take make ถ้ามีห้องสมุดเด็กจะเริ่มไปค้นอ่าน หาวัสดุอ่านเอง
 ตามใจชอบ

ระดับที่สี่ ระยะของการเปลี่ยน มัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 อ่านหนังสือมากขึ้น
 เนื้อหากว้างขึ้น เรื่องที่อ่านจะยาวขึ้น เขาต้องการการช่วยเหลือด้านการอ่าน ถ้าเขาติดขัดเมื่อ
 เกิดความจำเป็น เริ่มจำใจความได้ รู้จักตอบคำถาม ๆ ง่าย ๆ ของตัวเองจากหนังสือนั้น รู้จักเก็บ
 ความคิดง่าย ๆ

ระดับที่ห้า ระยะกลางหรือระดับขั้นต่ำของวุฒิภาวะ ระดับมัธยมศึกษาปีที่
 4 - 5 ลักษณะทั่วไปเกี่ยวกับการอ่าน เริ่มแสดงออกถึงการอ่านอย่างเต็มที่ เด็กเริ่มแยกแยะอย่าง
 เห็นได้ชัด รู้จักเก็บแนวคิด จุดสำคัญ และเน้นรายละเอียดเป็นบางตอน และเริ่มเข้าใจหลักการ
 วิจารณ์อย่างง่าย สิ่งสำคัญคือรู้จักเลือกวัสดุ อุปกรณ์ที่จะอ่าน หน้าที่ที่จำเป็นที่จะส่งเสริมการ
 อ่านคือจัดห้องสมุด จัดวัสดุอุปกรณ์การอ่านให้เพียงพอต่อความต้องการ

ระยะที่หก ระยะการอ่านที่ก้าวหน้า ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 ขึ้นไป เริ่มมี
 วุฒิภาวะการอ่านเต็มที่ ควรจะให้เด็กได้อ่านนวนิยาย หนังสือที่มีคำศัพท์แปลก ๆ การอธิบาย
 แนวคิดอย่างกว้างขวาง หนังสือตำรา หนังสือหลักวิชาการทั่ว ๆ ไป และจัดหาวัสดุอุปกรณ์ใน
 การศึกษาหาความรู้ให้เต็มที่

จากข้อความข้างต้น สรุปได้ว่าเด็กในแต่ละระดับชั้น มีความสนใจและ
 ความสามารถในการอ่านที่แตกต่างกัน และความสามารถในการอ่านจะพัฒนาขึ้นตามระดับชั้นที่
 สูงขึ้น พ่อแม่และครูจึงควรให้การสนับสนุนด้านการอ่าน ให้เหมาะสมตามระดับชั้นที่เด็กกำลัง
 ศึกษา

2.1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต

2.1.2.1 ความหมายของลักษณะมุ่งอนาคต

มิเชล (Michel.1974 : 287) ให้ความหมายลักษณะมุ่งอนาคตว่า หมายถึง
 ความสามารถในการคาดการณ์ไกลและเล็งเห็นความสำคัญของผลดี ผลเสียที่จะเกิดขึ้นใน
 อนาคต มีความต้องการได้รับผลในอนาคตที่ดีกว่าหรือมากกว่าผลที่จะได้รับในปัจจุบัน จึง
 ดำเนินการวางแผนเพื่อปฏิบัติ ต่อจากนั้นจะควบคุมตนเองให้ปฏิบัติเป็นขั้นตอนตามแผนที่วางไว้
 เพื่อไปสู่เป้าหมายที่ต้องการในอนาคต ซึ่งการดำเนินการปฏิบัติตามแผนนี้เป็นระยะเวลา
 นานกว่าจะบรรลุผล หรือจะต้องทำเป็นจำนวนหลายครั้ง ซึ่งเป็นการควบคุมตนเองให้ละเว้นการ
 กระทำบางอย่างในระยะเวลาหนึ่งจนกระทั่งได้ผลตามต้องการ

แลมม์ ชมิทท์และทรมมสโตรฟ (Lamm, Schmidt and Trommsdorff.1976 : 317) กล่าวถึงลักษณะมุ่งอนาคตว่าหมายถึง ความสามารถทางปัญญาของแต่ละบุคคลเกี่ยวกับความพอใจในสิ่งที่มีอยู่ การคาดคะเนได้อย่างเหมาะสม และความสามารถในการคลี่คลายเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้ตรงปัญหาทั้งในอดีต ปัจจุบันและอนาคต และการมุ่งอนาคตยังเป็นสาเหตุหรือความสัมพันธ์กับความสามารถในการอดได้รอได้ ต่อรางวัลที่ล่อใจและเกี่ยวข้องกับแรงจูงใจไม่ล้มฤทธิ์

พนิดา สิ้นสุวรรณ (พนิดา สิ้นสุวรรณ. 2527 : 8) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคตหมายถึง ความสามารถในการควบคุมตนเองของบุคคล ซึ่งแสดงออกเป็นพฤติกรรมของการอดได้ รอได้ ในสถานการณ์ต่าง ๆ เพราะเล็งผลภัยที่จะเกิดตามมา หรือการเพียรพยายามในปัจจุบันเพื่อผล ที่ดีในอนาคต

จรรยา สุวรรณทัต(จรรยา สุวรรณทัต. 2531 : 48) กล่าวว่าลักษณะมุ่งอนาคตว่า เป็นลักษณะการมองสู่อนาคตข้างหน้า ซึ่งเป็นการมองที่ลึกซึ้งกว้างไกล ซึ่งจะมีผลไม่เพียงแต่ตัวผู้มองเท่านั้น หากครอบคลุมไปถึงบุคคลอื่นและสังคมมนุษยชาติที่บุคคลนั้นมีส่วนเกี่ยวข้องด้วย และถือว่าเป็นจิตลักษณะที่สำคัญประการหนึ่งที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

รัตนา ประเสริฐสม (รัตนา ประเสริฐสม. 2526 : 86) กล่าวว่า การมุ่งอนาคตเป็นความสามารถที่จะมองการณ์ไกล และวาดภาพอนาคตของตน การมุ่งอนาคตเป็นการคำนึงถึงอนาคตและควบคุมพฤติกรรมไปสู่แนวทางนั้น

สรุปได้ว่า ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึงความสามารถในการควบคุมตนเองของบุคคล ซึ่งแสดงออกเป็นพฤติกรรมของการอดได้ รอได้ในสถานการณ์ต่าง ๆ เพราะเล็งผลเสียที่จะเกิดตามมา หรือการเพียรพยายามในปัจจุบันเพื่อผลดีในอนาคต

2.1.2.2 ความสำคัญของลักษณะมุ่งอนาคต

ไรท์ (Wright.1975 : 298) กล่าวถึงความสำคัญของลักษณะมุ่งอนาคตว่า บุคคลที่มีลักษณะมุ่งอนาคตสูง จะเป็นผู้ที่สามารถปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ และไม่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ของศาสนาและกฎหมาย

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2520 : 39) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคตเป็นลักษณะหนึ่งของความเป็นพลเมืองดีและเป็นลักษณะหนึ่งที่จะทำให้บุคคลมีความเพียรพยายามต่อสู้อุปสรรคเพื่อความเจริญ เป็นพลเมืองดีและเป็นลักษณะหนึ่ง ที่จะทำให้บุคคลมีความเพียรพยายามต่อสู้อุปสรรคเพื่อความเจริญของตนเองและส่งผลต่อประเทศชาติ ฉะนั้น ลักษณะมุ่งอนาคตจึงเป็นลักษณะที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาประเทศด้วย

บุญรับ ศักดิ์มณี (บุญรับ ศักดิ์มณี. 2532 : 7 – 8) กล่าวถึงความสำคัญของ ลักษณะมุ่งอนาคตว่า ลักษณะมุ่งอนาคตมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการทำงาน กล่าวคือ ถ้าแต่ละขั้นตอนในการทำงานนั้นมีผลต่อความสำเร็จหรือความก้าวหน้าของบุคคลในอนาคต ความสำเร็จในแต่ละขั้นจะเป็นแรงจูงใจให้พยายามทำงานในขั้นต่อไปให้สำเร็จ บรรลุเป้าหมาย ขั้นสุดท้าย แต่ในขณะเดียวกัน ความล้มเหลวของการทำงานในขั้นต้น ๆ ก็จะทำให้คนไม่สามารถทำงานในขั้นต่อไปได้ นอกจากนี้ ลักษณะมุ่งอนาคตยังเป็นลักษณะที่สำคัญที่แสดงถึงความเข้าใจ เรื่องเวลา ความคาดหวังเกี่ยวกับเหตุการณ์ข้างหน้าได้ ผู้ที่มุ่งอนาคตจะสามารถวางแผนและมองเห็นความเป็นไปได้ในอนาคตจากสภาพการณ์ปัจจุบัน ลักษณะมุ่งอนาคตจึงเกิดจากการ สะสมผลของการเรียนรู้จากประสบการณ์ตั้งแต่อดีตของบุคคล บุคคล บุคคลที่คาดการณ์สิ่งที่ เกิดขึ้นในอนาคตได้ดี ก็จะมีลักษณะมุ่งอนาคตสูงและส่งผลให้ทำงานอย่างยั่งยืนขึ้นใน ปัจจุบัน เพื่อจะรองรับผลดีในอนาคต

อุบลรัตน์ เต็งไตรลักษณ์ (อุบลรัตน์ เต็งไตรลักษณ์. 2520 : 29 – 32) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคตเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเตรียมตัวเพื่อชีวิตในอนาคต โรงเรียนจึงเป็น สถาบันการศึกษาที่สำคัญที่จะเริ่มกำหนดจุดประสงค์และวิธีการศึกษาโดยพิจารณาอนาคต มิใช่ อดีต

จากความสำคัญของลักษณะมุ่งอนาคตข้างต้น สรุปได้ว่า บุคคลที่มี ลักษณะมุ่งอนาคตสูงจะเป็นผู้ที่ปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ มีความเพียรพยายาม และประสบความสำเร็จในการทำงาน ลักษณะมุ่งอนาคตจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักเรียนในการ เตรียมตัวเพื่อชีวิตในอนาคต

2.1.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย

กระทรวงศึกษาธิการได้เล็งเห็นความสำคัญของวิชาภาษาไทยในฐานะที่เป็น เอกลักษณ์และภาษาประจำชาติ จึงได้กำหนดให้ภาษาไทยเป็นวิชาบังคับ ในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา ดังนั้นหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 จึงกำหนดสาระและมาตรฐาน การเรียนรู้เป็นเกณฑ์ในการกำหนดคุณภาพของผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยสาระการ เรียนรู้ภาษาไทย ซึ่งเป็นหนึ่งในสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่ม ได้กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ด้านการอ่านไว้ดังนี้

สาระที่ 1 : การอ่าน

มาตรฐาน ท1.1 : ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ในการ ตัดสินใจ แก้ปัญหาและสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 : การอ่าน

มาตรฐาน ท2.1 : ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความและเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศ และรายงาน การศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์คอนแวนต์ (โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์ คอนแวนต์. 2545 : 94 – 97) กำหนดให้มีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐานเป็นไปตามพระราชบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ดังนี้

การประเมินผลการเรียนตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่ม

1. ประเมินผลก่อนเรียน เป็นหน้าที่ครูผู้สอนในแต่ละรายวิชาของทุกกลุ่ม สาระการเรียนรู้ เพื่อหาสารสนเทศของผู้เรียนในเบื้องต้น สำหรับนำไปจัดกระบวนการเรียนรู้ให้ สอดคล้องกับพื้นฐานของผู้เรียน ประกอบด้วยการประเมินดังต่อไปนี้

1.1 การประเมินความพร้อมและพื้นฐานของผู้เรียน เป็นการตรวจสอบ ความรู้ ทักษะและความพร้อมต่าง ๆ ของผู้เรียนที่เป็นพื้นฐานของเรื่อง ใหม่ ๆ ที่ผู้เรียนต้องเรียนโดยใช้วิธีการที่เหมาะสม เพื่อเตรียมผู้เรียนให้ มีความพร้อมในการเรียนทุกครั้ง ซึ่งจะทำให้การเรียนการสอนเป็นไป อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถคาดหวังความสำเร็จได้อย่างแน่นอน

1.2 การประเมินความรอบรู้ในเรื่องที่เรียนก่อนการเรียน เป็นการประเมิน ผู้เรียนในเรื่องที่ทำการสอน เพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนมีความรู้ทักษะใน เรื่องนั้นมากน้อยเพียงใด ทำให้ทราบถึงศักยภาพของผู้เรียน แล้วนำผล ไปพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียน มากที่สุด

3 การประเมินผลระหว่างเรียน เป็นการประเมินเพื่อมุ่งตรวจสอบพัฒนาการของผู้เรียนจน บรรลุตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในแผนการสอนที่ครูได้วางแผนไว้ เป็นการส่งเสริม ผู้เรียนที่มีความรู้ ความสามารถ ให้เกิดการพัฒนาการสูงสุด ตามศักยภาพของผู้เรียน โดยผู้ประเมินสามารถประเมินด้วยวิธีการดังนี้

2.1 ประเมินด้วยการสื่อสารส่วนบุคคล ได้แก่

2.1.1 การถามตอบในการร่วมกิจกรรมการเรียน

2.1.2 สนทนาพบปะพูดคุยกับผู้เรียน

2.1.3 สนทนาพูดคุยกับผู้เกี่ยวข้องกับผู้เรียน

2.1.4 การสอบปากเปล่าเพื่อประเมินความรู้ความ เข้าใจและทัศนคติ

2.1.5 การอ่านบันทึกเหตุการณ์ต่าง ๆ ของผู้เรียน

2.1.6 การตรวจแบบฝึกหัดและการบ้านพร้อมให้ข้อมูล
ป้อนกลับ

2.2 ประเมินผลจากการปฏิบัติ (Performance Assessment) ประเมิน
จากภาระงานหรือกิจกรรมที่ผู้เรียนปฏิบัติดังนี้

2.2.1 วิธีทำงานตามขั้นตอนและผลงานนักเรียน

2.2.2 วิธีการสังเกต จดบันทึก เหตุการณ์
เกี่ยวกับผู้เรียนที่ปฏิบัติเป็นปกติใน
ชีวิตประจำวัน

2.2.3 วิธีการและขั้นตอน การสาธิตของผู้เรียน
ด้วยวิธีการสังเกต

2.3 ประเมินจากสภาพจริง (Authentic Assessment) เป็นการประเมิน
จากการปฏิบัติงานหรือกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยผู้เรียนเป็นผู้
ปฏิบัติจากงานหรือสถานการณ์ที่เป็นจริงหรือใกล้เคียงกับชีวิตจริง ซึ่ง
จัดทำในลักษณะขององค์รวมมากกว่างานปฏิบัติในกิจกรรมทั่วไป
วิธีการประเมินจากการปฏิบัติจะทำให้ทราบความสามารถที่แท้จริง
ของผู้เรียนว่ามีจุดเด่นหรือข้อบกพร่อง

2.4 ประเมินด้วยแฟ้มสะสมงาน (Portfolio Assessment) เป็นวิธีการ
ประเมินที่ช่วยส่งเสริมให้การประเมินตามสถานการณ์จริงมีความ
สมบูรณ์ สะท้อนศักยภาพที่แท้จริงของผู้เรียนมากขึ้น โดยผู้เรียน
เป็นผู้รวบรวมผลงานจากการปฏิบัติจริงทั้งในชั้นเรียน หรือในชีวิตจริง
ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนตามสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ มาจัดเสนอไว้อย่าง
เป็นระบบ

การประเมินจากรูปแบบต่าง ๆ กันนั้น แบบประเมินที่ใช้จึงมีความ
หลากหลายเช่นเดียวกัน โดยใช้แบบประเมินต่าง ๆ เช่น แบบสังเกต แบบสอบถาม แบบประเมิน
การปฏิบัติงาน แบบประเมินตนเอง แบบประเมินแฟ้มสะสมงาน และแบบทดสอบเป็นต้น

3. การประเมินเพื่อสรุปผลการเรียน ประเมินเพื่อมุ่งตรวจสอบความสำเร็จ
ของผู้เรียนเพื่อผ่านการเรียนรู้ในช่วงเวลานี้

3.1 การประเมินหลังเรียน เพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตาม
ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังหรือไม่ ซึ่งนำไปใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงแก้ไข ช่อมเสริมผู้เรียนที่
คาดหวัง หรือจุดประสงค์ของการเรียน และนำไปพัฒนาการวัดกิจกรรมการเรียนการสอน

3.2 ประเมินผลการเรียนรู้ปลายปี/ปลายภาค เพื่อตรวจสอบผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนในการเรียนรายวิชาต่าง ๆ ตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี และสรุปผลตัดสินของผู้สำเร็จการเรียนในการเรียนสาระการเรียนรู้รายปี/รายภาคเป็นสำคัญ นอกจากนี้ยังเป็นข้อมูลในการปรับปรุงแก้ไขผู้เรียนที่ไม่ผ่านการประเมิน ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายวิชา เพื่อให้เกิดการพัฒนาและมีผลการเรียนตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังสมบูรณ์ด้วย

การกำหนดสัดส่วนการประเมินระหว่างการเรียนรู้กับการประเมินผลปลายภาคเรียน/ปลายปี ส่วนส่วนการประเมินกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีสัดส่วนการประเมินระหว่างเรียน การประเมินปลายภาค/ปลายปีเป็น 70 : 30 แบ่งเป็น

การประเมินตามสภาพจริงระหว่างเรียนร้อยละ	70 คะแนน
การประเมินปลายภาคเรียนร้อยละ	30 คะแนน

โดยกำหนดผลการเรียน 5 ระดับ ดังนี้

4 หมายถึงผลการเรียนดีมาก	ได้คะแนนร้อยละ	80 – 100
3 หมายถึงผลการเรียนดี	ได้คะแนนร้อยละ	70 – 79
2 หมายถึงผลการเรียนพอใช้	ได้คะแนนร้อยละ	60 – 69
1 หมายถึงผลการเรียนผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำของโรงเรียน	ได้คะแนนร้อยละ	50 – 59

50 – 59

0 หมายถึง ผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำของโรงเรียน ได้คะแนนต่ำกว่าร้อยละ 50

2.1.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

2.1.3.1 ความหมายและความสำคัญของบุคลิกภาพ

นักจิตวิทยาและนักวิชาการได้ให้ความหมายของบุคลิกภาพไว้หลาย

ความหมาย เช่น

มันน์ (นวลละอ อสุภาผล.2527 : 2 ; อ้างอิงจาก Munn.1902) กล่าวว่า บุคลิกภาพ คือลักษณะเด่นของแต่ละบุคคล ซึ่งเป็นภาพรวมของแบบแผนทั้งหมดมาเป็นบูรณาการของโครงสร้างพฤติกรรม เช่น ความสนใจ ทักษะสติปัญญา ความสามารถ ความถนัด และสิ่งอื่น ๆ ที่แสดงถึงลักษณะนิสัย

อนาสตาซี (จรรยา เกษศรีสังข์. 2537 : 11 – 15 อ้างอิงจาก Anastasi.1968) กล่าวว่า บุคลิกภาพของบุคคลเกิดจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างพันธุกรรมกับสิ่งแวดล้อม พันธุกรรมเดียวกันแต่อยู่ในสิ่งแวดล้อมต่างกัน อาจก่อให้เกิดบุคลิกภาพต่างกันได้

สรุปได้ว่า บุคลิกภาพหมายถึง ลักษณะเฉพาะตัวของบุคคลที่สะท้อนถึงความรู้สึกนึกคิดและพฤติกรรมแสดงออกเพื่อตอบสนองต่อสภาพการณ์ใด สภาพการณ์หนึ่งซึ่งสัมพันธ์กับพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม

2.1.3.2 ประเภทของบุคลิกภาพ

จุง (Hergenham.1990 ; Citing Jung :n.d.) แบ่งบุคลิกภาพของคนเป็น 2 ประเภทคือ

1. บุคลิกภาพแบบเก็บตัว (Introvert) เป็นคนที่ไม่ชอบยุ่งเกี่ยวกับผู้อื่น เคร่งครัดต่อระเบียบแบบแผน มีมาตรการและกฎเกณฑ์ที่แน่นอนในการควบคุมอุปนิสัยของตนเอง เชื่อตนเองและการกระทำทุกอย่างมักจะขึ้นอยู่กับตัวเองเป็นใหญ่ ผูกพันกับตัวเองมากกว่าสังคมหรือบุคคลอื่น

2. บุคลิกภาพแบบแสดงตัว (Extrovert) เป็นคนเปิดเผย คุยเก่ง ร่าเริง ปรับตัวได้ดีในสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ มีความเชื่อมั่นในตนเองบนรากฐานของเหตุผลและความจริง ฟรีดแมน และโรเซนแมน (Farmer and others.1984 : 34 ; citing Friedman and Rosenman.1974) กล่าวว่าบุคลิกภาพของคนแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. บุคลิกภาพแบบ เอ (Type A Personality) เป็นบุคลิกภาพของบุคคลที่มีพฤติกรรมต่อไปนี้

1.1 มีความทะเยอทะยาน (Intense Ambition) เป็นบุคคลที่มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะประสบความสำเร็จ

1.2 ชอบแข่งขัน (Competitive Drive) เป็นบุคคลที่ชอบต่อสู้แข่งขันกับผู้อื่นเพื่อให้ตนเองได้ดีกว่าผู้อื่น

1.3 แข่งขันกับเวลา (Time Urgency) เป็นบุคคลที่กระทำสิ่งต่าง ๆ อย่างเร่งด่วน ใช้เวลาให้เกิดประโยชน์มากที่สุด ทำงานตามแผนเวลา

1.4 สร้างศัตรู (Hostility) เป็นบุคคลที่ชอบยึดตนเองเป็นที่ตั้ง ชอบแสดงออกนอกทาง ช่มชู้ผู้อื่น อาฆาตแค้น และขาดความเห็นใจผู้อื่น

1.5 ออดทนต่ำ (Impatient) เป็นบุคคลที่มีความอดทนต่ำต่อการรอคอย และอดทนต่ำต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ทนไม่ได้กับความเฉื่อย

1.6 มีความก้าวร้าว (Aggressiveness) เป็นบุคคลที่นิยมใช้
ความรุนแรงในการแก้ปัญหา ความคับข้องใจ แบ่งเป็น
ความก้าวร้าวทางวาจา และความก้าวร้าวทางกาย

2. บุคลิกภาพแบบ บี (Type B Personality) เป็นบุคลิกภาพที่มี
ลักษณะตรงข้ามกับบุคลิกภาพแบบ เอ คือเป็นบุคคลที่ไม่
ทะเยอทะยาน ไม่มุ่งเอาชนะ มีความสงบเสถียร ทำงานไป
พักผ่อนไป ไม่รีบร้อน (Greene and other.1985 : Mitchell and
Lansen.1987 : 2003 : Robin.1989 :511)

2.1.3.3 การวัดบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี

บุคลิกภาพแบบ เอ และ บี แบบที่ใช้วัดกันมี 3 แบบ
(จรรยา เกษศรีสังข์ .2537 : 15 ; อ้างอิงจาก Friedman and Rosenman.1974) คือ

แบบที่ 1 แบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้าง (Structured Interview :
SI) ประกอบด้วย คำถาม 25 ข้อ เป็นการถามโดยให้ผู้ตอบรายงานพฤติกรรมของตนเองใน
สถานการณ์ต่าง ๆ ที่ทำให้คนที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ ไม่สามารถทน เช่น สถานการณ์ที่ทำให้เกิด
ความโกรธในสถานการณ์ที่มีการแข่งขันอย่างมาก แบบสัมภาษณ์นี้เป็นการวัดการแสดงออก
ทางด้านกายภาพ

แบบที่ 2 มาตรวัดลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ ของเฟรมมิงแฮม
(Frammingham Type A Scale : FTAS) เป็นแบบวัดรายงานตนเองเช่นเดียวกับแบบที่หนึ่ง
ประกอบด้วยข้อคำถาม 10 ข้อ วัดทางด้าน แรงขับมุ่งสัมฤทธิ์ การมีความรู้สึกที่เวลาผ่านไป
อย่างรวดเร็ว และการรับรู้ที่มีความกดดันในการทำงาน

แบบที่ 3 แบบสำรวจการกระทำของเจนกินส์ (Jenkins Activity
Survey :JAS) เป็นแบบสอบถามที่ประกอบด้วยข้อคำถาม 20 คำถาม บุคคลที่ได้คะแนนจาก
แบบวัดนี้สูงเป็นบุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ โดยกลุ่มบุคคลนี้รายงานว่า มีความรู้สึกที่
เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว ทำงานด้วยความเร่งรีบ ไม่สามารถลดละต่อความอ่อนล้า หรือการ
ทำงานที่ประสบความล้มเหลวนอกจากนี้ยังรายงานว่าตนเองทำงานหนัก และมีความต้องการ
ผลสัมฤทธิ์มากกว่า โดยเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในวัยผู้ใหญ่ รายงานว่า มีความต้องการ
ก้าวหน้าในอาชีพ มีความตั้งใจเพิ่มสถานภาพอาชีพให้สูงขึ้น รับรู้ได้ว่ารับแรงเสริมจากการ
ทำงานกว่า อีกทั้งยังมีระดับการศึกษาสูงกว่า

2.1.4 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการอ่านภาษาไทย

2.1.4.1 ความหมายของทัศนคติ

อัลพอร์ท (Allport.1935 :147) กล่าวว่า ทัศนคติ หมายถึง สภาพแวดล้อมทางจิตที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์ที่เป็นตัวกำหนดทิศทางการตอบสนองของบุคคล ต่อสิ่งเร้าหรือสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง

กูด (Good.1963 : 147) ได้ให้คำจำกัดความของทัศนคติคือ ความพร้อมที่จะแสดงออกในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง อาจเป็นการต่อต้านสถานการณ์บางอย่างของบุคคลหรือสิ่งใด ๆ เช่น รักเกลียด หรือกลัว หรือไม่พอใจมากน้อยเพียงใดต่อสิ่งนั้น

เคริชและครูทซ์ฟิลด์ (Kretch and Crutchfield.1962 : 223) ให้ความหมายว่า ทัศนคติ คือ ผลรวมของกระบวนการที่ก่อให้เกิดพลังจูงใจ อารมณ์ การรับรู้ และกระบวนการรู้ การเข้าใจ เกี่ยวกับประสบการณ์รอบตัวของบุคคล

เชดส์คัตต์ โฆว่าสินธุ์ (2520 : 38) กล่าวว่าทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ อันเป็นผลมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์และเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมหรือแนวโน้มที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้านั้น ๆ ไปในทิศทางใด ทิศทางหนึ่ง อาจเป็นไปในทางสนับสนุนหรือคัดค้านก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกระบวนการอบรมให้เรียนรู้ ระเบียบวิธีของสังคม

กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ (2527 : 172) กล่าวว่า ทัศนคติคือ ความรู้สึกของบุคคลที่ได้จากการเรียนรู้ประสบการณ์ แล้วแสดงสภาวะของร่างกายและจิตใจ ในด้านความพร้อมที่จะตอบสนองต่อบุคคลหรือสิ่งต่าง ๆ ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ใน 2 ลักษณะ คือ แสดงความพร้อมที่จะเข้าไปหาเมื่อเกิดความรู้สึกชอบ เรียกว่า ทัศนคติที่ดีหรือทัศนคติทางบวก หรือแสดงความพร้อมที่จะหลีกเลี่ยงเมื่อเกิดความรู้สึกไม่ชอบ เรียกว่าทัศนคติที่ไม่ดีหรือทัศนคติทางลบ

กล่าวโดยสรุป ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ ซึ่งเกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมาในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง

2.1.4.2 องค์ประกอบของทัศนคติ

ปัจจุบันมีแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของทัศนคติอยู่ 3 กลุ่ม (Ajzen & Fishvsn.1980 ; citing Oskamp.1977 : 83) ได้แก่

ก. ทัศนคติดังค์ประกอบเดียว ตามความคิดหรือแนวความเชื่อนี้พิจารณาได้จากนิยามเจตคติ กลุ่มนี้จะมองทัศนคติเกิดจากการประเมินเป้าหมายของเจตคติว่ารู้สึกชอบหรือไม่ชอบ นักจิตวิทยาในกลุ่มนี้ได้แก่ เทอร์สโตน (Thurstone.1931) แอลพอร์ท (Allport.1935) และคนอื่น ๆ อีกหลายคน

ข. ทศนคติมี 2 องค์ประกอบ ตามแนวคิดนี้มองทศนคติประกอบด้วย องค์ประกอบทางด้านสติปัญญา (Cognitive) และด้านความรู้สึก (Affective) นักจิตวิทยากลุ่ม ที่สนับสนุนความคิดนี้ได้แก่ แคทซ์ (Katz.1960)

ค. ทศนคติมี 3 องค์ประกอบ ได้แก่

1. ด้านสติปัญญา (Cognitive Component) ประกอบไปด้วยความรู้ ความคิด และความเชื่อที่คนผู้นั้นมีต่อเป้า ทศนคติ
2. ด้านความรู้สึก (Affective Component) หมายถึง ความรู้สึกหรืออารมณ์ของคนใดคนหนึ่งต่อเป้าทศนคติ
3. ด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) เป็นด้าน แนวโน้มของการที่จะกระทำหรือแสดงพฤติกรรม ทศนคติเป็นพฤติกรรมที่ซ่อนเร้น ในชั้นนี้การ แสดงแนวโน้มของการกระทำต่อเป้าทศนคติเท่านั้น ยังไม่แสดงออกจริง

สรุปได้ว่าทศนคติประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือองค์ประกอบด้าน ความรู้ องค์ประกอบด้านความรู้สึก และองค์ประกอบด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

2.1.4.3 ทศนคติต่อการอ่าน

ฮิลแมน (Heilman .1967 : 559) กล่าวว่า สาเหตุที่ทำให้เด็กมีปัญหา ในการอ่านนั้นอาจมีสาเหตุมาจาก ความกดดันของครูและผู้ปกครอง ซึ่งทศนคติของเด็กจะมีผล มาจากการแข่งขัน โดยผู้ใหญ่แนะและจากลักษณะสังคมโดยทั่วไป เด็กต้องการจะเป็นคนเก่ง เป็นที่ยอมรับของครู เพื่อน ผู้ปกครอง คนที่ไม่เก่งมักได้รับความสนใจจากครูน้อย เพราะเด็กช่วย ครูในเรื่องความสำเร็จในการสอนด้วย

สรุปได้ว่าทศนคติต่อการอ่านของเด็กสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมทั้ง ทางด้านครอบครัวและสภาพแวดล้อมในโรงเรียน และปัญหาในการอ่านอาจมีส่วนสัมพันธ์กับ ปัญหาในการอ่านของเด็ก

2.1.5 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการอ่านภาษาไทย

นพพร เพียรพิกุล (นพพร เพียรพิกุล. 2522 : 13 – 15) เสนอแนะว่า การ ส่งเสริมด้านการอ่านของเด็กมีหลายวิธี และสามารถส่งเสริมได้หลายโอกาส สถานที่สำคัญที่ควร ส่งเสริมการอ่านของเด็ก ได้แก่ บ้าน ซึ่งเป็นสถานที่ให้ความรัก ความอบอุ่น และให้ความสุขแก่ เด็กได้เป็นแห่งแรก บ้านที่พร้อมด้วย พ่อแม่ ญาติพี่น้อง ย่อมทำให้เด็กมีความสุขและความ มั่นคง การส่งเสริมให้เด็กอ่านนั้น ควรเป็นหน้าที่ของผู้ปกครอง อันได้แก่ พ่อแม่ หรือญาติผู้ใหญ่ สิ่งผู้ใหญ่ที่บ้านควรทำอย่างยิ่ง คือ การจัดมุมหนังสือห้องสมุดภายในบ้าน เพราะการมีหนังสือ มาก ๆ ผู้ใหญ่หยิบอ่านบ่อย ๆ ย่อมเป็นตัวอย่างที่เด็กจะกระทำตามได้เป็นอย่างดี นอกจากนั้น

ผู้ใหญ่อาจบอกให้เด็กอ่านหนังสือให้ฟังโดยอาจให้รางวัลบ้าง หรือบอกถึงหนังสือดี ๆ ที่เพิ่งซื้อ มา หรือพูดถึงหนังสือต่าง ๆ อยู่บ่อย ๆ ถ้าภายในบ้านมีปู่ย่า ตายาย ท่านอาจจะเล่านิทาน วรรณคดี เก่า ๆ บ้าง จากนิทานชาดกบ้างให้หลาน ๆ ฟังอยู่บ่อย ๆ ก็ได้ สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นการปลูกฝังนิสัย รักการอ่านที่ได้ผล บางกรณีมีการห้ามไม่ให้อ่านหนังสือเล่มนั้นเล่มนี้ ก็อาจจะเป็นเหตุให้เด็ก ต้องการอ่านหนังสือเล่มนั้น เพราะตรงกับลักษณะของเด็กที่ "ยิ่งห้ามเหมือนยิ่งยุ"

สรุปได้ว่า หากมีครอบครัวที่อบอุ่นสนับสนุนและมีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการอ่าน จะทำให้เด็กมีลักษณะนิสัยที่ดีในการอ่าน

2.1.6 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนด้านการอ่านภาษาไทยของครู

ประดิษฐ์ เมฆไชยภักดิ์ (ประดิษฐ์ เมฆไชยภักดิ์. 2537 : 68 – 70) กล่าวว่า การอ่านหนังสือออกและการอ่านหนังสือจนติดเป็นนิสัย มีสาเหตุที่เกิดขึ้นได้ตามธรรมชาติ แต่เกิด จากการเรียนรู้ การอบรมสั่งสอน และการฝึกอย่างถูกวิธี เพื่อให้เกิดทักษะเป็นนักอ่านที่ เชี่ยวชาญ เด็ก ๆ ต้องมีเวลาในการฝึก และมีประสบการณ์จากการอ่าน รวมทั้งมีหนังสือที่ เหมาะสม ทั้งในด้านการเรียนรู้คำ ข้อความ ย่อหน้า และเนื้อหาที่เหมาะสมกับวัย

จวีลักษณ์ บุญยะกาญจน์ (จวีลักษณ์ บุญยะกาญจน์. 2524 : 37) กล่าว ว่า โรงเรียนเป็นแหล่งที่สองที่เด็กจะคุ้นเคยด้วย ครูควรมีหน้าที่ในการส่งเสริมให้เด็กอ่านหนังสือ เพราะนอกจากจะทำให้เด็กรักการอ่านแล้วยังทำให้เด็กรักการเรียน รักการศึกษาค้นคว้าอีกด้วย การส่งเสริมการอ่านของเด็กนั้นมีหลายวิธี เช่น การมอบหมายให้เด็กอ่านหนังสือ หนังสือพิมพ์ วารสารที่ครูกำหนดให้ หรือครูนำหนังสือมาให้เด็กเลือก เมื่อเด็กอ่านจบให้เขียนข้อคิดเห็นหรือ บทวิจารณ์ส่งครู หรือให้ออกมารายงานหน้าชั้นตามโอกาส เป็นการฝึกให้เด็กกล้าหาญ ฝึกการ พูด และฝึกการอ่าน ได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ครูอาจให้เด็กร่วมทนายปัญหาจากหนังสือ แสดง ละคร ใ้วาดภาพ หรืออภิปรายเกี่ยวกับหนังสือซึ่งต้องอาศัยความกระตือรือร้น และความคิด สร้างสรรค์ของครูเป็นหลักด้วย สำหรับโรงเรียนที่มีห้องสมุด บรรณารักษ์ควรเป็นผู้ส่งเสริมการ อ่านของเด็กโดยตรง เพราะบรรณารักษ์ย่อมทราบและเข้าใจถึงวรรณกรรมอันเหมาะสม

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. 2537 : 155 – 159) กล่าว ว่า การอ่านมีบทบาทสำคัญต่อการเรียนวิชาต่าง ๆ ของนักเรียน การจัดกิจกรรมการอ่านใน ห้องเรียนเพียงอย่างเดียว ยังไม่ช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางการอ่านได้อย่างเต็มระบบ แผนพัฒนาการอ่านในโรงเรียนจึงควรกำหนดขึ้นเพื่อช่วยส่งเสริมให้นักเรียนฝึกอ่านและทำ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการอ่านทั้งในและนอกเวลา แผนการพัฒนาการอ่านในโรงเรียน เป็นแผนที่ กำหนดการดำเนินงานเกี่ยวกับการส่งเสริมกิจกรรมการอ่านให้นักเรียนพัฒนาการอ่านตาม ความสามารถและความสนใจที่แต่ละคนมีอยู่ แผนพัฒนาการอ่านจะดำเนินไปได้ด้วยดี

จำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายคือ ผู้บริหาร ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และบุคคลที่สนใจเข้ามาช่วยกันดำเนินการ

สรุปได้ว่า การสนับสนุนด้านการอ่านภาษาไทยของครูทั้งในและนอกเวลาเรียนจะช่วยให้เด็กมีพัฒนาการในการอ่านที่ดี

2.1.7 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างบุคคล

พิสิทธิ์ ปทุมบาล (2532 : 16 อ้างอิงจาก Phillip and the Merian.1966) กล่าวว่าสัมพันธภาพระหว่างบุคคล หมายถึง ความสัมพันธ์หรือการเกี่ยวข้องกับบุคคลในแต่ละสังคม อันจะเป็นผลทำให้เกิดความร่วมมือร่วมใจเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย สามารถสร้างความคาดหวังในการอยู่ร่วมกัน ทั้งยังสามารถส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์และปรับตัวทางสังคมของบุคคลได้เป็นอย่างดีอีกด้วย

ชิงเคอริงค์ (วิมล นน่องพงษ์.2538 : 12 ; อ้างอิงจาก Chickering .1968 : 64) กล่าวว่าสัมพันธภาพระหว่างบุคคล หมายถึง การที่บุคคลจะมีความรู้สึกอดทนที่จะอยู่ร่วมกับผู้อื่นและเปลี่ยนจากการพึ่งพาตนเอง หรือพึ่งพาบุคคลอื่นไปสู่การพึ่งพาซึ่งกันและกัน

จากเอกสารข้างต้นสรุปได้ว่า สัมพันธภาพระหว่างบุคคล หมายถึง พฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกต่อบุคคลที่เป็นสมาชิกในสังคมเดียวกัน เพื่อให้เกิดความรัก ความไว้วางใจ และช่วยเหลือสนับสนุนซึ่งกันและกัน ดังนั้นสัมพันธภาพระหว่างบุคคลจึงสำคัญสำหรับนักเรียนเพราะถ้านักเรียนมีปัญหาด้านสัมพันธภาพกับบุคคลรอบข้างในสถานศึกษา ไม่ว่าจะเป็นครูหรือเพื่อนนักเรียนอาจทำให้ส่งผลต่อจิตใจและเกิดปัญหาอื่นตามมาได้

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

2.2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับชั้นที่กำลังศึกษา

พิชัย เทพนิมิตร (2516 : 50 – 64) ได้ศึกษา ความสนใจและแนวการอ่านของนักเรียนระดับอายุ 13 – 18 ปี ในโรงเรียนรัฐบาลในกรุงเทพมหานคร และศึกษาว่า เพศ อายุ ระดับชั้นเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและอาชีพของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง มีอิทธิพลต่อการอ่านหนังสือของนักเรียนอายุ 13 – 18 ปีหรือไม่ ผลการวิจัยพบว่า อายุ เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง และระดับชั้นเรียนล้วนมีอิทธิพลต่อการอ่านหนังสือของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนที่มีอายุน้อยจะสนใจหนังสือต่าง ๆ มากประเภทกว่านักเรียนที่มีอายุมาก

นิรันดร์ สุขปรีดี (2530 : 141) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราเร็วในการอ่าน ความเข้าใจในการอ่าน และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัยพบว่า อัตราเร็วในการอ่านของนักเรียน

จะสูงขึ้นเมื่อระดับชั้นและอายุสูงขึ้น และพบว่านักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านสูงจะมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทยสูง

จากงานวิจัยข้างต้น สรุปได้ว่า ระดับชั้นที่กำลังศึกษามีส่วนสัมพันธ์กับความสนใจในการอ่าน อัตราเร็วในการอ่าน ความเข้าใจในการอ่านและผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาไทย ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า ระดับชั้นที่กำลังศึกษาน่าจะเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ส่งผลต่อปัญหาในการอ่านภาษาไทย

2.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต

มิเชล (Mischel.1974 : 270) ทำการวิจัยพบว่า เด็กที่จินตนาการสูงจะมีลักษณะมุ่งอนาคตมากกว่าเด็กที่มีจินตนาการต่ำ ซึ่งความเข้าใจสิ่งที่เป็นนามธรรมและการมีจินตนาการสูงเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการอ่านสิ่งพิมพ์ โดยสิ่งพิมพ์ทั่ว ๆ ไปมักเขียนในรูปแบบนามธรรม ลักษณะมุ่งอนาคตจึงเป็นบุคลิกภาพอย่างหนึ่งของมนุษย์ที่จะส่งผลต่อการแสดงพฤติกรรมของบุคคล เป็นคุณลักษณะทางจิตที่สามารถควบคุมตนเองได้ มีจุดมุ่งหมายในการกระทำเพื่อสิ่งที่ดีกว่าในอนาคต ผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงจะมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการพัฒนาพฤติกรรมเช่น พฤติกรรมความซื่อสัตย์ เป็นต้น

ไรท์ (Wright.1975 : 298) พบว่าผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงคือผู้ที่สามารถปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ และไม่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ของศาสนา และกฎหมาย จึงเห็นได้ว่าผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตจัดว่าเป็นผู้ที่มีจริยธรรมสูงด้วย และยังพบว่าเยาวชนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตต่ำกว่าปกติ

กิงกาญจน์ ปานทอง(กิงกาญจน์ ปานทอง. 2545 : 84) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาตามโครงการวัดการศึกษาลำหรับบุคคลากรประจำการสถาบันราชภัฏพระนคร ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษามากที่สุด

จากผลการวิจัยข้างต้นทั้งในประเทศและต่างประเทศสรุปได้ว่า ลักษณะมุ่งอนาคตส่งผลต่อพฤติกรรมอื่น ๆ เช่น การเข้าใจในสิ่งที่เป็นนามธรรม การมีจินตนาการ พฤติกรรมทางจริยธรรม และพฤติกรรมทางการเรียน เป็นต้น

2.2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย

เสนีย์ แสงดี (เสนีย์ แสงดี. 2543 : 69 – 76) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบกิจกรรม เอส ที เอ ดี กับการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้เรียนการสอนตามกิจกรรม เอส ที เอ ดี กับการเรียนที่ได้เรียนโดยการสอนตามคู่มือครู มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อนงค์ ศูนย์กลาง (อนงค์ ศูนย์กลาง. 2546 : 80 – 89) ได้เปรียบเทียบศักยภาพ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องหลักภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนกับการสอนตามปกติ ผลการวิจัยพบว่าการสอนโดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุทธิธล โนพันธ์(สุทธิธล โนพันธ์. 2520 : 105) ได้เปรียบเทียบผลการเรียนกลุ่มทักษะภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนหลักสูตรประถมศึกษาฉบับ พ.ศ. 2521 (ร่างครั้งที่ 1 พ.ศ. 2518) ในกรุงเทพมหานคร ภาคกลาง ภาคเหนือ และภาคใต้ โดยวัดความสามารถในการอ่านและความสามารถในการเขียนรวมกัน ผลปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนตามหลักสูตรประถมศึกษาฉบับร่าง พ.ศ. 2521 มีผลสัมฤทธิ์ในวิชาภาษาไทย สูงกว่านักเรียนกลุ่มที่เรียนหลักสูตรประถมศึกษา ฉบับ พ.ศ. 2503 อย่างเด่นชัด ความแตกต่างระหว่างนักเรียน 2 กลุ่มนี้ปรากฏในกรุงเทพฯ และภาคกลางรอบนอกเท่านั้น

ธนรัษฎ์ ศิริสวัสดิ์ (ธนรัษฎ์ ศิริสวัสดิ์. 2524 : 83) ได้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องอัตราเร็วในการอ่าน ความเข้าใจในการอ่าน และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีอัตราเร็วในการอ่านเฉลี่ย 198 คำ/นาที และมีความเข้าใจในการอ่านเฉลี่ยร้อยละ 49 ความเข้าใจในการอ่านและผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทยไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งผลการวิจัยไม่สอดคล้องกับประพิมพ์พรรณ สุธรรมวงศ์ (ประพิมพ์พรรณ สุธรรมวงศ์. 2517 : 83) ซึ่งพบว่ามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

จากงานวิจัยข้างต้นสรุปได้ว่า มีปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาไทย เช่น หลักสูตรประถมศึกษา ความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการอ่าน เป็นต้น

2.2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

ไควร์เวอร์และไวน์ดเนอร์ (Kleiver and Weidner.1987 :204) ได้ศึกษาเรื่อง "ลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ และระดับความมุ่งมั่น โดยศึกษาจากการตั้งเป้าหมายความสำเร็จของเด็กและผู้ปกครอง" กลุ่มตัวอย่าง เป็นเด็กชาย จำนวน 32 คน และเด็กหญิงจำนวน 41 คน มีอายุระหว่าง 9 – 12 ปี โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ และบี พบว่า เด็กทั้งสองกลุ่มได้ตั้งเป้าหมายความสำเร็จแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ในการแสดงพฤติกรรม เด็กที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ จะทำงานสำเร็จมากกว่า และมีความพยายามเพื่อให้ประสบความสำเร็จมากกว่า

สรุป และคนอื่น ๆ (อัจฉรา วงศ์วัฒนมงคล.2533 : 19 – 20 ; อ้างอิงจาก Strube and others.1987) ได้ศึกษาสถานการณ์ที่ไม่สามารถควบคุมได้ ซึ่งเป็นสถานการณ์ที่มีความพยายามและความสำเร็จไม่สอดคล้องกัน ผลการศึกษาพบว่า บุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ มีความพยายามมากขึ้นเพื่อให้ตนเองสามารถควบคุมสถานการณ์ได้

อัจฉรา วงศ์วัฒนมงคล (อัจฉรา วงศ์วัฒนมงคล. 2533 : 126 – 127) ได้ศึกษาตัวแปรทางพฤติกรรมศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร จำนวน 240 คน ผลการศึกษาพบว่า บุคคลที่มีพฤติกรรมการศึกษาต่อ มีบุคลิกภาพแบบ เอ อายุน้อย มีความเครียดในการทำงานสูง มีความกลัวความสำเร็จสูง เป็นโสด และมีทัศนคติต่อการศึกษาต่อ มีสถานภาพทางเศรษฐกิจ และสังคมค่อนข้างสูง และมีการรับรู้ความมั่นคงในการทำงานสูง

จากงานวิจัยข้างต้น สรุปได้ว่า บุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ จะมีความพยายามในการทำงาน เพื่อประสบความสำเร็จมากกว่า รักความก้าวหน้ามากกว่า มีความเครียดและวิตกกังวลมากกว่าบุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบ บี

2.2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการอ่านภาษาไทย

แจ๊คสันและลาฮาเดิร์น (Jackson and Lahaderne.1967 : 15 – 18) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 192 คน เป็นชาย 148 คน เป็นหญิง 144 คน มีเชาว์ปัญญาโดยเฉลี่ย 103.9 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในครูน้อยที่สุด และความพอใจของนักเรียนที่มีต่อประสบการณ์ในโรงเรียน หรือทัศนคติต่อโรงเรียนและครูผู้สอน ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

นาพร เมฆรักษานิธิ (2515 : 65 – 67) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยในการเรียนและทัศนคติในการเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนรัฐบาล จำนวน 400 คน ผลการศึกษาพบว่า นิสัยความขยันหมั่นเพียร การใช้เวลา และทัศนคติต่อการเรียน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีนิสัยขยันหมั่นเพียร และทัศนคติในการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุปได้ว่า ทัศนคติส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และนิสัยในการเรียน ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าทัศนคติน่าจะส่งผลต่อปัญหาในการอ่านภาษาไทยซึ่งเกี่ยวข้องกับการเรียนด้วยเช่นกัน

2.2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการอ่านภาษาไทย

การวิสันและคนอื่น ๆ (Garrison and other.1964 : 403 –407) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีผลต่อการเรียนของนักเรียน พบว่าครอบครัวที่ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ ย่อมขาดประสบการณ์ต่าง ๆ ในการส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ ทำให้เด็กเกิดปัญหาอันเป็นอุปสรรคต่อการเรียนได้

สุวัช พานิชวงษ์ (2546 : 97 – 109) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนในเขตอำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยด้านสถานภาพของผู้ปกครองนักเรียน ในส่วนปัจจัยย่อย คือ วุฒิการศึกษา ความรู้เกี่ยวกับบทบาทการมีส่วนร่วมและเจตคติต่อการมีส่วนร่วม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมีส่วนร่วมในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านพฤติกรรม และด้านอาชีพ ส่วนปัจจัยด้านสถานภาพของผู้ปกครองนักเรียน ในปัจจัยย่อยด้านอาชีพของผู้ปกครองนั้น มีความสัมพันธ์ทางลบกับการมีส่วนร่วมในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนในด้านความรู้ และด้านพฤติกรรม ตัวแปรจำนวนบุตร และตำแหน่งทางสังคมในท้องถิ่นพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน

ทิพวรรณ จันทพิบูลย์ (2510 : 54 – 56) ได้ศึกษาถึงปัญหาที่เป็นอุปสรรคในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาล จังหวัดจันทบุรี จำนวน 120 คน ผลการศึกษาพบว่าปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนนั้น ได้แก่ สภาพแวดล้อมทางบ้าน ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในครอบครัวและฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

พิชัย เทพนมิตร (2516 : 55) ได้ศึกษาความสนใจและแนวการอ่านของนักเรียนระดับอายุ 13 – 18 ปี ในโรงเรียนรัฐบาลกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า อายุ เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อความสนใจในการอ่านของเด็ก

จากงานวิจัยข้างต้นสรุปได้ว่าสภาพครอบครัวเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่ออุปสรรคในการเรียน การเรียนรู้และความสนใจในการอ่านของนักเรียน

2.2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนด้านการอ่านภาษาไทยของครู

อานามบา (Anamba.1979 : 64 – 71) ได้ศึกษาวิธีการส่งเสริมการอ่านของเด็กก่อนวัยเรียนและเด็กวัยเรียน โดยนำเอาลักษณะเด่นของหนังสือในด้านต่าง ๆ มาเล่าให้เด็กในวัยดังกล่าวฟัง ผลปรากฏว่าเด็กมีความสนใจในการอ่านหนังสือ และความกระตือรือร้นในการอ่านมากขึ้น

อภิญชลิต พุทฺธมัตถ์ (อภิญชลิต พุทฺธมัตถ์. 2531 : 63 – 65) ได้ศึกษานิสัยรักการอ่านและการยืมหนังสือของนักเรียนที่เข้าร่วมและไม่เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดยางสุทธาราม กรุงเทพมหานคร จำนวน 40 คน ผลการทดลองปรากฏว่า นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน มีนิสัยรักการอ่านและยืมหนังสือสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน

สมจิตร์ เฉลิมสุวิวัฒนาการ (สมจิตร์ เฉลิมสุวิวัฒนาการ. 2530 : 91) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 30 คน ซึ่งแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 15 คน และกลุ่มควบคุม 15 คน ผลปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการส่งเสริมการอ่านมีความสามารถในการอ่านเพิ่มมากขึ้นกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการส่งเสริมการอ่าน

สรุปได้ว่า การส่งเสริมการอ่านในโรงเรียนส่งผลต่อความสนใจ ความกระตือรือร้นในการอ่าน นิสัยรักการอ่าน การยืมหนังสือ และความสามารถในการอ่านของนักเรียน

2.2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างบุคคล

กรอนลันด์ (Gronlund.1959 : 176) ได้ศึกษาถึงปัญหาการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัย ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีปัญหาด้านสัมพันธภาพกับบุคคลอื่น มักจะมีปัญหาด้านการเรียนด้วย

ดีเซนา (Desena.1964 : 145 – 149) ได้ศึกษาคุณลักษณะของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยเพนซินวาเนีย ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะมีคุณลักษณะสามารถปรับตัวเข้ากับคนอื่นได้ดีกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง และต่ำ

จากงานวิจัยข้างต้นสรุปได้ว่า นักเรียนที่มีปัญหาด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคลมักจะมีปัญหาด้านการเรียนด้วย ดังนั้นผู้วิจัยเห็นว่าถ้านักเรียนมีปัญหาด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคลจึงน่าจะมีปัญหาต่อการอ่านภาษาไทย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของปัญหาด้านการเรียน

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2(ประถมศึกษาปีที่4-6) โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์คอนแวนต์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2547 จำนวน 821 คน เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 271 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 271 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 279 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2(ประถมศึกษาปีที่4-6) โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์คอนแวนต์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2547 จำนวน 273 คน เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 90 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 90 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 93 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Statified Random Sampling) ด้วยความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ของยามานะ (Yamane.1970 : 80 – 81) โดยใช้ระดับชั้นเรียนเป็นชั้น (Strata) โดยมีขั้นตอนในการการสุ่มตัวอย่างดังนี้

1. ผู้วิจัยจำแนกประชากรออกเป็น 3 ระดับชั้น คือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 271 คน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 271 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 279 คน
2. ผู้วิจัยประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยด้วยความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จากตารางของยามานะ (Yamane.1970 : 80 – 81) พบว่าต้องใช้กลุ่มตัวอย่าง 273 คน ผู้วิจัยจึงหาสัดส่วนของประชากรได้ 3 : 1 แล้วสุ่มตัวอย่างได้ดังนี้ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 90 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 90 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 93 คน

ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับชั้น

ระดับชั้น	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ประถมศึกษาปีที่ 4	271	90
ประถมศึกษาปีที่ 5	271	90
ประถมศึกษาปีที่ 6	279	93
รวม	821	273

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามและแบบสังเกตองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อปัญหาในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์คอนแวนต์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร แบ่งออกเป็น 9 ตอน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์คอนแวนต์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ได้แก่ ระดับชั้นที่กำลังศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง สถานภาพของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

ตอนที่ 3 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามทัศนคติต่อการอ่านภาษาไทย

ตอนที่ 5 แบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการอ่านภาษาไทย

ตอนที่ 6 แบบสอบถามการสนับสนุนของครูด้านการอ่านภาษาไทย

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

ตอนที่ 8 แบบสอบถามปัญหาในการอ่านภาษาไทย

ตอนที่ 9 แบบสังเกตปัญหาในการอ่านภาษาไทย สำหรับผู้วิจัยและผู้ร่วมการสังเกต

การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน

ได้แก่ ชั้นที่กำลังเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง สถานภาพของผู้ปกครอง

ตัวอย่าง แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ☒ ลงใน () ตามสถานภาพความเป็นจริง หรือเติมคำตอบลงใน....

ให้ครบถ้วน

1. ระดับชั้นที่กำลังศึกษา
 - () ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
 - () ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
 - () ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547
(เกรดวิชาภาษาไทย)
3. ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง
 - () ต่ำกว่าปริญญาตรี
 - () ปริญญาตรี
 - () สูงกว่าปริญญาตรี
4. สถานภาพของผู้ปกครอง
 - () อยู่ด้วยกัน
 - () แยกกันอยู่
 - () บิดาหรือมารดาเสียชีวิต

ตอนที่ 2 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

มีขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถามดังนี้

- 2.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคตเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
- 2.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคตของ มาลี วิทยารัตน์ (2540 : ภาคผนวก)
- 2.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต โดยใช้แนวคิดของข้อ 1 และข้อ 2 ในการสร้างแบบสอบถาม

2.4 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทศพร มณีศรีขำ และอาจารย์ดร.พาสณา จุลรัตน์ ตรวจสอบความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหา และภาษาที่ใช้ในข้อคำถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.5 นำแบบสอบถามซึ่งปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์คอนแวนต์ จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาตรวจให้คะแนน เพื่อวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อโดยใช้เทคนิค 25 % กลุ่มสูง - กลุ่มต่ำ โดยนำคะแนนที่ตรวจแล้วมาเรียงลำดับจากสูงสุดมายังต่ำสุด แล้วแยกเป็น 25 % ที่คะแนนสูง และ 25 % ที่คะแนนต่ำ นำค่าเฉลี่ยรายข้อมาทดสอบนัยสำคัญทางสถิติโดยใช้ t -test เลือกเฉพาะข้อที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือค่า t ตั้งแต่ 2.145 ขึ้นไปมาเป็นแบบสอบถามในการวิจัย ได้แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต จำนวน 18 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.324 - 5.657

2.6 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามที่คัดเลือกแล้วในข้อ 2 โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7552

ลักษณะแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคตเป็นแบบวัดชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท(Likert) มี 5 ระดับ คือ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความในแต่ละข้อแล้วทำเครื่องหมาย $\checkmark$ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่จริงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ลำดับ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	นักเรียนพยายามทำงานวิชาส่งเสริมการอ่าน ที่ครูสั่งให้เสร็จภายในเวลาที่กำหนด					
00	นักเรียนหาความรู้ใหม่ ๆ ด้วยการอ่านอยู่เสมอเพื่อความก้าวหน้าในการเรียน					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก (คะแนน)		ข้อความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)	
จริงที่สุด	5		1
จริง	4		2
จริงบ้าง	3		3
จริงน้อย	2		4
จริงน้อยที่สุด	1		5

การแปลความหมาย (วิเชียร เกตุสิงห์ .2538 : 9)

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00 หมายถึงมีลักษณะมุ่งอนาคตมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66 หมายถึงมีลักษณะมุ่งอนาคตดีพอใช้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 หมายถึงมีลักษณะมุ่งอนาคตน้อย

ตอนที่ 3 แบบทดสอบบุคลิกภาพ

มีขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบดังนี้

- 3.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพแบบ เอ และแบบ บี เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบ
- 3.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบทดสอบบุคลิกภาพแบบ เอ และแบบ บี ของ อัจฉรา วงศ์วัฒนามงคล (2533 : 159 - 162) ซึ่งดัดแปลงมาจากแบบสำรวจการกระทำกิจกรรมของเจนกินส์ (Jenkins Activity Survey) เป็นแบบสอบถามรายงานตนเอง
- 3.3 ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบบุคลิกภาพ โดยใช้แนวคิดของข้อ 1 และข้อ 2 ในการสร้างแบบทดสอบ

3.4 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทศวรรษ ณีศรีขำ และอาจารย์ดร.พาสณา จุลรัตน์ ตรวจสอบความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหา และภาษาที่ใช้ในข้อคำถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

3.5 นำแบบสอบถามซึ่งปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์คอนแวนต์ จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาตรวจให้คะแนน เพื่อวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อโดยใช้เทคนิค 25 % กลุ่มสูง – กลุ่มต่ำ โดยนำคะแนนที่ตรวจแล้วมาเรียงลำดับจากสูงสุดมายังต่ำสุด แล้วแยกเป็น 25 % ที่คะแนนสูง และ 25 % ที่คะแนนต่ำ นำค่าเฉลี่ยรายข้อมาทดสอบนัยสำคัญทางสถิติโดยใช้ t -test เลือกเฉพาะข้อที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือค่า t ตั้งแต่ 2.145 ขึ้นไปมาเป็นแบบสอบถามในการวิจัย ได้แบบสอบถามบุคลิกภาพ จำนวน 20 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.376 – 15.000

3.6 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามที่คัดเลือกแล้วในข้อ 2 โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7363

ลักษณะแบบทดสอบบุคลิกภาพเป็นแบบวัดชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต(Likert) มี 5 ระดับ คือ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบทดสอบบุคลิกภาพ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความในแต่ละข้อแล้วทำเครื่องหมาย $\checkmark$ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่จริงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ลำดับ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	เมื่อนักเรียนมีนัด นักเรียนชอบไปถึงที่นัด หมายก่อน					
00	นักเรียนรู้สึกโมโหถ้ามีคนมาขัดจังหวะใน ขณะที่นักเรียนไม่สามารถทำสิ่งที่นักเรียน ตั้งใจไว้					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบเอ	ข้อความที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ บี
(คะแนน)	(คะแนน)
จริงที่สุด	1
จริง	2
จริงบ้าง	3
จริงน้อย	4
จริงน้อยที่สุด	5

การแปลความหมาย (อัจฉรา วงศ์พัฒนมงคล .2533 : 126 - 127)

ผู้ที่ได้คะแนน 51 -100 มีบุคลิกภาพแบบ เอ

ผู้ที่ได้คะแนน 20 -50 มีบุคลิกภาพแบบ บี

ตอนที่ 4 แบบสอบถามทัศนคติต่อการอ่านภาษาไทย

มีขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถามดังนี้

- 4.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติเพื่อเป็นแนวทางใน
การสร้างแบบสอบถาม
- 4.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนของไจเน กรองเห็น (2527 :
ภาคผนวก) และชุตินัน ศรีแก้ว (2546 : 61)
- 4.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามทัศนคติต่อการอ่านภาษาไทย โดยใช้แนวคิดของ
ข้อ 1 และข้อ 2 ในการสร้างแบบสอบถาม

4.4 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทศวรรษณีศรีขำ และอาจารย์ดร.พาสณา จุลรัตน์ ตรวจสอบความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหา และภาษาที่ใช้ในข้อคำถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

4.5 นำแบบสอบถามซึ่งปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์คอนแวนต์ จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาตรวจให้คะแนน เพื่อวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อโดยใช้เทคนิค 25 % กลุ่มสูง – กลุ่มต่ำ โดยนำคะแนนที่ตรวจแล้วมาเรียงลำดับจากสูงสุดมายังต่ำสุด แล้วแยกเป็น 25 % ที่คะแนนสูง และ 25 % ที่คะแนนต่ำ นำค่าเฉลี่ยรายข้อมาทดสอบนัยสำคัญทางสถิติโดยใช้ t -test เลือกเฉพาะข้อที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือค่า t ตั้งแต่ 2.145 ขึ้นไปมาเป็นแบบสอบถามในการวิจัย ได้แบบสอบถามทัศนคติต่อการอ่านภาษาไทย จำนวน 25 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.256 – 6.068

4.6 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามที่คัดเลือกแล้วในข้อ 2 โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9371

ลักษณะแบบสอบถามทัศนคติต่อการอ่านภาษาไทยเป็นแบบวัดชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ ซึ่งประกอบด้วย 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านความรู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมต่อการอ่านภาษาไทย

ตัวอย่าง แบบสอบถามทัศนคติต่อการอ่านภาษาไทย

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความในแต่ละข้อแล้วทำเครื่องหมาย $\checkmark$ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่จริงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ก. ด้านความรู้

ลำดับ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	นักเรียนคิดว่าการอ่านภาษาไทยมีประโยชน์ต่อนักเรียน					

ข. ด้านความรู้สึก

ลำดับ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	นักเรียนรู้สึกว่าการอ่านภาษาไทยเป็นสิ่งที่สนุกสนาน					

ค. ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความในแต่ละข้อแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของนักเรียน ในด้านการอ่านภาษาไทย โดยมีเกณฑ์ดังนี้

- เป็นประจำ หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของนักเรียนทุกครั้ง
- บ่อยครั้ง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของนักเรียนบ่อยมากแต่ไม่ทุกครั้ง
- บางครั้ง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของนักเรียนบ้าง และบางครั้งไม่ตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในอนาคต
- นาน ๆ ครั้ง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของนักเรียนน้อยครั้ง
- ไม่เคยเลย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของนักเรียนน้อยครั้งจนเกือบจะไม่เกิดขึ้นเลย

ลำดับ	ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคยเลย
0	นักเรียนมักจะอ่านหนังสือในเวลาว่างอยู่เสมอ					
0	นักเรียนไม่เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการอ่านภาษาไทย					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก (คะแนน)			ข้อความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)		
จริงที่สุด	เป็นประจำ	5			1
จริง	บ่อยครั้ง	4			2
จริงบ้าง	บางครั้ง	3			3
จริงน้อย	นาน ๆ ครั้ง	2			4
จริงน้อยที่สุด	ไม่เคยเลย	1			5

การแปลความหมาย (วิเชียร เกตุสิงห์ .2538 : 9)

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00 หมายถึงมีทัศนคติทางบวกต่อการอ่านภาษาไทย

คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66 หมายถึงมีทัศนคติปานกลางต่อการอ่านภาษาไทย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 หมายถึงมีทัศนคติทางลบต่อการอ่านภาษาไทย

ตอนที่ 5 แบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการอ่านภาษาไทย

มีขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถามดังนี้

- 5.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับด้านครอบครัวเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
- 5.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามด้านครอบครัวของ ชูติมน ศรีแก้ว (2546 : 55)
- 5.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการอ่านภาษาไทย โดยใช้แนวคิดของข้อ 1 และข้อ 2 ในการสร้างแบบสอบถาม
- 5.4 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทศพร

มณีศรีขำ และอาจารย์ดร.พาสณา จุลรัตน์ ตรวจสอบความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหา และภาษาที่ใช้ในข้อคำถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

5.5 นำแบบสอบถามซึ่งปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์คอนแวนต์ จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาตรวจให้คะแนน เพื่อวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อโดยใช้เทคนิค 25 % กลุ่มสูง – กลุ่มต่ำ โดยนำคะแนนที่ตรวจแล้วมาเรียงลำดับจากสูงที่สุดมายังต่ำสุด แล้วแยกเป็น 25 % ที่คะแนนสูง และ 25 % ที่คะแนนต่ำ นำค่าเฉลี่ยรายข้อมาทดสอบนัยสำคัญทางสถิติโดยใช้ t -test เลือกเฉพาะข้อที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือค่า t ตั้งแต่ 2.145 ขึ้นไปมาเป็นแบบสอบถามในการวิจัย ได้แบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการอ่านภาษาไทย จำนวน 15 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.646 – 6.333

5.6 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามที่คัดเลือกแล้วในข้อ 2 โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9274

ลักษณะแบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการอ่านภาษาไทยเป็นแบบวัดชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท(Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่ เป็นประจำ บ่อยครั้ง บางครั้ง นาน ๆ ครั้ง และไม่เคยเลย

ตัวอย่าง แบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการอ่านภาษาไทย

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความในแต่ละข้อแล้วทำเครื่องหมาย $\checkmark$ ลงในช่องว่างที่ตรงกับข้อเท็จจริงมากที่สุด โดยมีเกณฑ์ดังนี้

เป็นประจำ	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียนบ่อยที่สุด
บ่อยครั้ง	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียนเกือบทุกครั้ง
บางครั้ง	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียนเป็นบางครั้ง

นาน ๆ ครั้ง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง
ของนักเรียนนาน ๆ ครั้ง

ไม่เคยเลย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง
ของนักเรียนนานครั้งมาก หรือไม่เคยเลย

ลำดับ	ข้อความ	เป็น ประจำ	บ่อย ครั้ง	บาง ครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่ เคย เลย
0	ผู้ปกครองแนะนำวิธีการอ่านให้นักเรียน					
00	ผู้ปกครองอ่านหนังสือให้นักเรียนเห็น					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก

ข้อความที่มีความหมายทางลบ

(คะแนน)

(คะแนน)

เป็นประจำ

5

1

บ่อยครั้ง

4

2

บางครั้ง

3

3

นาน ๆ ครั้ง

2

4

ไม่เคยเลย

1

5

การแปลความหมาย (วิเชียร เกตุสิงห์ .2538 : 9)

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00 หมายถึงมีการสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการอ่านภาษาไทย
มาก

คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66 หมายถึงมีการสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการอ่านภาษาไทย
ดีพอใช้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 หมายถึงมีการสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการอ่านภาษาไทย
น้อย

ตอนที่ 6 แบบสอบถามการสนับสนุนของครูด้านการอ่านภาษาไทย

มีขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถามดังนี้

- 6.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับด้านโรงเรียนเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
- 6.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามด้านโรงเรียนของ อเนก สงสุวรรณ (2530 : 44)
- 6.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามการสนับสนุนของครูด้านการอ่านภาษาไทย โดยใช้แนวคิดของข้อ 1 และข้อ 2 ในการสร้างแบบสอบถาม
- 6.4 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทศพร มณีศรีขำ และอาจารย์ดร.พาสนา จุฬรัตน์ ตรวจสอบความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหา และภาษาที่ใช้ในข้อคำถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข
- 6.5 นำแบบสอบถามซึ่งปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์คอนแวนต์ จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาตรวจให้คะแนน เพื่อวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อโดยใช้เทคนิค 25 % กลุ่มสูง – กลุ่มต่ำ โดยนำคะแนนที่ตรวจแล้วมาเรียงลำดับจากสูงสุดมายังต่ำสุด แล้วแยกเป็น 25 % ที่คะแนนสูง และ 25 % ที่คะแนนต่ำ นำค่าเฉลี่ยรายข้อมาทดสอบนัยสำคัญทางสถิติโดยใช้ t – test เลือกเฉพาะข้อที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือค่า t ตั้งแต่ 2.145 ขึ้นไปมาเป็นแบบสอบถามในการวิจัย ได้แบบสอบถามการสนับสนุนของครูด้านการอ่านภาษาไทย จำนวน 15 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.252 – 6.333
- 6.6 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามที่คัดเลือกแล้วในข้อ 2 โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9334

ลักษณะแบบสอบถามการสนับสนุนของครูด้านการอ่านภาษาไทยเป็นแบบวัด

ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต(Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่ เป็นประจำ บ่อยครั้ง บางครั้ง นาน ๆ ครั้ง และไม่เคยเลย

ตัวอย่าง แบบสอบถามการสนับสนุนของครูด้านการอ่านภาษาไทย

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความในแต่ละข้อแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับข้อเท็จจริงมากที่สุด โดยมีเกณฑ์ดังนี้

เป็นประจำ หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมของครูบ่อยที่สุด
 บ่อยครั้ง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมของครูเกือบทุกครั้ง
 บางครั้ง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมของครูเป็นบางครั้ง
 นาน ๆ ครั้ง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมของครูนาน ๆ ครั้ง
 ไม่เคยเลย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมของครูนานครั้งมากหรือไม่เคยเลย

ลำดับ	ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคยเลย
0	ครูแนะนำวิธีการอ่านให้นักเรียน					
00	ครูอ่านหนังสือให้นักเรียนเห็น					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก (คะแนน)		ข้อความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)	
เป็นประจำ	5		1
บ่อยครั้ง	4		2
บางครั้ง	3		3
นาน ๆ ครั้ง	2		4
ไม่เคยเลย	1		5

การแปลความหมาย (วิเชียร เกตุสิงห์ .2538 : 9)

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00 หมายถึงมีการสนับสนุนของครูด้านการอ่านภาษาไทย
 มาก

คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66 หมายถึงมีการสนับสนุนของครูด้านการอ่านภาษาไทย
 ดีพอใช้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 หมายถึงมีการสนับสนุนของครูด้านการอ่านภาษาไทย
 น้อย

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

มีขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถามดังนี้

- 7.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างบุคคล เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
- 7.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างบุคคลของ สุกัญญา แยมี่ยม (2541 : ภาคผนวก) และ ชาทิชาย หมั่นสมัคร (2542 : ภาคผนวก)
- 7.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน โดยใช้แนวคิดของข้อ 1 และข้อ 2 ในการสร้างแบบสอบถาม
- 7.4 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณรัตน์ พลอยล้อมแสง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทศวรรษ มณีศรีขำ และอาจารย์ดร.พาสนา จุฬรัตน์ ตรวจสอบความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหา และภาษาที่ใช้ในข้อคำถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข
- 7.5 นำแบบสอบถามซึ่งปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์คอนแวนต์ จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาตรวจให้คะแนน เพื่อวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อโดยใช้เทคนิค 25 % กลุ่มสูง – กลุ่มต่ำ โดยนำคะแนนที่ตรวจแล้วมาเรียงลำดับจากสูงสุดมายังต่ำสุด แล้วแยกเป็น 25 % ที่คะแนนสูง และ 25 % ที่คะแนนต่ำ นำค่าเฉลี่ยรายข้อมาทดสอบนัยสำคัญทางสถิติโดยใช้ t – test เลือกเฉพาะข้อที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือค่า t ตั้งแต่ 2.145 ขึ้นไปมาเป็นแบบสอบถามในการวิจัย ได้แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน จำนวน 15 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.679 – 7.780
- 7.6 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามที่คัดเลือกแล้วในข้อ 2 โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7333

ลักษณะแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนเป็นแบบวัดชนิด

มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ คือ จริงที่สุด, จริง, จริงบ้าง, จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความในแต่ละข้อแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

- จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
 จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
 จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่จริงบ้าง
 จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ลำดับ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	เมื่อมีปัญหาด้านการอ่านภาษาไทย นักเรียนปรึกษาเพื่อนในห้องได้					
00	เพื่อนของนักเรียนช่วยเหลือในกิจกรรม ส่งเสริมการอ่าน					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก (คะแนน)		ข้อความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)	
จริงที่สุด	5		1
จริง	4		2
จริงบ้าง	3		3
จริงน้อย	2		4
จริงน้อยที่สุด	1		5

การแปลความหมาย (วิเชียร เกตุสิงห์ .2538 : 9)

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00 หมายถึงสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดี

คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66 หมายถึงสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดีพอใช้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 หมายถึงสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนไม่ดี

ตอนที่ 8 แบบสอบถามปัญหาในการอ่านภาษาไทย

มีขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถามดังนี้

- 8.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาในการอ่านภาษาไทย เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
- 8.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามของสมชัย ยุติธรรม (2514 :) แบบสอบถามของ อภิภูชลิต พุทธิมาตย์ (2531) และแบบสังเกตการอ่านออกเสียงของสุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์(2536)
- 8.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามปัญหาในการอ่านภาษาไทย โดยใช้แนวคิดของข้อ 1 และข้อ 2 ในการสร้างแบบสอบถาม
- 8.4 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทศวรร มณีศรีชา และอาจารย์ดร.พาสนา จุลรัตน์ ตรวจสอบความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหา และภาษาที่ใช้ในข้อคำถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข
- 8.5 นำแบบสอบถามซึ่งปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์คอนแวนต์ จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาตรวจให้คะแนน เพื่อวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อโดยใช้เทคนิค 25 % กลุ่มสูง – กลุ่มต่ำ โดยนำคะแนนที่ตรวจแล้วมาเรียงลำดับจากสูงสุดมายังต่ำสุด แล้วแยกเป็น 25 % ที่คะแนนสูง และ 25 % ที่คะแนนต่ำ นำค่าเฉลี่ยรายข้อมาทดสอบนัยสำคัญทางสถิติโดยใช้ t – test เลือกเฉพาะข้อที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือค่า t ตั้งแต่ 2.145 ขึ้นไปมาเป็นแบบสอบถามในการวิจัย ได้แบบสอบถามปัญหาในการอ่านภาษาไทย จำนวน 20 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.263 – 7.638
- 8.6 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามที่คัดเลือกแล้วในข้อ 2 โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7014

ลักษณะแบบสอบถามปัญหาในการอ่านภาษาไทยเป็นแบบวัดชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท(Likert) มี 5 ระดับ คือ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามปัญหาในการอ่านภาษาไทย

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความในแต่ละข้อแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

- จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
 จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
 จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่จริงบ้าง
 จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

ลำดับ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	นักเรียนอ่านคำผิด					
00	นักเรียนอ่านคำที่มี ร ล ว ควบกล้ำไม่ ชัดเจน					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก

ข้อความที่มีความหมายทางลบ

(คะแนน)

(คะแนน)

จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

การแปลความหมาย (วิเชียร เกตุสิงห์ .2538 : 9)

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00 หมายถึงนักเรียนมีปัญหาในการอ่านภาษาไทยมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66 หมายถึงนักเรียนมีปัญหาในการอ่านภาษาไทยปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 หมายถึงนักเรียนมีปัญหาในการอ่านภาษาไทยน้อย

ตอนที่ 9 แบบสังเกตปัญหาในการอ่านภาษาไทย

มีขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถามดังนี้

- 9.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาในการอ่านภาษาไทย เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสังเกต
- 9.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสังเกตการอ่านออกเสียงของสุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์(2536 : 137 – 136) และแบบบันทึกพฤติกรรมของเรณู ผดุงถิ่น (2517: ภาคผนวก)
- 9.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสังเกตปัญหาในการอ่านภาษาไทย โดยให้แนวคิดของข้อ 1 และข้อ 2 ในการสร้างแบบสังเกต
- 9.4 ผู้วิจัยสังเกตการอ่านออกเสียงร่วมกับผู้ร่วมการสังเกต โดยให้กลุ่มตัวอย่างอ่านออกเสียงข้อความที่กำหนดจากแบบเรียนดังนี้
 - 9.4.1 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 อ่านหนังสือเรียนสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เล่ม 1 ชุดพื้นฐานภาษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ หน้า 1 ย่อหน้า 1
 - 9.4.2 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อ่านหนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ภาษาไทย เล่ม 1 ชุดภาษาเพื่อชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ หน้า 1 ย่อหน้า 1
 - 9.4.3 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อ่านหนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ภาษาไทย เล่ม 1 ชุดพื้นฐานภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533) ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ หน้า 1 ย่อหน้า 1

ตัวอย่าง แบบสังเกตปัญหาในการอ่านภาษาไทย

คำชี้แจง ในการสังเกตปัญหาการอ่านภาษาไทย ผู้วิจัยและผู้ร่วมการสังเกต บันทึกการสังเกตขณะที่กลุ่มตัวอย่างอ่านข้อความที่กำหนด

แบบสังเกตปัญหาในการอ่านภาษาไทย

ชื่อนักเรียน นามสกุล

ชั้น..... เลขที่.....

ทำเครื่องหมาย ✓ หลังข้อความที่ตรงกับปัญหาในการอ่านภาษาไทยของนักเรียน

ลำดับ	ข้อความ	ผู้วิจัย	ผู้ร่วมการสังเกต
1. การอ่านไม่ถูกต้อง	1.1 การอ่านผิด		
	1.2 การอ่านคำควบกล้ำ ร ล ว ไม่ชัด		
	1.3 การอ่านตกคำ		
	1.4 การอ่านเพิ่มคำ		
2. การอ่านไม่คล่อง	2.1 การอ่านช้าเกินไป		
	2.2 การอ่านเร็วเกินไป		
	2.3 การอ่านติดขัด		
	2.4 การอ่านไม่ติดต่อกัน		
	2.5 การอ่านเสียงเบา		

ค่าความคิดเห็นตรงกันของการสังเกต

การหาค่าความคิดเห็นตรงกันทำได้โดยนำแบบสังเกตปัญหาในการอ่านภาษาไทยของผู้สังเกตทั้งสองคนมาเปรียบเทียบกัน เพื่อดูว่าปัญหาในการอ่านภาษาไทยตรงกันหรือไม่ ตลอดระยะเวลาที่นักเรียนอ่าน ถ้าผู้สังเกตสองคนบันทึกปัญหาในการอ่านภาษาไทยตรงกัน จะให้เป็นคะแนนเห็นตรงกัน 1 คะแนน แต่ถ้าผู้วิจัยและผู้ร่วมสังเกตเห็นไม่ตรงกัน จะให้เป็นคะแนนการเห็นไม่ตรงกัน 1 คะแนน เมื่อให้คะแนนดังนี้แล้วก็นำมาหาค่าความคิดเห็นตรงกันได้จากสูตร

ค่าความคิดเห็นตรงกัน = $100 \times$ คะแนนการเห็นตรงกัน

คะแนนการเห็นตรงกัน + คะแนนการเห็นไม่ตรงกัน

เรณู ผดุงถิ่น (2517: ภาคผนวก)

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. หาค่าความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face validity) ของแบบสอบถามโดยนำแบบสอบถามและแบบสังเกตที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 คน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรรณรัตน์ พลอยล้อมแสง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทศพร มณีศรีขำ และอาจารย์ดร.พาสณา จุลรัตน์ เป็นผู้ตรวจสอบทางด้านเนื้อหา และภาษาที่ใช้ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะแล้วนำมาปรับปรุงก่อนนำไปใช้

2. หาค่าอำนาจจำแนก (Item Discrimination) ของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนโรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์คอนแวนต์ เขตดุสิตกรุงเทพมหานคร ที่มีใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน แล้วมาตรวจให้คะแนนเพื่อวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25 % กลุ่มสูง - กลุ่มต่ำ นำคะแนนกลุ่มที่สูงและต่ำมาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายข้อ โดยใช้ t - test เลือกข้อที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มาใช้เป็นแบบสอบถามในการวิจัย ได้ผลดังนี้

2.1 ตอนที่ 2 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต จำนวน 18 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.324 - 5.657

2.2 ตอนที่ 3 แบบสอบถามบุคลิกภาพ จำนวน 20 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.376 - 15.000

2.3 ตอนที่ 4 แบบสอบถามทัศนคติต่อการอ่านภาษาไทย จำนวน 25 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.256 - 6.068

2.4 ตอนที่ 5 แบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการอ่านภาษาไทย จำนวน 15 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.646 - 6.333

2.5 ตอนที่ 6 แบบสอบถามการสนับสนุนของครูด้านการอ่านภาษาไทย จำนวน 15 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.252 - 6.333

2.6 ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน จำนวน 15 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.679 - 7.780

2.7 ตอนที่ 8 แบบสอบถามปัญหาในการอ่านภาษาไทย จำนวน 20 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.263 - 7.638

3. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม ผู้วิจัยหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยเฉพาะข้อที่คัดเลือกแล้วในข้อ 2 ไปหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) ได้ผลดังนี้

3.1 แบบสอบถามตอนที่ 2 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7552

3.2 แบบสอบถามตอนที่ 3 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7363

- 3.3 แบบสอบถามตอนที่ 4 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9371
- 3.4 แบบสอบถามตอนที่ 5 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9274
- 3.5 แบบสอบถามตอนที่ 6 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9334
- 3.6 แบบสอบถามตอนที่ 7 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7333
- 3.7 แบบสอบถามตอนที่ 8 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7014

วิธีการรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒไปยังสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์จากอธิการบดี โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์คอนแวนต์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์และขอความร่วมมือในการทำวิจัยครั้งนี้ รวมทั้งเก็บรวบรวมข้อมูลที่ตอบเสร็จแล้ว ที่โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์คอนแวนต์ ระหว่างวันที่ 7 - 11 มีนาคม 2548 จำนวน 273 ฉบับ ได้รับคืนมาครบทุกฉบับ
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์ ปรากฏว่าสมบูรณ์ทุกฉบับ แล้วผู้วิจัยจึงนำมาให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้และบันทึกคะแนนเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างตามองค์ประกอบที่ศึกษา โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน กับปัญหาในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์คอนแวนต์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร
3. วิเคราะห์องค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อปัญหาในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์คอนแวนต์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐานได้แก่

1.1 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)

1.2 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ ได้แก่

2.1 การหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม โดยเทคนิค 25 % กลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ นำค่าเฉลี่ยรายข้อหาทดสอบนัยสำคัญทางสถิติโดยใช้ t - test

2.2 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาแอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach)

3. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบสมมติฐาน ได้แก่

3.1 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน กับปัญหาในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์คอนแวนต์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

3.2 วิเคราะห์องค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อปัญหาในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์คอนแวนต์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาค้นคว้า

ในการวิเคราะห์และการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้แทนความหมายดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

X	แทน	ค่าเฉลี่ย
S	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณา F – distribution
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณา t - distribution
df	แทน	Degree of freedom
SS	แทน	Sum of Squares
MS	แทน	Mean Square
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R ²	แทน	กำลังสองของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
SE	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์
SE _b	แทน	ความคลาดเคลื่อนของการประมาณค่าพารามิเตอร์
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
$\hat{Y}$	แทน	สมการพยากรณ์ปัญหาในการอ่านภาษาไทยโดยใช้คะแนนดิบ
Z	แทน	สมการพยากรณ์ปัญหาในการอ่านภาษาไทยโดยใช้คะแนนมาตรฐาน
a	แทน	ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
Y	แทน	ปัญหาในการอ่านภาษาไทย
X ₁	แทน	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
X ₂	แทน	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
X ₃	แทน	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
X ₄	แทน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย

X ₅	แทน	ผู้ปกครองจบการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี
X ₆	แทน	ผู้ปกครองจบการศึกษาระดับปริญญาตรี
X ₇	แทน	ผู้ปกครองจบการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี
X ₈	แทน	ผู้ปกครองอยู่ด้วยกัน
X ₉	แทน	ผู้ปกครองแยกกันอยู่
X ₁₀	แทน	บิดาหรือมารดาเสียชีวิต
X ₁₁	แทน	ลักษณะมุ่งอนาคต
X ₁₂	แทน	บุคลิกภาพ
X ₁₃	แทน	ทัศนคติต่อการอ่านภาษาไทย
X ₁₄	แทน	การสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการอ่านภาษาไทย
X ₁₅	แทน	การสนับสนุนของครูด้านการอ่านภาษาไทย
X ₁₆	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลทั่วไป คิตร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน กับปัญหาในการอ่านภาษาไทย โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

3. วิเคราะห์องค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อปัญหาในการอ่านภาษาไทย โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

การเสนอผลการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยเสนอผลการศึกษาค้นคว้าตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนช่วงชั้นชั้นที่ 2 ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้น ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง สถานภาพของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานขององค์ประกอบ ได้แก่ ปัญหาในการอ่านภาษาไทย ลักษณะมุ่งอนาคต ผลการเรียนรู้ภาษาไทย บุคลิกภาพ ทักษะติดต่อการอ่านภาษาไทย การสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการอ่านภาษาไทย การสนับสนุนของครูด้านการอ่านภาษาไทย และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

ตอนที่ 3 แสดงผลการศึกษาค้นคว้าความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน กับปัญหาในการอ่านภาษาไทย โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

ตอนที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อปัญหาในการอ่านภาษาไทย โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนช่วงชั้นชั้นที่ 2 ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้น ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง สถานภาพของผู้ปกครอง ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนช่วงชั้นชั้นที่ 2 ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้น ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง สถานภาพของผู้ปกครอง

องค์ประกอบ		จำนวน	ร้อยละ
1. ระดับชั้น	ประถมศึกษาปีที่ 4	90	33.00
	ประถมศึกษาปีที่ 5	90	33.00
	ประถมศึกษาปีที่ 6	93	34.10
	รวม	273	100.00
2. ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง	ต่ำกว่าปริญญาตรี	49	17.90
	ปริญญาตรี	128	46.90
	สูงกว่าปริญญาตรี	96	35.20
	รวม	273	100.00
3. สถานภาพของผู้ปกครอง	อยู่ด้วยกัน	254	93.00
	แยกกันอยู่	12	4.40
	บิดาหรือมารดาเสียชีวิต	6	2.20
	รวม	273	100.00

จากตาราง 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา มีดังนี้ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีจำนวนเท่ากันคือ 90 คน คิดเป็นร้อยละ 33.00 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 34.10 ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง พบว่าส่วนใหญ่ เป็นระดับปริญญาตรี จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 46.90 รองลงมาคือสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 35.20 และต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 17.90 และสถานภาพของผู้ปกครองส่วนใหญ่มีสถานภาพอยู่ด้วยกัน จำนวน 254 คน คิดเป็นร้อยละ 93.00 รองลงมาคือแยกกันอยู่ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 4.40 และบิดาหรือมารดาเสียชีวิต จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.20

ตอนที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานขององค์ประกอบ ได้แก่ ปัญหาในการอ่านภาษาไทย ลักษณะมุ่งอนาคต ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย บุคลิกภาพ ทักษะติดต่อการอ่านภาษาไทย การสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการอ่านภาษาไทย การสนับสนุนของครูด้านการอ่านภาษาไทย และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานขององค์ประกอบ ได้แก่ ปัญหาในการอ่านภาษาไทย ลักษณะมุ่งอนาคต ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย บุคลิกภาพ ทักษะติดต่อการอ่านภาษาไทย การสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการอ่านภาษาไทย การสนับสนุนของครูด้านการอ่านภาษาไทย และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

องค์ประกอบ	X	S.	การแปลผล
ปัญหาในการอ่านภาษาไทย	3.6494	.65431	ปานกลาง
ลักษณะมุ่งอนาคต	3.4505	.73660	ดีพอใช้
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย	3.2081	.67271	ดี
บุคลิกภาพ	64.60	7.416	แบบเอ
ทักษะติดต่อการอ่านภาษาไทย	3.2842	.76523	ปานกลาง
การสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการอ่านภาษาไทย	3.2659	.52440	ดีพอใช้
การสนับสนุนของครูด้านการอ่านภาษาไทย	3.0877	.81422	ดีพอใช้
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน	2.8624	.95918	ดีพอใช้

จากตาราง 3 พบว่า

นักเรียนมีปัญหาในการอ่านภาษาไทยอยู่ในระดับปานกลาง ลักษณะมุ่งอนาคตอยู่ในระดับดีพอใช้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยดี บุคลิกภาพแบบเอ มีทัศนคติต่อการอ่านภาษาไทยอยู่ในระดับปานกลาง มีการสนับสนุนของผู้ปกครองและครูด้านการอ่านภาษาไทยอยู่ในระดับดีพอใช้ และสัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนอยู่ในระดับดีพอใช้

ตอนที่ 3 แสดงผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน กับปัญหาในการอ่านภาษาไทย โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Parson Product Moment Correlation Coefficient) ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 แสดงผลการศึกษาคำถามสัมพันธะระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว ได้แก่ ระดับชั้นที่กำลังศึกษา ลักษณะมุ่งอนาคต ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาไทย บุคลิกภาพ และทัศนคติต่อการอ่านภาษาไทย ด้านครอบครัว ได้แก่ ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง สถานภาพของผู้ปกครอง การสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการอ่านภาษาไทย และการสนับสนุนของครูด้านการอ่านภาษาไทย และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนกับปัญหาในการอ่านภาษาไทย

ตัวแปร	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	X ₉	X ₁₀	X ₁₁	X ₁₂	X ₁₃	X ₁₄	X ₁₅	X ₁₆	Y
X ₁	1.000	-.492**	-.504**	-.197**	-.003	-.019	.022	.039	-.036	-.052	-.165**	-.333**	-.198**	.035	-.203**	-.273**	.176**
X ₂		1.000	-.504**	.132*	-.044	.044	-.011	.008	-.036	.054	-.023	.118	.036	.092	-.017	.010	.119*
X ₃			1.000	.064	.406	-.025	-.011	-.046	.072	-.002	.187**	.213**	.161**	.057	.219**	.260**	-.293**
X ₄				1.000	-.235**	-.057	.248**	.246**	-.350**	.078	-.210**	-.051	-.204**	-.262**	-.232**	-.146*	.026
X ₅					1.000	-.439**	-.344**	-.210**	.272	-.005	.006	.001	-.020	-.029	.008	.004	-.022
X ₆						1.000	-.692**	.084	-.130*	.059	.077	.023	.039	.121*	.075	.014	-.009
X ₇							1.000	0.81	-.083	-.058	-.085	-.025	-.024	-.103	-.085	-.017	.028
X ₈								1.000	-.784**	-.548**	.055	.064	.079	.010	.073	.086	-.066
X ₉									1.000	-.032	-.042	-.044	-.031	-.031	-.044	-.045	.049
X ₁₀										1.000	-.001	-.012	-.056	.045	-.026	-.043	.013
X ₁₁											1.000	.811**	.847**	.572**	.854**	.852**	-.445**
X ₁₂												1.000	.837**	.402**	.804**	.833**	-.379**
X ₁₃													1.000	.621**	.868**	.892**	-.433**
X ₁₄														1.000	.602**	.543**	-.256**
X ₁₅															1.000	.900**	-.514**
X ₁₆																1.000	-.544**
Y																	1.000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4 พบว่า

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ขององค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับปัญหาในการเรียนภาษาไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 1 องค์ประกอบ ได้แก่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (X_1) องค์ประกอบที่มีสัมพันธ์ทางบวกกับปัญหาในการอ่านภาษาไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 องค์ประกอบ ได้แก่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (X_2)

องค์ประกอบที่มีสัมพันธ์ทางลบกับปัญหาในการอ่านภาษาไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 7 องค์ประกอบ ได้แก่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (X_3) ลักษณะมุ่งอนาคต (X_{11}) บุคลิกภาพ (X_{12}) ทักษะคิดต่อการอ่านภาษาไทย (X_{13}) การสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการอ่านภาษาไทย (X_{14}) การสนับสนุนของครูด้านการอ่านภาษาไทย (X_{15}) และ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{16})

องค์ประกอบที่ไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาในการอ่านภาษาไทยมี 7 องค์ประกอบ ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย (X_4) ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ได้แก่ ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี (X_5) ปริญญาตรี (X_6) สูงกว่าปริญญาตรี (X_7) และสถานภาพของผู้ปกครอง ได้แก่ อยู่ด้วยกัน (X_8) แยกกันอยู่ (X_9) และบิดาหรือมารดาเสียชีวิต (X_{10})

ตอนที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อปัญหาในการอ่านภาษาไทย โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) ดังแสดงในตาราง 5

ตาราง 5 แสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อปัญหาในการอ่านภาษาไทย โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F
Regression	5	43.140	8.628	31.424*
Residual	267	73.309	.275	
Total	272	62.555		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า องค์ประกอบอิสระทั้ง 2 องค์ประกอบที่ส่งผล โดยมีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรง กับปัญหาในการอ่านภาษาไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังรายละเอียดในตาราง 6

ตาราง 6 แสดงองค์ประกอบที่สามารถพยากรณ์ปัญหาในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โดยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

องค์ประกอบ	b	SE _b	β	R	R ²	F
X ₁₆	-.345	.549	-.506	.544	.296	114.178*
X ₁₆ X ₁₂	.308	.543	.349	.561	.315	61.962*
X ₁₆ X ₁₂ X ₁₅	-.369	.535	-.459	.581	.337	45.626*
X ₁₆ X ₁₂ X ₁₅ X ₁₄	.193	.530	.155	.593	.352	36.398*
R = .593						
R ² = .352						
SE = .5306						
a = .151						

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6 พบว่า องค์ประกอบที่สามารถพยากรณ์ปัญหาในการเรียนภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โดยเรียงลำดับองค์ประกอบที่ส่งผลกระทบที่สุดไปหาน้อยที่สุด 4 องค์ประกอบ ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X₁₆) บุคลิกภาพ (X₁₂) การสนับสนุนของครูด้านการอ่านภาษาไทย (X₁₅) และการสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการอ่านภาษาไทย (X₁₄) ตามลำดับ โดยองค์ประกอบทั้ง 4 นี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของปัญหาในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้นำค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวพยากรณ์มาเขียนเป็นสมการได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ปัญหาในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์คอนแวนต์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = .151 - .345X_{16} + .308 X_{12} - .369 X_{15} + .193 X_{14}$$

สมการพยากรณ์ปัญหาในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์
คอนแวนต์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = -.506X_{16} + .349X_{12} -.459 X_{15} + .155 X_{14}$$

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน กับปัญหาในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์คอนแวนต์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อปัญหาในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์คอนแวนต์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ของปัญหาในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์คอนแวนต์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

สมมติฐานการศึกษาค้นคว้า

1. องค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน มีความสัมพันธ์กับปัญหาในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์คอนแวนต์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร
2. องค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียนมีอิทธิพลต่อปัญหาในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์คอนแวนต์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ประถมศึกษาปีที่ 4-6) โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์คอนแวนต์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2547 จำนวน 821 คน เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 271 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 271 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 279 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ประถมศึกษาปีที่ 4-6) โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์คอนแวนต์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2547 จำนวน 273 คน เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 90 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 90 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 93 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ด้วยความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ของยามาเน่ (Yamane, 1970 : 80 – 81) โดยใช้ระดับชั้นเรียนเป็นชั้น (Strata)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อปัญหาในการอ่านภาษาไทยและแบบสังเกตปัญหาในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์คอนแวนต์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 8 ตอน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์คอนแวนต์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ได้แก่ ระดับชั้นที่กำลังศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง สถานภาพของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต เป็นแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคตเป็นแบบวัดชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 18 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7552

ตอนที่ 3 แบบสอบถามบุคลิกภาพ เป็นแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคตเป็นแบบวัดชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7363

ตอนที่ 4 แบบสอบถามทัศนคติต่อการอ่านภาษาไทย เป็นแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต เป็นแบบวัดชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท(Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 25 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9371

ตอนที่ 5 แบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการอ่านภาษาไทย เป็นแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคตเป็นแบบวัดชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9274

ตอนที่ 6 แบบสอบถามการสนับสนุนของครูด้านการอ่านภาษาไทย เป็นแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคตเป็นแบบวัดชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9334

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เป็นแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคตเป็นแบบวัดชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท(Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7333

ตอนที่ 8 แบบสอบถามปัญหาในการอ่านภาษาไทย เป็นแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต เป็นแบบวัดชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท(Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7014

วิธีการรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์จากอธิการบดี โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์คอนแวนต์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์และขอความร่วมมือในการทำวิจัยครั้งนี้ รวมทั้งเก็บรวบรวมข้อมูลที่ตอบเสร็จแล้ว ที่โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์คอนแวนต์ ระหว่างวันที่ 7 - 11 มีนาคม 2548 จำนวน 273 ฉบับ ได้รับคืนมาครบทุกฉบับ

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์ ปรากฏว่าสมบูรณ์ทุกฉบับ แล้วผู้วิจัยจึงนำมาให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้และบันทึกคะแนนเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างตามองค์ประกอบที่ศึกษาโดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน กับปัญหาในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์คอนแวนต์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร
3. วิเคราะห์องค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อปัญหาในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์คอนแวนต์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังต่อไปนี้

1. องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับปัญหาในการเรียนภาษาไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 1 องค์ประกอบ ได้แก่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับปัญหาในการอ่านภาษาไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 องค์ประกอบ ได้แก่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
2. องค์ประกอบที่มีสัมพันธ์ทางลบกับปัญหาในการอ่านภาษาไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 7 องค์ประกอบ ได้แก่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ลักษณะมุ่งอนาคต บุคลิกภาพทัศนคติต่อการอ่านภาษาไทย การสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการอ่านภาษาไทย การสนับสนุนของครูด้านการอ่านภาษาไทย และ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
3. องค์ประกอบที่ไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาในการอ่านภาษาไทยมี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง และสถานภาพของผู้ปกครอง
4. องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อปัญหาในการอ่านภาษาไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 4 องค์ประกอบ โดยเรียงลำดับองค์ประกอบที่ส่งผลกระทบที่สุดไปหาน้อยที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน บุคลิกภาพ การสนับสนุนของครูด้านการอ่านภาษาไทย และการสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการอ่านภาษาไทย ตามลำดับ โดยองค์ประกอบทั้ง 4 นี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของปัญหาในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ได้ร้อยละ

5. สมการที่สามารถพยากรณ์ปัญหาในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนำค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์มาเขียนเป็นสมการได้ดังนี้

5.1 สมการพยากรณ์ปัญหาในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = .151 - .345X_{16} + .308 X_{12} - .369 X_{15} + .193 X_{14}$$

5.2 สมการพยากรณ์ปัญหาในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = -.506X_{16} + .349X_{12} - .459 X_{15} + .155 X_{14}$$

การอภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่สรุปข้างต้นพบว่า

1. องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับปัญหาในการอ่านภาษาไทย มี 2 องค์ประกอบ ได้แก่

1.1 องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับปัญหาในการอ่านภาษาไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 1 องค์ประกอบ ได้แก่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับปัญหาในการอ่านภาษาไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนที่ศึกษาในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีปัญหาในการอ่านภาษาไทยมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ยังไม่มีพื้นความรู้ในการอ่านดีพอ ทำให้ขาดความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน และเกิดความเบื่อหน่าย นอกจากนี้เด็กในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นวัยที่เพิ่งจะผ่านวัยเด็กตอนต้นมาได้ไม่นานนัก จึงยังชอบที่จะฟังมากกว่าอ่านด้วยตนเอง ทำให้ขาดการฝึกฝนในการอ่าน และถึงแม้จะอ่านด้วยตนเองบ้าง แต่หากนักเรียนไม่สนใจว่าเรื่องที่นักเรียนอ่านเองนั้นอ่านได้ถูกต้องหรือไม่ ย่อมทำให้ปัญหาในการอ่านนั้นไม่ได้รับการแก้ไข ดังนั้นจึงส่งผลให้นักเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับปัญหาในการอ่านภาษาไทย

1.2 องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับปัญหาในการอ่านภาษาไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 องค์ประกอบ ได้แก่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับปัญหาในการอ่านภาษาไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านักเรียนที่ศึกษาในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ส่วนใหญ่มีปัญหาในการอ่านภาษาไทย ทั้งนี้เพราะนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นช่วงวัยเด็กตอนกลาง ทำให้ยัง

สนใจการเล่นมากกว่ากิจกรรมอื่น ๆ กิจกรรมที่เด็กในวัยนี้ส่วนใหญ่ทำในยามว่างก่อนเข้าเรียนคือ การเล่นกลางแจ้ง การทำกิจกรรมกลุ่ม การพูดคุยเกี่ยวกับสิ่งที่นักเรียนสนใจ ทำให้ไม่ใส่ใจในการอ่านภาษาไทยเท่าที่ควร อีกทั้งภาระการเรียนรู้พิเศษนอกเหนือจากการเรียนปกติ เช่น การเรียนดนตรี การเรียนภาษา การเรียนคอมพิวเตอร์ เป็นต้น ทำให้นักเรียนมีเวลาค้นคว้าน้อยในการฝึกฝนการอ่าน จึงส่งผลให้นักเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับปัญหาในการอ่านภาษาไทย

2. องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับปัญหาในการอ่านภาษาไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 7 องค์ประกอบ ได้แก่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ลักษณะมุ่งอนาคต บุคลิกภาพทัศนคติต่อการอ่านภาษาไทย การสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการอ่านภาษาไทย การสนับสนุนของครูด้านการอ่านภาษาไทย และ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

ซึ่งสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความสัมพันธ์ทางลบกับปัญหาในการอ่านภาษาไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีปัญหาในการอ่านภาษาไทยน้อย ทั้งนี้เพราะนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นระดับชั้นที่เตรียมตัวเพื่อศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษา จึงทำให้นักเรียนกระตือรือร้น ตั้งใจเรียน และอยากมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางวิชาการ เช่น กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน กิจกรรมที่ช่วยพัฒนาทักษะทางการอ่านภาษาไทย เป็นต้น นอกจากนี้ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ยังเป็นระดับชั้นที่มีการถ่ายโอนการเรียนรู้ทักษะด้านการอ่าน ของการเรียนในระดับช่วงชั้นที่สองอย่างต่อเนื่อง จากชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ทำให้นักเรียนมีพื้นฐานในการอ่านค่อนข้างดี เมื่อนักเรียนอ่านหนังสือด้วยตนเองจึงทำให้เข้าใจเรื่องที่อ่าน และเมื่อนักเรียนเกิดปัญหาในการอ่านก็จะกระตือรือร้นที่จะแสวงหาแนวทางแก้ปัญหาอยู่เสมอ ด้วยการค้นคว้าจากหนังสือ สื่อสารสนเทศ ตลอดจนถามผู้ปกครองและครู ทำให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความสัมพันธ์ทางลบกับปัญหาในการอ่านภาษาไทย

2.2 ลักษณะมุ่งอนาคต มีความสัมพันธ์ทางลบกับปัญหาในการอ่านภาษาไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตมาก มีปัญหาในการอ่านภาษาไทยน้อย ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตมาก จะมีความเพียรพยายามในการอ่านภาษาไทยและแก้ปัญหาในการอ่านภาษาไทย เพื่อผลดีในอนาคต และอดทนต่อสิ่งที่เป็นอุปสรรคในการอ่านภาษาไทย เช่น ความเบื่อหน่ายอ่านภาษาไทย ความเกียจคร้านในการอ่าน เป็นต้น

2.3 บุคลิกภาพ มีความสัมพันธ์ทางลบกับปัญหาในการอ่านภาษาไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า คนที่มีบุคลิกภาพแบบเอ มีปัญหาในการอ่านภาษาไทยน้อย ทั้งนี้เพราะคนที่มีบุคลิกภาพแบบเอ เป็นผู้ที่มีความทะเยอทะยาน (Intense Ambition) เป็นบุคคลที่มีความ

ปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะประสบความสำเร็จ รักความก้าวหน้า ทำงานอย่างรวดเร็วและกระตือรือร้นอยู่เสมอ ทำให้นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเอมักจะมีกระตือรือร้นที่จะอ่านภาษาไทยให้ถูกต้องและคล่องแคล่ว อีกทั้งยังชอบการแข่งขัน (Competitive Drive) เป็นบุคคลที่ชอบต่อสู้แข่งขันกับผู้อื่นเพื่อให้ตนเองได้ดีกว่าผู้อื่น จึงใส่ใจและพยายามที่จะอ่านภาษาไทยเพื่อพัฒนาตนเองเพื่อให้ชนะเพื่อนคนที่อ่านภาษาไทยได้ดีกว่าตนเอง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ไคล์เวอร์และไวน์เดอร์ (Kleiver and Weidner.1987 :204) ซึ่งได้ศึกษาเรื่อง “ลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ และระดับความมุ่งมั่น โดยศึกษาจากการตั้งเป้าหมายความสำเร็จของเด็กและผู้ปกครอง” กลุ่มตัวอย่าง เป็นเด็กชาย จำนวน 32 คน และเด็กหญิงจำนวน 41 คน มีอายุระหว่าง 9 – 12 ปี โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่าง เป็นเด็กที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ และบี พบว่า เด็กทั้งสองกลุ่มได้ตั้งเป้าหมายความสำเร็จแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ในการแสดงพฤติกรรม เด็กที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ จะทำงานสำเร็จมากกว่า และมีความเพียรพยายามเพื่อให้ประสบความสำเร็จมากกว่า

2.4 ทักษะต่อการอ่านภาษาไทย มีความสัมพันธ์ทางลบกับปัญหาในการอ่านภาษาไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีทักษะการอ่านภาษาไทย มีปัญหาในการอ่านภาษาน้อย ทั้งนี้เพราะ นักเรียนที่มีทักษะการอ่านภาษาไทย จะเห็นคุณค่าและประโยชน์ของการอ่านภาษาไทย มีความพอใจและสนุกสนานกับการอ่านภาษาไทย ตลอดจนเข้าร่วมกิจกรรมการส่งเสริมการอ่านภาษาไทยอยู่เสมอ สอดคล้องกับงานวิจัยของ เบิร์นสไตน์ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช. 2527 : 130 อ้างอิงจาก Bernstein.1981)ซึ่งได้ศึกษาความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทั้งชายและหญิง โดยให้นักเรียนทุกคนอ่านหนังสือประเภทเดียวกันหมด นักเรียนเหล่านี้มีความสามารถในการอ่านอยู่ในเกณฑ์ใกล้เคียงกัน และเรื่องที่อ่านก็มีความยากง่ายใกล้เคียงกันด้วย ผลปรากฏว่านักเรียนหญิงมีสัมฤทธิ์ผลในการอ่านสูงกว่านักเรียนชายมาก ที่เป็นเช่นนี้เพราะนักเรียนชายไม่สนใจในการอ่านเรื่องประเภทนี้ ดังนั้น ทักษะต่อการอ่านจึงมีความสัมพันธ์ทางลบกับปัญหาในการอ่านภาษาไทย

2.5 การสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการอ่านภาษาไทย มีความสัมพันธ์ทางลบกับปัญหาในการอ่านภาษาไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีการสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการอ่านภาษาไทยมาก มีปัญหาในการอ่านภาษาน้อย ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองได้ช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาในการอ่านของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีปัญหาน้อยในการอ่านภาษาไทยเนื่องจากผู้ปกครองเป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับนักเรียนมากที่สุด ผู้ปกครองจึงมีโอกาสที่จะคอยสังเกตพฤติกรรมการอ่านภาษาไทยของนักเรียนได้มาก นอกจากนี้ผู้ปกครองยังมีส่วนในการให้กำลังใจเมื่อ

นักเรียนเกิดปัญหาในการอ่านได้เป็นอย่างดี เป็นบุคคลที่จะให้ข้อเสนอแนะในการวางแผน สนับสนุนเงินทุนเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะในการอ่านที่ดีขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ปกครองที่มีทักษะในการอ่านภาษาไทยเป็นอย่างดี จะเป็นต้นแบบที่ดีที่ให้นักเรียนสามารถเลียนแบบและมีทักษะในการอ่านภาษาไทยที่ดีตามต้นแบบนั้นด้วย ดังนั้นการสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการอ่านภาษาไทย จึงมีสัมพันธ์ทางลบกับปัญหาในการอ่านภาษาไทย

2.6 การสนับสนุนของครูด้านการอ่านภาษาไทย มีความสัมพันธ์ทางลบกับปัญหาในการอ่านภาษาไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีการสนับสนุนของครูด้านการอ่านภาษาไทยมาก มีปัญหาในการอ่านภาษาไทยน้อย ทั้งนี้เพราะครูได้ช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาในการอ่านของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีปัญหาในการอ่านภาษาไทยน้อย อีกทั้งส่งเสริมให้นักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมในการส่งเสริมการอ่านภาษาไทย ทำให้นักเรียนพัฒนาการอ่านภาษาไทยได้มากขึ้น การสนับสนุนของครูด้านการอ่านภาษาไทย เป็นการสนับสนุนการอ่านที่เป็นระบบ มีการวางแผนทั้งในด้านการเรียนการสอน เช่น การสอนอ่านภาษาไทยในวิชาภาษาไทย ให้เหมาะสมกับความพร้อมของเด็กในแต่ละระดับชั้น มีการสังเกต ติดตาม และประเมินผลการอ่านภาษาไทยของนักเรียนแต่ละคน สอดแทรกทักษะการอ่านภาษาไทยแบบบูรณาการในวิชาอื่น ๆ และการจัดกิจกรรมที่กระตุ้นให้นักเรียนที่สนใจการเล่นหันมาสนใจการอ่านเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยมากยิ่งขึ้น ด้วยการจัดกิจกรรมกลุ่มที่สนุกสนาน ดังนั้น การสนับสนุนของครูด้านการอ่านภาษาไทย จึงมีสัมพันธ์ทางลบกับปัญหาในการอ่านภาษาไทย

2.7 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางลบกับปัญหาในการอ่านภาษาไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนอยู่ในระดับดี มีปัญหาในการอ่านภาษาไทยน้อย ทั้งนี้เพราะเพื่อนช่วยเหลือนักเรียนในการแก้ปัญหาในการอ่านภาษาไทย อีกทั้งมีส่วนในการส่งเสริมให้นักเรียนเข้าร่วมในกิจกรรมส่งเสริมการอ่านภาษาไทย ทำให้นักเรียนมีปัญหาในการอ่านภาษาไทยน้อยสอดคล้องกับงานวิจัยของกรอนลัน (Gronlund.1959 : 176) ซึ่งได้ศึกษาถึงปัญหาการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัย ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีปัญหาด้านสัมพันธภาพกับบุคคลอื่น มักจะมีปัญหาด้านการเรียนด้วย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความขัดแย้งในกลุ่มเพื่อนอาจทำให้การเรียนไม่มีประสิทธิภาพทำให้เกิดความตึงเครียดทางอารมณ์

3. องค์ประกอบที่ไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาในการอ่านภาษาไทยมี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง และสถานภาพของผู้ปกครอง ซึ่งสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาในการอ่านภาษาไทย แสดงว่า

นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยอยู่ในระดับดีบางคนมีปัญหาในการอ่านภาษาไทยน้อย ทั้งนี้เพราะการที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับดี ส่วนหนึ่งเกิดจากนักเรียนมีความขยันหมั่นเพียร และฝึกฝนการอ่านภาษาไทยอยู่เสมอ ทำให้นักเรียนมีปัญหาในการอ่านภาษาไทยน้อย นอกจากนี้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับดี แสดงว่านักเรียนเป็นผู้มีระดับสติปัญญาค่อนข้างสูง ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการเข้าใจและจดจำไวยากรณ์ภาษาไทย และวิธีการอ่านคำต่าง ๆ ได้ดี เมื่อนักเรียนมีความสามารถในการเข้าใจและจดจำไวยากรณ์ภาษาไทยได้ดี ทำให้นักเรียนสามารถอ่านได้โดยเข้าใจในรูปประโยคที่อ่าน และแบ่งวรรคตอนได้ดี และการจดจำวิธีการอ่านคำต่าง ๆ โดยอาศัยประสบการณ์เดิม จะทำให้อ่านคำต่าง ๆ ได้ถูกต้อง เนื่องจำคำต่าง ๆ ในภาษาไทยมีจำนวนมาก ดังนั้นผู้ที่จำคำได้มาก ย่อมอ่านได้ถูกต้องมากกว่าผู้ที่จำคำต่าง ๆ ได้น้อย

นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยอยู่ในระดับดีบางคนมีปัญหาในการอ่านภาษาไทยมาก ทั้งนี้เพราะส่วนหนึ่งนักเรียนอาจมุ่งเน้นการท่องจำและอ่านเพื่อการสอบเพียงอย่างเดียว ไม่ใส่ใจในการอ่านให้ถูกต้องหรือคล่องแคล่ว นอกจากนี้การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมิได้วัดเฉพาะความสามารถในการอ่านเพียงอย่างเดียว แต่เป็นการวัดความสามารถทั้งทางด้านการอ่าน การเขียน การฟัง และการพูดประกอบกัน ดังนั้นนักเรียนที่ได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยอยู่ในระดับสูง อาจเป็นนักเรียนที่มีความสามารถสูงในการเขียน การฟัง และการพูด แต่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับกลางหรือต่ำได้

นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยอยู่ในระดับต่ำบางคนมีปัญหาในการอ่านภาษาไทยน้อย ทั้งนี้เพราะนักเรียนมีความขยันหมั่นเพียร ฝึกฝนการอ่านภาษาไทยอยู่เสมอ หรืออาจเป็นเพราะนักเรียนมีความสามารถในการอ่านสูง แต่มีความสามารถทางด้านการเขียน การฟัง และการพูดอยู่ในระดับต่ำ อาจทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยอยู่ในระดับต่ำได้ นอกจากนี้นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยอยู่ในระดับต่ำ จะมีการรับรู้ข้อความหรือเรื่องราวที่นักเรียนอ่านโดยอาศัยประสบการณ์เดิมเข้ามาเกี่ยวข้อง ซึ่งนักเรียนอาจไม่สนใจหรือไม่ตั้งใจเรียนในหลักวิชาภาษาไทย จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับต่ำ แต่สนใจอ่านหนังสืออื่นนอกเวลาเรียนที่เพิ่มพูนประสบการณ์และส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาความสามารถในการอ่านแทน ย่อมทำให้นักเรียนมีปัญหาในการอ่านภาษาไทยน้อยได้

นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยอยู่ในระดับต่ำบางคน มีปัญหาในการอ่านภาษาไทยมาก ทั้งนี้เพราะการที่นักเรียนจะมีผลสัมฤทธิ์ภาษาไทยอยู่ในระดับสูงหรือระดับต่ำได้ นักเรียนจะต้องผ่านการประเมินจากรูปแบบต่าง ๆ กัน แบบประเมินที่ใช้มีความหลากหลาย โดยใช้แบบประเมินต่าง ๆ เช่น แบบสังเกต แบบสอบถาม แบบประเมินการปฏิบัติงาน แบบประเมินตนเอง แบบประเมินแฟ้มสะสมงาน และแบบทดสอบ เป็นต้น และทักษะในการอ่านของนักเรียนย่อมได้รับการประเมินที่เหมาะสมกับความสามารถในการอ่าน นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยอยู่ในระดับต่ำ อาจมีพฤติกรรมในการอ่านที่ไม่เหมาะสม เช่น การไม่อ่านหนังสือ การไม่พยายามแก้ไขปัญหาในการอ่านของตนเอง การไม่เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการอ่านภาษาไทย เป็นต้น ซึ่งผลจากพฤติกรรมของนักเรียนจะทำให้ผลจากการสังเกต แบบสอบถาม แบบประเมิน และแบบทดสอบอยู่ในระดับต่ำ

3.2 ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ได้แก่ ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ระดับปริญญาตรี และระดับสูงกว่าปริญญาตรี ไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาในการอ่านภาษาไทย แสดงว่า

นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีการศึกษาดำรงต่ำกว่าปริญญาตรีบางคน มีปัญหาในการอ่านภาษาไทยน้อย อาจเป็นเพราะผู้ปกครอง พยายามช่วยเหลือนักเรียนให้นักเรียนได้แก้ไขปัญหาในการเรียนและส่งเสริมให้นักเรียนได้ร่วมกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน โดยจ้างครูที่จบการศึกษาในระดับสูงหรือมีความสามารถในการอ่านมาสอนพิเศษให้นักเรียน หรือผู้ปกครองอาจซื้อหนังสือที่กระตุ้นให้นักเรียนค้นคว้าและแก้ปัญหในการอ่านภาษาไทยด้วยตนเอง นอกจากนี้ผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรีแต่พัฒนาทักษะในการอ่านภาษาไทยด้วยตนเองอยู่เสมอ อาจทำให้มีความสามารถในการอ่านภาษาไทยอยู่ในระดับสูง และมีปัญหาในการอ่านภาษาไทยอยู่ในระดับต่ำได้เพราะทักษะในการอ่านไม่จำเป็นต้องพัฒนาได้ด้วยการศึกษาในสถาบันการศึกษา หากแต่พัฒนาด้วยตนเองได้ด้วยการค้นคว้า การศึกษา และการฝึกฝนการอ่านทำให้ผู้ปกครองสามารถสอนให้นักเรียนอ่านอย่างถูกต้องและคล่องแคล่วได้ นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีการศึกษาดำรงต่ำกว่าปริญญาตรีจึงมีปัญหาในการอ่านภาษาไทยน้อย นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีการศึกษาดำรงต่ำกว่าปริญญาตรีบางคน มีปัญหาในการอ่านภาษาไทยมาก ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองไม่อาจแนะนำการอ่านที่ถูกต้อง หรืออ่านอย่างคล่องแคล่วแก่นักเรียนได้ เนื่องด้วยทักษะการอ่านภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องมีพื้นฐานความรู้เดิมเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านต่อไป หากพื้นฐานความรู้เดิมมีน้อยย่อมทำให้พัฒนาทักษะการอ่านได้ไม่ดีเท่าที่ควร และไม่อาจถ่ายทอดวิธีการพัฒนาทักษะที่ถูกต้องให้กับผู้อื่นได้ นอกจากนี้สภาพแวดล้อมทางบ้านยังมีอิทธิพลต่อการอ่านของนักเรียนอย่างมาก ผู้ปกครองที่ไม่ใฝ่หาความรู้ และไม่หมั่นฝึกฝนการอ่าน หรือไม่อ่านหนังสือให้นักเรียนได้เห็นที่บ้าน อาจทำให้นักเรียนเกิดการเลียนแบบจาก

ต้นแบบ และไม่อ่านหนังสือตามผู้ปกครองด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของการริสันและคนอื่น ๆ (Garrison and other.1964 : 403 –407) ซึ่งได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีผลต่อการเรียนของนักเรียน พบว่าครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ ย่อมขาดประสบการณ์ต่าง ๆ ในการส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ ทำให้เด็กเกิดปัญหาอันเป็นอุปสรรคต่อการเรียนได้ ซึ่งผู้ปกครองที่มีการศึกษาดำกว่า ปริญญาตรี ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ ย่อมขาดประสบการณ์ในการส่งเสริมการอ่าน ภาษาไทยให้นักเรียน นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีการศึกษาดำกว่าปริญญาตรีบางคน จึงมีปัญหาในการอ่านภาษาไทยมาก

นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีการศึกษาระดับปริญญาตรีบางคน มีปัญหาในการอ่านภาษาไทย น้อย ทั้งนี้เพราะความสามารถทางสมองซึ่งเป็นสิ่งที่มติดตัวมาแต่กำเนิด โดยรวมกับประสบการณ์ที่ได้รับจากที่บ้านและทางโรงเรียนตามระดับอายุของนักเรียน การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่และบุคคลที่อยู่ใกล้เคียงหรือผู้ปกครอง มีส่วนในการเพิ่มประสบการณ์และพัฒนาความสามารถทางสมองของนักเรียน ผู้ปกครองที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีซึ่งได้ศึกษาวิธีการอบรมเลี้ยงดูและการส่งเสริมพัฒนาการเด็กเป็นอย่างดี ย่อมทำให้นักเรียนมีการพัฒนาความสามารถทางสมองซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการอ่านภาษาไทย นอกจากนี้ผู้ปกครองยังใช้ความรู้ที่มีจากประสบการณ์เดิมช่วยเหลือนักเรียนให้นักเรียนได้แก้ไขปัญหาในการอ่านภาษาไทย ทำให้นักเรียนมีปัญหในการอ่านภาษาไทยน้อย

นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีการศึกษาระดับปริญญาตรีบางคน มีปัญหาในการอ่านภาษาไทยมาก ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีบางคน อาจไม่ได้ศึกษาในสาขาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาไทยโดยตรง ทำให้ไม่อาจแนะนำหรือให้คำปรึกษานักเรียนได้ถูกต้อง นอกจากนี้ผู้ปกครองที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีบางคนอาจมีภาระงานมาก ทำให้ไม่มีเวลาเอาใจใส่ในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนเท่าที่ควร นักเรียนที่มีผู้ปกครองจบการศึกษาระดับปริญญาตรีบางคนจึงมีปัญหาในการอ่านภาษาไทยมาก

นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีบางคน มีปัญหาในการอ่านภาษาไทย น้อย ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองมีความรู้ในระดับสูง จึงมีความสามารถในการช่วยชี้แนะ สังเกตและช่วยแก้ปัญหาให้กับนักเรียนได้ นอกจากนี้ผู้ปกครองที่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีบางคนที่เป็นต้นแบบที่ดีในการเฝ้าหาความรู้และหมั่นฝึกฝนการอ่าน จะทำให้นักเรียนเลียนแบบอย่างและมีการพัฒนาทักษะในการอ่านตามผู้ปกครอง

นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีบางคน มีปัญหาในการอ่านภาษาไทยมาก ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองผู้ปกครองไม่ใส่ใจต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียน ไม่อนุญาตให้นักเรียน

เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการอ่านภาษาไทยเนื่องจากเห็นความสำคัญของการเรียนในด้านวิชาอื่นมากกว่า หรือผู้ปกครองไม่ได้ศึกษาในสาขาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาไทยโดยตรง ทำให้ไม่อาจแนะนำหรือให้คำปรึกษานักเรียนได้ถูกต้อง นอกจากนี้ผู้ปกครองที่จบการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีบางคนอาจมีภาระงานมาก ทำให้ไม่มีเวลาเอาใจใส่ในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนเท่าที่ควร นักเรียนที่มีผู้ปกครองจบการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีบางคนจึงมีปัญหาในการอ่านภาษาไทยมาก

3.3 สถานภาพของผู้ปกครอง ได้แก่ อยู่ด้วยกัน แยกกันอยู่ และบิดาหรือมารดาเสียชีวิต ไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาในการอ่านภาษาไทย แสดงว่า

นักเรียนที่มีผู้ปกครองอยู่ด้วยกันบางคน มีปัญหาในการอ่านภาษาไทยน้อย ทั้งนี้เพราะเมื่อผู้ปกครองอยู่ด้วยกัน ทำให้ได้แบ่งเบาภาระหน้าที่ในการทำงานหาเลี้ยงชีพ และการดูแลบุตร ผู้ปกครองจึงมีเวลาในการสังเกตและช่วยเหลือนักเรียนให้นักเรียนได้แก้ไขปัญหาในการอ่านภาษาไทย นอกจากนี้ ผู้ปกครองที่อยู่ด้วยกันจะสามารถปรึกษาปัญหาร่วมกัน อีกทั้งช่วยกันเสนอแนะความคิดเห็นเกี่ยวกับการส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกฝนและพัฒนาทักษะในการอ่านภาษาไทย การมีครอบครัวที่อบอุ่นอยู่ด้วยกัน ซึ่งบางครอบครัวอาจมีญาติผู้ใหญ่อยู่ด้วย ทำให้นักเรียนไม่มีความวิตกกังวลเกี่ยวกับปัญหาครอบครัวมากนัก และสามารถปรึกษาปัญหาในการอ่านภาษาไทยกับผู้ปกครองได้อย่างเต็มที่ นักเรียนที่มีผู้ปกครองอยู่ด้วยกันบางคน จึงมีปัญหาในการอ่านภาษาไทยน้อย

นักเรียนที่มีผู้ปกครองอยู่ด้วยกันบางคน มีปัญหาในการอ่านภาษาไทยมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ปกครองไม่ได้ใส่ใจต่อการอ่านภาษาไทย หรือขาดการส่งเสริมให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการอ่านภาษาไทย เช่น ไม่อนุญาตให้นักเรียนซื้อหนังสือที่ส่งเสริมการอ่านภาษาไทย ให้นักเรียนเรียนเสริมพิเศษจนไม่มีเวลาในการอ่าน ไม่อนุญาตให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมที่ส่งเสริมการอ่านภาษาไทย เป็นต้น นอกจากนี้นักเรียนบางคนที่มีผู้ปกครองอยู่ด้วยกัน แต่ผู้ปกครองมีภาระมากในภาระมากในการประกอบอาชีพ ทำให้นักเรียนอาจไม่กล้าปรึกษาผู้ปกครองเมื่อมีปัญหาในการอ่านภาษาไทย และผู้ปกครองก็มีเวลาน้อยในการอยู่ร่วมกับนักเรียน จึงไม่อาจสังเกตปัญหาในการอ่านภาษาไทยและช่วยให้คำชี้แนะได้ ดังนั้นนักเรียนที่มีผู้ปกครองอยู่ด้วยกันบางคน จึงมีปัญหาในการอ่านภาษาไทยมาก

นักเรียนที่มีผู้ปกครองแยกกันอยู่บางคน มีปัญหาในการอ่านภาษาไทยน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเมื่อผู้ปกครองแยกกันอยู่อาจทำให้เกิดความวิตกกังวลเกี่ยวกับปัญหาทางด้านสภาพจิตใจของคนในครอบครัว ดังนั้นผู้ปกครองที่รับหน้าที่ดูแลนักเรียนจึงพยายามชดเชยด้วยการทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกอบอุ่น โดยช่วยเหลือและสนับสนุนนักเรียน ทั้งในด้านการให้คำปรึกษาและการทำ

กิจกรรมร่วมกับนักเรียน ซึ่งกิจกรรมส่งเสริมการอ่านภาษาไทยนั้น เป็นอีกกิจกรรมหนึ่งที่ผู้ปกครองสามารถมีส่วนร่วมในการให้คำปรึกษากับนักเรียนได้อย่างดี เพราะเป็นกิจกรรมที่ต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างผู้มีปัญหาด้านการอ่านภาษาไทยและผู้ให้คำแนะนำอย่างถูกวิธี จึงจะทำให้แก้ปัญหาทางด้านการอ่านภาษาไทยนั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ผู้ปกครองที่แยกกันอยู่จะมีภาระต้องดูแลคนในครอบครัวลดน้อยลง จึงมีเวลาในการดูแลนักเรียนได้อย่างเต็มที่ ดังนั้นนักเรียนที่มีผู้ปกครองแยกกันอยู่บางคน จึงมีปัญหาในการอ่านภาษาไทยน้อย

นักเรียนที่มีผู้ปกครองแยกกันอยู่บางคน มีปัญหาในการอ่านภาษาไทยมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ปกครองที่แยกกันอยู่บางคนต้องรับภาระในการประกอบอาชีพเพียงลำพัง ทำให้ไม่มีเวลาในการสังเกตและช่วยแก้ไขปัญหในการอ่านภาษาไทยของนักเรียน และนักเรียนก็ไม่สามารถหาคนที่จะช่วยแนะนำเมื่อเกิดปัญหาในการอ่านภาษาไทยได้ นอกจากนี้ขาดการส่งเสริมให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการอ่านภาษาไทยนั้น อาจทำให้นักเรียนมีปัญหาในการอ่านภาษาไทยได้มาก เนื่องจากผู้ปกครองไม่ใส่ใจและคิดว่าการอ่านภาษาไทยไม่ถูกต้องหรือไม่คล่องแคล่วนั้นไม่ก่อให้เกิดผลเสียอะไรกับตัวนักเรียนมากนัก นักเรียนที่มีผู้ปกครองแยกกันอยู่บางคน จึงมีปัญหาในการอ่านภาษาไทยมาก

นักเรียนที่มีบิดาหรือมารดาเสียชีวิตบางคน มีปัญหาในการอ่านภาษาไทยน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ปกครองพยายามช่วยเหลือนักเรียนให้นักเรียนได้แก้ไขปัญหในการเรียนและส่งเสริมให้นักเรียนได้ร่วมกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน นอกจากนี้นักเรียนที่มีบิดาหรือมารดาเสียชีวิตบางคน อาจมีความกระตือรือร้นที่จะศึกษาและค้นคว้าด้วยตนเองเพื่อช่วยแบ่งเบาภาระในครอบครัว ซึ่งบิดาหรือมารดาหรือผู้ปกครองต้องรับภาระดูแลครอบครัวเพียงลำพัง นักเรียนที่มีบิดาหรือมารดาเสียชีวิตบางคน จึงมีปัญหาในการอ่านภาษาไทยน้อย

นักเรียนที่มีบิดาหรือมารดาเสียชีวิตบางคน มีปัญหาในการอ่านภาษาไทยมาก อาจเป็นเพราะผู้ปกครองไม่ใส่ใจต่อการอ่านภาษาไทย หรือขาดการส่งเสริมให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการอ่านภาษาไทย หรือไม่มีเวลาเนื่องจากต้องมามีภาระในการประกอบอาชีพ นอกจากนี้ นักเรียนที่มีบิดาหรือมารดาเสียชีวิต อาจมีปัญหาทางด้านสุขภาพจิต เนื่องจากมีความโศกเศร้าอันเนื่องมาจากความสูญเสียบุคคลอันเป็นที่รัก และมีความวิตกกังวลเกี่ยวกับปัญหาในครอบครัวสูง ทำให้นักเรียนขาดสมาธิในการอ่าน ดังนั้นนักเรียนที่มีบิดาหรือมารดาเสียชีวิตบางคน จึงมีปัญหาในการอ่านภาษาไทยมาก

4. องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อปัญหาในการอ่านภาษาไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เรียงลำดับองค์ประกอบที่ส่งผลมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด 4 องค์ประกอบ ได้แก่

สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน บุคลิกภาพ การสนับสนุนของครูด้านการอ่านภาษาไทย และการสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการอ่านภาษาไทย ตามลำดับ

4.1 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีอิทธิพลทางลบต่อปัญหาในการอ่านภาษาไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นอันดับแรก แสดงว่านักเรียนที่มีสัมพันธภาพไม่ดีกับเพื่อน ทำให้มีปัญหาในการอ่านภาษาไทยมาก ทั้งนี้เพราะในระดับช่วงชั้นที่ 2 นักเรียนจะได้ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน และช่วยเหลือกันเมื่อเกิดปัญหา รวมทั้งปัญหาในการอ่านภาษาไทย เมื่อเรียนมีสัมพันธภาพทางลบกับเพื่อน นักเรียนจึงทำกิจกรรมกลุ่มเกี่ยวกับการอ่านภาษาไทยอย่างยากลำบาก ขาดคนช่วยเหลือเมื่อเกิดปัญหาในการอ่านภาษาไทย ดังนั้นนักเรียนจึงมีปัญหาในการอ่านภาษาไทยมาก

4.2 บุคลิกภาพ มีอิทธิพลต่อปัญหาในการอ่านภาษาไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 รองลงมาเป็นอันดับที่สอง แสดงว่า บุคลิกภาพแบบเอของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีปัญหาในการอ่านภาษาไทยมาก ทั้งนี้เพราะบุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบเอ เป็นบุคคลที่มีความอดทน ต่ำต่อการรอคอย และอดทนต่ำต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ทำให้นักเรียนทนไม่ได้ต่อการฝึกฝนการอ่านภาษาไทยที่ค่อนข้างต้องใช้ระยะเวลาในการฝึกฝน นอกจากนี้คนที่บุคลิกภาพแบบเอ มักนิยมการแก้ปัญหาด้วยความรุนแรง รวดเร็ว ดังนั้นจึงทนไม่ได้ต่อการแก้ปัญหาในการอ่านภาษาไทยของตนเองซึ่งต้องค้นหาว่าตนเองบกพร่องในด้านใดอย่างต่อเนื่อง เช่น บกพร่องด้านการอ่านคำควบกล้ำ บกพร่องด้านการอ่านแบ่งวรรคตอน หรือบกพร่องด้านความเร็วในการอ่าน เป็นต้น

4.3 การสนับสนุนของครูด้านการอ่านภาษาไทย มีอิทธิพลทางลบต่อปัญหาในการอ่านภาษาไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 รองลงมาเป็นอันดับที่สาม แสดงว่า การสนับสนุนของครูด้านการอ่านภาษาไทยดี ทำให้ให้นักเรียนมีปัญหาในการอ่านภาษาไทยน้อย ทั้งนี้เพราะครูมีส่วนสำคัญในการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านของนักเรียน โดยครูจะเข้าใจพื้นฐานความรู้ และสภาพที่แท้จริงของนักเรียนและหาทางพัฒนาให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านสูงขึ้น และมีปัญหาในการอ่านภาษาไทยน้อยลง เนื่องจากภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติ ซึ่งนักเรียนจำเป็นต้องใช้ในการเรียนทุกวิชา ครูผู้สอนทุกวิชาจึงจำเป็นต้องพัฒนาทักษะในการอ่านให้มีประสิทธิภาพ เพื่อให้ผลการเรียนในวิชาอื่นมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จ นอกจากนี้ครูยังช่วยแก้ไขปัญหการอ่านภาษาไทยของนักเรียนโดยกระตุ้นให้นักเรียนสนุกกับการอ่าน ผ่านการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในรูปแบบต่าง ๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อภิภูษิต พุทธิมาตย์ (2531 : 63 – 65) ซึ่งได้ศึกษานิสัยรักการอ่านและการยืมหนังสือของนักเรียนที่

เข้าร่วมและไม่เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดยางสุทธาราม กรุงเทพมหานคร จำนวน 40 คน ผลการทดลองปรากฏว่า นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน มีนิสัยรักการอ่านและยืมหนังสือสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน

4.4 การสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการอ่านภาษาไทย มีอิทธิพลต่อปัญหาในการอ่านภาษาไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 รองลงมาเป็นอันดับที่ห้า แสดงว่า การสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการอ่านภาษาไทยมาก ทำให้นักเรียนมีปัญหาในการอ่านภาษาไทยมาก ทั้งนี้ เพราะนักเรียนที่ผู้ปกครองส่งเสริมการอ่านภาษาไทยมากเกินไป จะมีตัวแปรแทรกซ้อนคือ ความเบื่อหน่ายต่อการอ่าน เกิดขึ้น ทำให้นักเรียนไม่เกิดความรู้สึกหรือรันทที่จะค้นคว้าและแก้ปัญหาในการอ่านด้วยตนเอง จึงทำให้นักเรียนมีปัญหาในการอ่านภาษาไทยมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิพวรรณ จันทพิบูลย์ (2510 : 54 – 56) ได้ศึกษาถึงปัญหาที่เป็นอุปสรรคในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาล จังหวัดจันทบุรี จำนวน 120 คน ผลการศึกษาพบว่าปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนนั้น ได้แก่ สภาพแวดล้อมทางบ้าน ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในครอบครัวและฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังทำการสังเกตปัญหาในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสสะเวียร์คอนแวนต์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ผลการสังเกตพบว่านักเรียนมีปัญหาในการอ่านภาษาไทยสอดคล้องกับแบบสอบถาม โดยนักเรียนที่มีปัญหาในการอ่านภาษาไทยมาก จะมีคะแนนปัญหาในการอ่านภาษาไทยทั้งในแบบสังเกตและแบบสอบถามมากตรงกัน แสดงว่านักเรียนมีความเข้าใจถึงปัญหาของตนเองในการอ่านภาษาไทย ทั้งนี้เพราะนักเรียนได้สังเกตตนเองจากการอ่านออกเสียงด้วยตนเองทั้งในเวลาเรียนและนอกเวลาเรียน ทำให้คะแนนจากการสังเกตปัญหาในการอ่านภาษาไทยและคะแนนจากแบบสอบถามปัญหาในการอ่านภาษาไทยมีความสอดคล้องกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณา และเป็นแนวทางในการปรับปรุงการอ่านภาษาไทย สำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นผู้บริหาร ครู อาจารย์ นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน โดยสามารถพิจารณาจากองค์ประกอบที่ส่งผลกระทบต่อปัญหาในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 เพื่อนำไปเป็นข้อมูลการส่งเสริมและพัฒนาทักษะด้านการอ่านภาษาไทย จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับการปรับปรุงและพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยให้เหมาะกับนักเรียน ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีการอ่านภาษาไทยที่ดีเป็นพื้นฐานในการเรียนวิชาอื่น ๆ ต่อไป

2. เนื่องจากองค์ประกอบด้านสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน บุคลิกภาพ การสนับสนุนของครูด้านการอ่านภาษาไทย ค่าความคิดเห็นตรงกันจากแบบสังเกตปัญหาในการอ่านภาษาไทย และการสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการอ่านภาษาไทย สามารถพยากรณ์ปัญหาในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ได้ดี ดังนั้นผู้บริหาร ครู อาจารย์ ผู้ปกครอง และบุคคลที่เกี่ยวข้องจึงสามารถใช้ประกอบการวางนโยบายเพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาไทยแก่นักเรียน เพื่อให้นักเรียนมีทักษะในการอ่านภาษาไทยที่ดีต่อไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาองค์ประกอบด้านอื่น ๆ เกี่ยวกับปัญหาในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 เช่น สุขภาพจิต ความฉลาดทางอารมณ์ นิยัรักการอ่าน เป็นต้น
2. ควรศึกษาองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับปัญหาในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนในระดับอื่น ๆ เช่น นักเรียนช่วงชั้นที่ 1 นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 และนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสูงศักดิ์.(2527).จิตวิทยาสังคม.ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กรมการศึกษานอกโรงเรียน.(2533).การอ่าน...สู่การพัฒนาคุณภาพชีวิต.กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- กรมวิชาการ.(2534).หนังสือกับการส่งเสริมการอ่าน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- .(2544). รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาสภาพการอ่านของนักเรียนและการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในโรงเรียน.กรุงเทพฯ : ครูสภา.
- กาญจนา วิชาปกรณ.(2533).คู่มือการสอนการอ่าน.กรุงเทพฯ : ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก.
- กึ่งกาญจน์ ปานทอง.(2545).ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนตามโครงการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ(กศ.บป) คณะวิทยาการจัดการ โปรแกรมวิชานิติศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนคร กรุงเทพฯ : ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- โกชัย สาริกบุตร.(2519). การสร้างความสามารถในการอ่าน. เชียงใหม่ : วิทยาลัยครูเชียงใหม่.
- จรรยา สุวรรณทัต.(2531). ประมวลบทความทางวิชาการระหว่างปี พ.ศ. 2526 – 2531 ฉบับถวายเป็นงานครบรอบ 33 ปี สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จวีลักษ์ณ์ บุญยะกาญจน์.(2525).จิตวิทยาการอ่าน.กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- เขาวลิต คงแก้ว.(2527).อุปสรรคและปัจจัยการจัดห้องสมุดประจำวิชา.ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์) .กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- ทิพวรรณ จันทรพิบูลย์.(2510).ปัญหาที่เป็นอุปสรรคในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาลจังหวัดชลบุรี.วิทยานิพนธ์ ค.ม. (มัธยมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.ถ่ายเอกสาร.
- ธนัญ ศิริสวัสดิ์.(2524).ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราเร็วในการอ่าน ความเข้าใจในการอ่าน และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนสาธิต.วิทยานิพนธ์ ค.ม.(มัธยมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.ถ่ายเอกสาร.
- ธาดาศักดิ์ วชิรปรีชาพงษ์.(2528).พฤติกรรมการสอนวิธีใช้ห้องสมุด.กรุงเทพฯ : บุรพาสาน.

- นภาพร เมษรักชาวณิช.(2515).ความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยในการเรียน ทักษะคิดในการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.วิทยานิพนธ์ ค.ม. (จิตวิทยา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.ถ่ายเอกสาร.
- บุญเรือน จันทศรีคำ.(2518). การศึกษาปัญหา ความคิดเห็น และความต้องการของครูและนักเรียนที่มีต่อห้องสมุดประจำโรงเรียนประถมแบบประสม.ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร
- ประดิษฐ์ เมฆไชภักดิ์.(2537,ตุลาคม - ธันวาคม). "บทบาทของครูที่มีต่อการพัฒนากิจกรรมส่งเสริมการอ่าน,".สารพัฒนานหลักสูตร .3(19) : 11 - 14
- ประทุม การรักเรียน. (2535). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษากับการสอนตามคู่มือครู. ปริญญาานิพนธ์ กศ. ม. (การมัธยมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .ถ่ายเอกสาร.
- ประนอม สุขนาคะ.(2545). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือครู. ปริญญาานิพนธ์ กศ. ม.(การมัธยมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .ถ่ายเอกสาร.
- ประพิมพ์พรรณ สุธรรมวงศ์.(2517).ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนสาธิต.วิทยานิพนธ์ ค.ม.(มัธยมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.ถ่ายเอกสาร.
- พินดา ลินสุวรรณ. (2527). การเปรียบเทียบลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในวิชาสังคมศึกษา เรื่องปัญหาสิ่งแวดล้อมด้วยการสอนโดยใช้เทคนิคการพยากรณ์กับการสอนแบบบรรยาย.วิทยานิพนธ์ สส.ม. (การการสอนสังคมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- พวงทอง วิโรจนกร.(2534). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ และแรงจูงใจของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่1 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษากับวิธีการสอนตามคู่มือครู. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . ถ่ายเอกสาร.

- พูนศรี กิจเจลา. (2544). *การศึกษาความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนภาษาไทย และความสนใจในการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC กับการสอนตามคู่มือครู*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . ถ่ายเอกสาร.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมิกราช.(2527).*เอกสารการสอนชุดวิชา ภาษาไทย 5 การอ่าน*.กรุงเทพฯ : ประชาชน.
- ยุพา แสงทอง.(2527).*การศึกษาเปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านและพฤติกรรมการอ่านของ คนงานในโรงงานอุตสาหกรรมโดยการให้และการไม่ให้การแนะแนวการอ่าน*.ปรินญานิพนธ์ .กศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์) .กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร
- รัตนา ประเสริฐสม.(2526) *การเสริมสร้างจิตลักษณะเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมอนามัย*.ปรินญานิพนธ์ กศ.ด.(การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์คอนแวนต์.(2545).*หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน*.กรุงเทพฯ . ถ่ายเอกสาร
- วิเชียร เกตุสิงห์.(2537).*คู่มือการวิจัย : การวิจัยเชิงปฏิบัติ*.พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช
- วนิดา ชาทิกจอนันต์.(2536).*การสอนโดยใช้ห้องสมุดของครูโรงเรียนประถมศึกษาขนาดใหญ่ที่ห้องสมุดได้รับรางวัลดีเด่น*.ปรินญานิพนธ์.กศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร
- วิสิทธิ์ โรจน์พจนรัตน์.(2546). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545 พระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. 2545*.กรุงเทพฯ : พัฒนาศึกษา.
- สงวน ช้างฉัตร.(2524,กุมภาพันธ์).*"การพยากรณ์ อนาคตสำหรับการวางแผนการศึกษา," วารสาร มิตรครู. 4 (10) : 44 – 46.*
- สนิท ตั้งทวี. (2531). *ศิลปการสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนต้น*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- สมคิด บุญบูรณ์.(2546). *การศึกษาความสามารถด้านการอ่านภาษาไทยของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีการสอนอ่านตามแบบ*. ปรินญานิพนธ์ กศ. ม. (การศึกษาพิเศษ) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ .ถ่ายเอกสาร.

- สมชัย ยุติธรรม.(2514).*การสำรวจห้องสมุด ศึกษาปัญหา ความต้องการ และทัศนคติของครู และนักเรียนที่มีต่อห้องสมุดโรงเรียน ประถมวิสามัญศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ*.
ปริญญาานิพนธ์.กศ.ม.(บรรณารักษศาสตร์).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร
- สมถวิล วิเศษสมบัติ.(2528). *วิธีการสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต.
- สมพร มั่นตะสูตร.(2534) .*การอ่านทั่วไป*.กรุงเทพฯ : โอ. เอส.พรินต์ติ้งเฮาส์.
- เสนีย์ แสงดี.(2543). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย และความสนใจใน
การเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบ
กิจกรรม เอส ที เอ ดี กับการสอนตามคู่มือครู*. ปริญญาานิพนธ์ กศ. ม.(การ
มัธยมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์.(2537).*หลักและวิธีสอนการอ่านภาษาไทย*.กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุทธิดล โนพันธ์.(2520).*ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนจาก
หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ฉบับร่างครั้งที่ 1 พศ. 2518 กลุ่มทักษะ
ภาษาไทย* .ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- สุทธิพร ปาละดี.(2531). *การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียน และการ
ระลึกสิ่งที่อ่านในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอน
แบบมุ่งประสบการณ์ภาษาและการสอนตามคู่มือครู*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การ
ประถมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- สุวัช พานิชวงษ์.(2546). *การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนในการส่งเสริมการเรียนรู้ของ
นักเรียน ในเขตอำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี*.ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.
(การบริหารการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย .(2524) . *การพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ เล่ม 2* .
กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2546). *การอ่าน : หัวใจสำคัญของการพัฒนาชาติ*.(ออนไลน์). แหล่งที่มา
<http://dnfe5.nfe.go.th/localdata/webimags/reader.html>. วันที่สืบค้น 19 กันยายน
2547.

- อนงค์ ศูนย์กลาง.(2546).*การเปรียบเทียบศักยภาพและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องหลักภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้กับการสอนตามปกติ*.ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (เทคโนโลยีการศึกษา).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อภิภูชลิต พุทธมาตย์.(2531).*การเปรียบเทียบนิสัยรักการอ่านและการยืมหนังสือของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เข้าร่วมและไม่เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน*.ปริญญาานิพนธ์ . กศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์) .กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- อรัญญา เชื้อทอง.(2546). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านคำยากของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ในสถานศึกษาที่จัดการเรียนร่วม โดยใช้บทร้อยกรอง*. ปริญญาานิพนธ์ กศ. ม. (การศึกษาพิเศษ) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . ถ่ายเอกสาร.
- อัจฉรา นาคทรัพย์.(2546). *การศึกษาความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ ด้านการอ่าน โดยวิธีการสอนอ่านเป็นคำ*.ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาพิเศษ) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .ถ่ายเอกสาร.
- อัจฉรา วงศ์วัฒนามงคล.(2533). *ตัวแปรทางพฤติกรรมศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา*.ปริญญาานิพนธ์วท.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร
- อำไพ ลัดนาอนุสรณ์.(2545). *การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถทางการเขียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ผังมโนทัศน์กับการสอนตามคู่มือครู*. ปริญญาานิพนธ์ กศ. ม. (การมัธยมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- Blair,T.R. and Raths,J.D. (1978,September – October). "Reading Comprehension as Making Unreasonable inferences," *Journal of Education Research*.72(13) : 29 – 31.
- Davison,Jane L. (1971,June). "The Relationship between Teacher's Questions and Pupil's responses During a Bisected Reading Activity and Directed Reading Thinking Activity," *Dissertation Abstracts international*.31(11) : 6273 – 6274.
- Goodman,Keneth S. (1970). *Behind the Eye : What happens in Reading Reading : Process and Program* .Illinois : National Council of Teachers of English.
- Hildreth, Gertruite.(1968). *Teaching Reading* New York : Holt Tine.

- Kliewer, Wendy and Weidner, Gerdi. (1987, July). "Type A Behavior and Aspiration : A study of Parents and Children' s Goal Setting," *Developmental psychology*. 23(2) 204 –209.
- Lamm, H, Schmidt, R.W. and Trommsdorff. (1976, December). "Sex and Socail Lass as Determinants of future Orientation in Adolescent, " *Journal of Personality and Social Psychology* 34(3) : 317 – 326.
- Miller Lyle L. (1972). *Developing Reading Efficiency* .3 rd ed. Minneapolis, Burgers Fob.
- Mischel, W. (1974). "Process in Delay of Gratification," in L. Berkowitz (ed.) *Advances in Experimental Social Psychology*. Vol. 7 .New York :Academic Press.
- Sirota, Beverly S. (1971, July). "The effect of a planned Literature Program of Daily Oral Reading by the teacher on the voluntary Reading of a fifth Grade Children" *Dissertation Abstracts International*. 31(5) : 217 – 224.
- Strang, Ruth and other. (1967) .*The Improvement of Reading*. 4 th ed. New York. : McGraw - Hill.
- Wright. (1975). *The Psychology of Moral Behavior*. Middlesex, England : Penguin Book Ltd.
- Zintz, Miles V. (1975). *The Reading Process the teacher and the Learner*. 2 nd ed. New Mexico : WMC Brown Co.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
หนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อทำการวิจัย

ที่ ศธ 0519.12/1.2547

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๖3 ธันวาคม 2547

เรื่อง ขออนุญาตเผยแพร่เพื่อการวิจัย

เรียน อธิการบดีโรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์คอนแวนต์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวทิพย์มณี ตะเกาหิรัญ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อปัญหาในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์คอนแวนต์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร” โดยมี รองศาสตราจารย์แวรณี กริทอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 273 คน ตอบแบบสอบถาม องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อปัญหาในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์คอนแวนต์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ในระหว่างเดือนธันวาคม 2547 - กุมภาพันธ์ 2548

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตเผยแพร่ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวทิพย์มณี ตะเกาหิรัญ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

/๑๙๕๔ -

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทัศนาสิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรทัศน์ 02-4370907 นิตินิ 06-8026284

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามและแบบสังเกตปัญหาในการอ่านภาษาไทย

แบบสอบถาม

เรื่อง องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อปัญหาในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์
คอนแวนต์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง

แบบสอบถามประกอบด้วย 8 ได้แก่

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามบุคลิกภาพ
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามทัศนคติต่อการอ่านภาษาไทย
- ตอนที่ 5 แบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการอ่านภาษาไทย
- ตอนที่ 6 แบบสอบถามการสนับสนุนของครูด้านการอ่านภาษาไทย
- ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
- ตอนที่ 8 แบบสอบถามปัญหาในการอ่านภาษาไทย

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อปัญหาในการอ่านภาษาไทยของนักเรียน
นักเรียนสามารถแสดงความรู้สึก หรือความคิดเห็นได้อย่างอิสระ คำตอบของนักเรียนไม่มีข้อใดถูกหรือผิด และไม่มี
ผลกระทบต่อการเรียน ในการตอบแบบสอบถาม นักเรียนไม่ต้องลงชื่อ คำตอบทั้งหมดจะเก็บไว้เป็นความลับไม่มี
การเปิดเผยให้ผู้อื่นทราบ

จึงขอให้นักเรียนตอบให้ตรงกับความรู้สึก และความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด โปรดตอบให้ครบทุกข้อ

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

นางสาวทิพย์มณี ตะเภะศิริบุญ

นิสิตปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () ตามสถานภาพความเป็นจริง หรือเติมคำตอบลงใน....
ให้ครบถ้วน

1. ระดับชั้นที่กำลังศึกษา
 - () ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
 - () ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
 - () ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547
(เกรดวิชาภาษาไทย)
3. ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง
 - () ต่ำกว่าปริญญาตรี
 - () ปริญญาตรี
 - () สูงกว่าปริญญาตรี
4. สถานภาพของผู้ปกครอง
 - () อยู่ด้วยกัน
 - () แยกกันอยู่
 - () บิดาหรือมารดาเสียชีวิต

ตอนที่ 2 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความในแต่ละข้อแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
 จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
 จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่จริงบ้าง
 จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ลำดับ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	นักเรียนพยายามทำงานวิชาส่งเสริมการอ่านที่ครูสั่งให้เสร็จภายในเวลาที่กำหนด					
2	นักเรียนหาความรู้ใหม่ ๆ ด้วยการอ่านอยู่เสมอเพื่อความก้าวหน้าในการเรียน					
3	นักเรียนแสวงหาหนังสือที่หลากหลายมาอ่านเพื่อพัฒนาการอ่านการอ่านภาษาไทย					
4	นักเรียนทำการบ้านให้เสร็จก่อนจึงดูโทรทัศน์					
5	นักเรียนอดนอนหลับในวิชาที่นักเรียนไม่ชอบเรียนไม่ได้ แม้ว่าวิชานั้นจะส่งผลต่อการศึกษาต่อในอนาคตของนักเรียน					
6	นักเรียนพูดคุยและเล่นกับเพื่อนตลอดเวลา					
7	นักเรียนแอบกินขนมในเวลาเรียนวิชาที่นักเรียนรู้สึกว่ามันเบื่อ					
8	นักเรียนหยุดเล่นเกมได้ เมื่อถึงเวลาต้องอ่านหนังสือเพื่อเตรียมสอบ					
9	เมื่อนักเรียนมีปัญหาด้านการอ่าน นักเรียนจะพยายามแก้ไขปัญหาก็ให้อ่านได้ดีขึ้น					
10	นักเรียนขยันอ่านหนังสือ เพื่อให้ได้ศึกษาต่อในสถานศึกษาที่นักเรียนมุ่งหวังในอนาคต					
11	นักเรียนอดเล่นไม่ได้ แม้ว่าจะต้องทำการบ้านส่งครู					
12	นักเรียนจะไม่ขยันอ่านหนังสือ แม้ว่าจะส่งผลเสียต่ออนาคต					

ลำดับ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
13	นักเรียนไม่ตั้งใจเรียนในห้อง เพราะคิดว่าถึง ตั้งใจเรียน ก็ไม่ทำให้คะแนนสอบดีขึ้น					
14	นักเรียนพยายามไม่คุยเล่นในห้องเรียนเพราะ กลัวถูกครูดุ					
15	นักเรียนจะเสียใจถ้าทำคะแนนสอบไม่ดีและ พยายามทำคะแนนสอบให้ดีขึ้น					
16	นักเรียนพยายามจัดตารางอ่านหนังสือก่อน สอบ เพื่อให้สอบได้คะแนนดี					
17	นักเรียนกลัวว่าอนาคตจะทำงานที่ยากทำ ไม่ได้ จึงตั้งใจเรียน					
18	นักเรียนพยายามอ่านหนังสืออยู่เสมอ เพื่อให้ อ่านภาษาไทยได้ถูกต้อง					

ตอนที่ 3 แบบทดสอบบุคลิกภาพ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความในแต่ละข้อแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็น

จริงมากที่สุด

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก

จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่จริงบ้าง

จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย

จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ลำดับ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	เมื่อนักเรียนมีนัด นักเรียนชอบไปถึงที่นัด หมายก่อน					
2	นักเรียนรู้สึกโมโหถ้ามีคนมาขัดจังหวะใน ขณะที่นักเรียนไม่สามารถทำสิ่งที่นักเรียนตั้งใจ ไว้					
3	นักเรียนรู้สึกว่าเสียเวลามากถ้าต้องรอชื่อของ จากร้านที่ลูกค้าเยอะ					

ลำดับ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
4	นักเรียนรู้สึกไม่สบายใจ ถ้างานของนักเรียนเสร็จล่าช้า					
5	นักเรียนชอบทำงานที่ไม่ต้องเร่งรีบทำให้เสร็จ					
6	ถ้าเพื่อนที่นักเรียนนัดมาช้า นักเรียนจะรอได้โดยไม่โกรธมากนัก					
7	นักเรียนไม่ชอบทำงานหรือเล่นเกมที่ยากเกินความสามารถ					
8	เมื่อนักเรียนเริ่มต้นทำสิ่งใดจะทำให้สำเร็จอยู่เสมอ					
9	นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำงาน					
10	ถ้ามีการบ้านที่นักเรียนทำไม่ได้ นักเรียนจะพยายามทำด้วยตนเองจนกว่าจะเสร็จ					
11	นักเรียนทำสิ่งต่าง ๆ ค่อนข้างช้า					
12	นักเรียนสามารถทนฟังคนที่พูดเป็นเวลานานได้					
13	นักเรียนทนไม่ได้ถ้าต้องทำงานกับคนที่ทำงานช้า					
14	นักเรียนรู้สึกอยากทำงานที่ต้องเร่งรีบแข่งกับเวลา					
15	นักเรียนไม่รู้สึกรวดรหิดเมื่อต้องต่อแถวซื้อขนม					
16	นักเรียนไม่โกรธเมื่อมีคนขัดจังหวะเวลาทำการบ้าน					
17	เพื่อน ๆ ส่วนใหญ่คิดว่านักเรียนเป็นคนจริงจังกับการทำงาน					
18	นักเรียนทำงานที่ใช้เวลานาน เช่น งานฝีมือ งานศิลปะได้โดยไม่เบื่อ					
19	นักเรียนไม่เบื่อหน่ายหากต้องทำงานซ้ำซาก					
20	เพื่อน ๆ ส่วนใหญ่คิดว่านักเรียนทำงานช้า					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามทัศนคติต่อการอ่านภาษาไทย

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านความรู้สึก และแนวโน้มที่จะ

แสดงพฤติกรรมต่อการอ่านภาษาไทย ให้นักเรียนอ่านข้อความในแต่ละข้อแล้วทำเครื่องหมาย

✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก

จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่จริงบ้าง

จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย

จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ก. ด้านความรู้

ลำดับ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	นักเรียนคิดว่าการอ่านภาษาไทยมีประโยชน์ ต่อนักเรียน					
2	การอ่านภาษาไทยให้ถูกต้อง เป็นส่วนหนึ่งที่ ทำให้นักเรียนมีบุคลิกภาพที่ดี					
3	การมีทักษะการอ่านที่ดี เป็นพื้นฐานในการ เรียนวิชาต่าง ๆ ได้ดี					
4	การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการค้นคว้าทั้ง ในโรงเรียนและนอกโรงเรียน					
5	การอ่านได้ช้าหรืออ่านไม่คล่องจะส่งผลเสียต่อ การสอบ					
6	นักเรียนคิดว่าการอ่านไม่มีความสำคัญต่อการ ดำเนินชีวิต					
7	นักเรียนไม่รู้ว่าการอ่านภาษาไทยถูกต้องแล้ว จะมีประโยชน์อะไร					
8	การอ่านภาษาไทยให้ถูกต้องและ คล่องแคล่วมีความสำคัญต่อนักเรียน					
9	นักเรียนนำทักษะการอ่านภาษาไทยไปใช้ใน การดำเนินชีวิตประจำวันได้					
10	นักเรียนคิดว่าการอ่านภาษาไทยที่ดีเป็นส่วน หนึ่งที่ทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จ					

ข. ด้านความรู้สึก

ลำดับ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
11	นักเรียนรู้สึกว่าการอ่านภาษาไทยเป็นสิ่งที่ สนุกสนาน					
12	นักเรียนพอใจเมื่อตนเองอ่านภาษาไทยได้ ถูกต้อง					
13	นักเรียนพอใจเมื่อตนเองอ่านภาษาไทยได้ คล่อง					
14	นักเรียนรู้สึกสนุกกับการอ่าน					
15	นักเรียนรู้สึกว่าการอ่านภาษาไทยเป็นเรื่องน่า เบื่อ					
16	นักเรียนรู้สึกว่าการอ่านภาษาไทยให้ถูกต้อง เป็นสิ่งท้าทาย น่าสนุก					
17	นักเรียนชอบอ่านหนังสือภาษาไทย					

ค. ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความในแต่ละข้อแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับพฤติกรรม
ที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของนักเรียน ในด้านการอ่านภาษาไทย โดยมีเกณฑ์
ดังนี้

เป็นประจำ	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของ นักเรียนทุกครั้ง
บ่อยครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของ นักเรียนบ่อยมากแต่ไม่ทุกครั้ง
บางครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของ นักเรียนบ้าง และบางครั้งไม่ตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้น หรืออาจเกิดขึ้นในอนาคต
นาน ๆ ครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของ นักเรียนน้อยครั้ง
ไม่เคยเลย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของนักเรียน น้อยครั้งจนเกือบจะไม่เกิดขึ้นเลย

ลำดับ	ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคยเลย
18	นักเรียนมักจะอ่านหนังสือในเวลาว่างอยู่เสมอ					
19	นักเรียนไม่เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการอ่านภาษาไทย					
20	นักเรียนกระตือรือร้นในการฝึกฝนการอ่าน					
21	นักเรียนสนใจว่าตนเองมีความสามารถในการอ่านภาษาไทยมากน้อยเพียงใด					
22	นักเรียนค้นคว้าวิธีการอ่านภาษาไทยให้ถูกต้องจากแหล่งความรู้ต่าง ๆ					
23	นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการอ่านภาษาไทย					
24	นักเรียนคิดหาวิธีแก้ปัญหาในการอ่านของตนเอง					
25	นักเรียนไม่สนใจว่าตัวเองจะอ่านภาษาไทยได้ดีหรือไม่					

ตอนที่ 5 แบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการอ่านภาษาไทย

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความในแต่ละข้อแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับข้อเท็จจริง

มากที่สุด โดยมีเกณฑ์ดังนี้

เป็นประจำ	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียนบ่อยที่สุด
บ่อยครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียนเกือบทุกครั้ง
บางครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียนเป็นบางครั้ง
นาน ๆ ครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียนนาน ๆ ครั้ง
ไม่เคยเลย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียนนานครั้งมาก หรือไม่เคยเลย

ลำดับ	ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคยเลย
1	ผู้ปกครองแนะนำวิธีการอ่านให้นักเรียน					
2	ผู้ปกครองอ่านหนังสือให้นักเรียนเห็น					
3	ผู้ปกครองไม่สนใจว่านักเรียนจะอ่านหนังสือภาษาไทยได้ดีหรือไม่					
4	ผู้ปกครองซักถามเกี่ยวกับการอ่านภาษาไทยของนักเรียน					
5	ผู้ปกครองสนับสนุนให้นักเรียนทำกิจกรรมเกี่ยวกับการอ่าน					
6	ผู้ปกครองให้กำลังใจเมื่อนักเรียนเกิดปัญหาในการอ่าน					
7	ผู้ปกครองไม่เตือนให้นักเรียนฝึกฝนการอ่าน					
8	ผู้ปกครองพูดคุยเรื่องการอ่านกับนักเรียนในเวลาว่าง					
9	ผู้ปกครองพานักเรียนไปห้องสมุดหรือซื้อหนังสือ					
10	ผู้ปกครองให้เงินนักเรียนไปซื้อหนังสือ					
11	ผู้ปกครองให้นักเรียนเลือกอ่านหนังสือได้ตามความต้องการ					
12	ผู้ปกครองให้นักเรียนซื้อหนังสือที่เกี่ยวกับการฝึกฝนการอ่านภาษาไทย					
13	ผู้ปกครองอ่านหนังสือให้นักเรียนฟัง					
14	ผู้ปกครองไม่ดูเวลานักเรียนอ่านออกเสียงภาษาไทย					
15	ผู้ปกครองออกเสียงภาษาไทยได้ชัดเจน					

ตอนที่ 6 แบบสอบถามการสนับสนุนของครูด้านการอ่านภาษาไทย

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความในแต่ละข้อแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับข้อเท็จจริง

มากที่สุด โดยมีเกณฑ์ดังนี้

เป็นประจำ	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมของครูบ่อยที่สุด
บ่อยครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมของครูเกือบทุกครั้ง
บางครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมของครูเป็นบางครั้ง
นาน ๆ ครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมของครูนาน ๆ ครั้ง
ไม่เคยเลย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับพฤติกรรมของครูนานครั้งมาก หรือไม่เคยเลย

ลำดับ	ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคยเลย
1	ครูแนะนำวิธีการอ่านให้นักเรียน					
2	ครูอ่านหนังสือให้นักเรียนเห็น					
3	ครูสนใจและซักถามนักเรียนเกี่ยวกับการอ่านภาษาไทย					
4	ครูให้กำลังใจเมื่อนักเรียนอ่านหนังสือได้ไม่ดี					
5	ครูจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในเวลาเรียน					
6	ครูจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านนอกเวลาเรียน					
7	ครูพูดคุยกับนักเรียนเกี่ยวกับการอ่านภาษาไทย					
8	ครูให้ความช่วยเหลือเมื่อนักเรียนเกิดปัญหาในการอ่านภาษาไทย					
9	ครูไม่เตือนให้นักเรียนฝึกฝนด้านการอ่านภาษาไทย					
10	ครูไม่ชมนักเรียนเมื่อนักเรียนอ่านภาษาไทยได้ดี					
11	ครูอ่านออกเสียงภาษาไทยไม่ถูกต้อง					
12	ครูคอยสังเกตเวลานักเรียนอ่านออกเสียงภาษาไทยไม่ถูกต้อง					
13	ครูไม่แนะนำหนังสือที่ช่วยให้นักเรียนอ่านหนังสือภาษาไทยได้ดีขึ้น					
14	ครูชี้แจงให้นักเรียนเห็นข้อบกพร่องในการอ่านภาษาไทยของตนเอง					
15	ครูช่วยนักเรียนแก้ไขข้อบกพร่องในการอ่าน					

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความในแต่ละข้อแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็น

จริงมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่จริงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ลำดับ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	เมื่อมีปัญหาด้านการอ่านภาษาไทยนักเรียนปรึกษาเพื่อนในห้องได้					
2	เพื่อนของนักเรียนช่วยเหลือในกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน					
3	เพื่อนให้นักเรียนยืมหนังสืออ่าน					
4	เมื่อเพื่อนบอกว่านักเรียนมีปัญหาด้านการอ่านภาษาไทยนักเรียนจะรับฟัง					
5	นักเรียนกับเพื่อนทำกิจกรรมส่งเสริมการอ่านด้วยความสามัคคี					
6	เพื่อนในห้องของนักเรียนต่างคนต่างอยู่ไม่สนใจซึ่งกันและกัน					
7	นักเรียนมักทะเลาะกับเพื่อน เมื่อเพื่อนรบกวนเวลาอ่านหนังสือ					
8	นักเรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นด้านการอ่านกับเพื่อน					
9	นักเรียนกับเพื่อนช่วยเหลือกันด้านการอ่านภาษาไทยในเวลาเรียน					
10	นักเรียนกับเพื่อนช่วยเหลือกันด้านการอ่านภาษาไทยนอกเหนือจากเวลาเรียน					
11	เพื่อนสนิทของนักเรียนอ่านออกเสียงภาษาไทยได้ถูกต้อง					
12	เพื่อนทำให้นักเรียนเห็นข้อบกพร่องในการอ่านภาษาไทยของตนเอง					
13	เพื่อนช่วยให้นักเรียนอ่านออกเสียงภาษาไทยได้ดีขึ้น					
14	เพื่อนไม่ชื่นชม เมื่อนักเรียนอ่านภาษาไทยได้ดี					
15	เพื่อนของนักเรียนเป็นตัวอย่างที่ดีในการอ่านออกเสียงภาษาไทย					

ตอนที่ 8 แบบสอบถามปัญหาในการอ่านภาษาไทย

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความในแต่ละข้อแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก

จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่จริงบ้าง

จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย

จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

ลำดับ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	นักเรียนอ่านออกเสียงภาษาไทยไม่ถูกต้องเป็นบางครั้ง					
2	นักเรียนอ่านคำควบกล้ำได้ชัดเจน					
3	นักเรียนอ่านตกคำ เช่น อ่านข้ามคำบางคำในข้อความ					
4	เมื่อนักเรียนอ่านหนังสือให้ครูฟัง นักเรียนอ่านได้ถูกต้องและชัดเจน					
5	นักเรียนอ่านช้าเกินไปจนคนฟังเบื่อหน่าย					
6	เมื่อต้องอ่านหนังสือ นักเรียนไม่กลัวว่าตัวเองจะอ่านคำไม่ถูกต้อง					
7	นักเรียนอ่านหนังสือได้คล่อง แม้จะไม่เคยอ่านหนังสือเล่มนั้นมาก่อน หากคำไม่ยากเกินไป					
8	นักเรียนอ่านไม่ติดต่อกัน เช่น เว้นวรรคผิด เว้นช่วงการอ่านนานเกินไป					
9	นักเรียนอ่านเสียงเบา					
10	นักเรียนอ่านภาษาไทยได้ถูกต้อง ชัดเจน					
11	นักเรียนอ่านคำที่มี ร ล ว ควบกล้ำไม่ชัดเจน					
12	นักเรียนอ่านออกเสียงได้เสียงดังฟังชัดเจน					
13	นักเรียนอ่านติดขัด เช่น อ่านตะกุกตะกัก ผิดบ้างถูกบ้าง อ่านหยุดเป็นระยะสั้น ๆ					
14	นักเรียนอ่านเพิ่มคำ เช่น นักเรียนอ่านเพิ่มคำที่ไม่มีในข้อความ					
15	นักเรียนคิดว่าตนเองเป็นคนที่อ่านภาษาไทยได้ดี ไม่เร็วหรือช้าเกินไป					
16	นักเรียนอ่านคำที่มี ล ควบกล้ำชัดเจน					
17	หากต้องอ่านข้อความใด นักเรียนจะอ่านคำได้ครบถ้วนทุกคำในข้อความ					
18	นักเรียนอ่านเร็วเกินไป จนคนฟังไม่รู้เรื่องว่านักเรียนอ่านอะไร					
19	นักเรียนอ่านคำที่มี ว ควบกล้ำชัดเจน					
20	นักเรียนอ่านภาษาไทยได้อย่างต่อเนื่องราบรื่น					

แบบสังเกตปัญหาในการอ่านภาษาไทย

คำชี้แจง ในการสังเกตปัญหาการอ่านภาษาไทย ผู้วิจัยและผู้ร่วมการสังเกต บันทึกการสังเกตขณะที่กลุ่มตัวอย่างอ่านข้อความที่กำหนด

ชื่อนักเรียน นามสกุล

ชั้น..... เลขที่.....

ทำเครื่องหมาย ✓ หลังข้อความที่ตรงกับปัญหาในการอ่านภาษาไทยของนักเรียน

ลำดับ	ข้อความ	ผู้วิจัย	ผู้ร่วมการสังเกต
1. การอ่านไม่ถูกต้อง	1.1 การอ่านผิด		
	1.2 การอ่านคำควบกล้ำ ร ล ว ไม่ชัด		
	1.3 การอ่านตกคำ		
	1.4 การอ่านเพิ่มคำ		
2. การอ่านไม่คล่อง	2.1 การอ่านช้าเกินไป		
	2.2 การอ่านเร็วเกินไป		
	2.3 การอ่านติดขัด		
	2.4 การอ่านไม่ติดต่อกัน		
	2.5 การอ่านเสียงเบา		

ภาคผนวก ค

ข้อความที่กำหนดให้กลุ่มตัวอย่างอ่านเพื่อทำการสังเกต

หนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ภาษาไทย เล่ม ๑

ชุดพื้นฐานภาษา

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๔๔

ของ

กรมวิชาการ

กระทรวงศึกษาธิการ

ISBN 974-01-4767-4

พิมพ์ครั้งที่สอง ๓๐๐,๐๐๐ เล่ม

พ.ศ. ๒๕๔๖

องค์การค้ำของครูสภาจัดพิมพ์จำหน่าย

พิมพ์ที่โรงพิมพ์ครูสภาลาดพร้าว

๒๒๔ ถนนลาดพร้าว วังทองหลาง กรุงเทพมหานคร

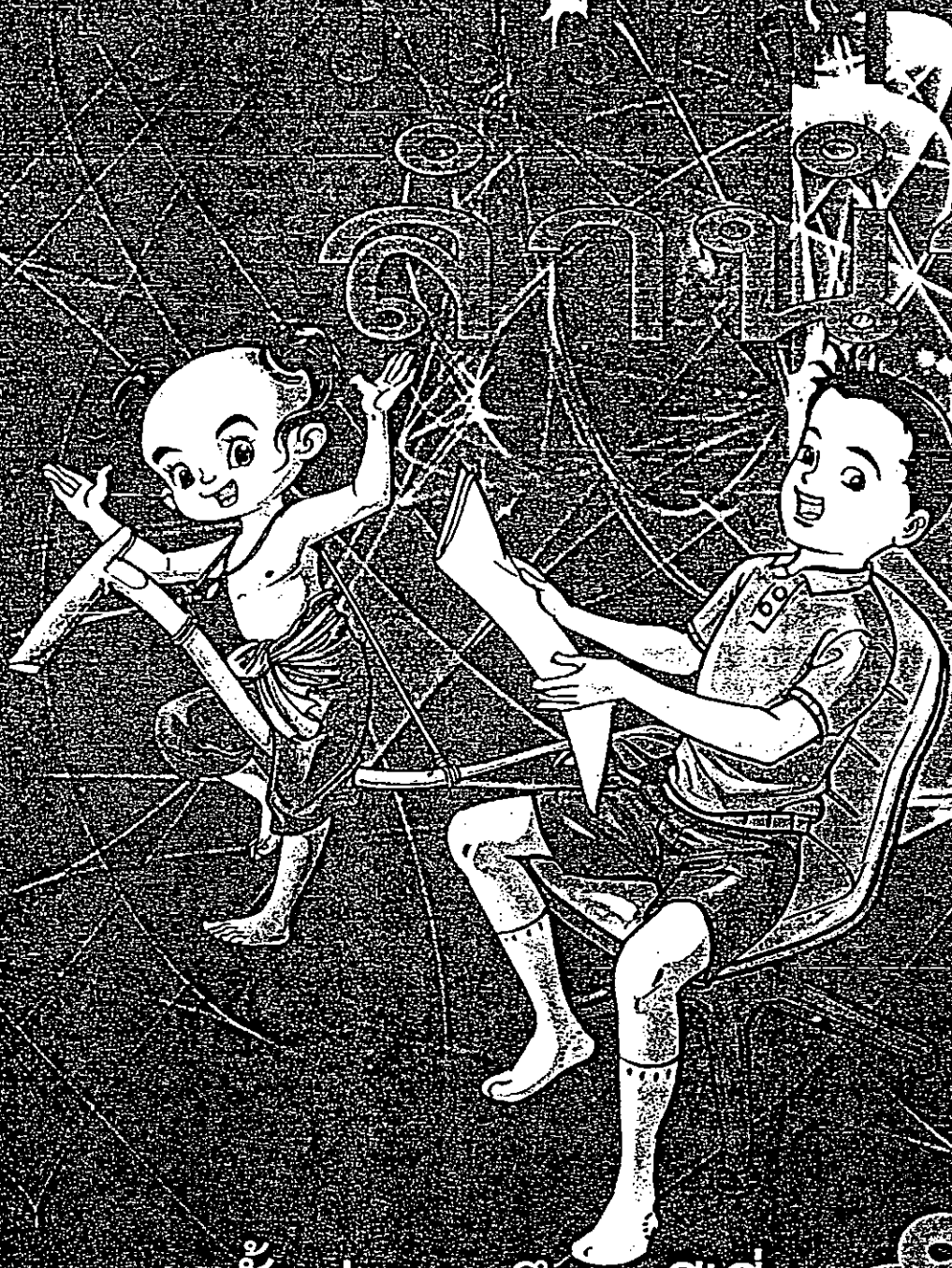
บทที่ ๑

นายพรานเลี้ยงหมี

เรื่องนายพรานเลี้ยงหมี เป็นนิทานที่นายปาล เปரியญ* แต่งในสมัยรัชกาลที่ ๕ และลงพิมพ์ในหนังสือวชิรญาณ นิทานที่ลงพิมพ์ในหนังสือเล่มนี้เรียกว่า นิทานวชิรญาณ เป็นเรื่องที่ทำให้ข้อคิดแก่ผู้อ่านหลายประการ จึงได้นำนิทานเรื่องนี้มาให้อ่านโดยคงถ้อยคำสำนวนเดิมไว้

ผู้แต่งนิทานนี้ชื่อนายปาล เป็น เปரியญ เปரியญ คือ ผู้ลอบความรู้พระปริยัติธรรมสายบาลีได้ตามหลักสูตร ตั้งแต่ ๓ ประโยคขึ้นไป

ชุด ภาษาเพื่อชีวิต

ชั้นประถมศึกษาปีที่

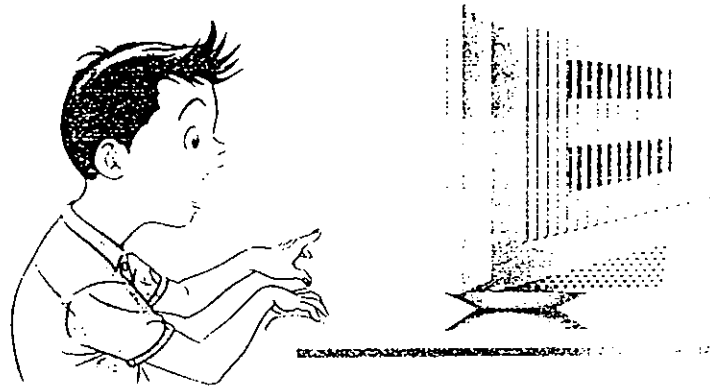
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

๕

๘๖

กำเนิดผัดพันคนทั้งหลาย

บ่ายวันหนึ่ง ขณะที่ ชาลี กำลังเล่นเกมคอมพิวเตอร์ทางอินเทอร์เน็ต
อยู่อย่างสนุก เขาก็ต้องสะดุ้งตกใจ เมื่ออยู่ ๆ ก็มี เด็กชายลึกลับ คนหนึ่ง
ปรากฏในจอคอมพิวเตอร์ของเขา

เด็กชายคนนั้น ผิวคล้ำ ดวงตากลมโต เป็นประกายสดใส ไร้ผม
แกละสองข้าง นุ่งผ้าหยักริ้ว ไม่สวมเสื้อ หน้าตาเหมือนเด็กโบราณที่เคย
เห็นในรูปภาพ เด็กชายลึกลับชี้มำก้านกล้วยซึ่งเป็นของเล่นที่พ่อเคยทำให้
ชาลีเล่นเมื่อตอนเด็ก ๆ

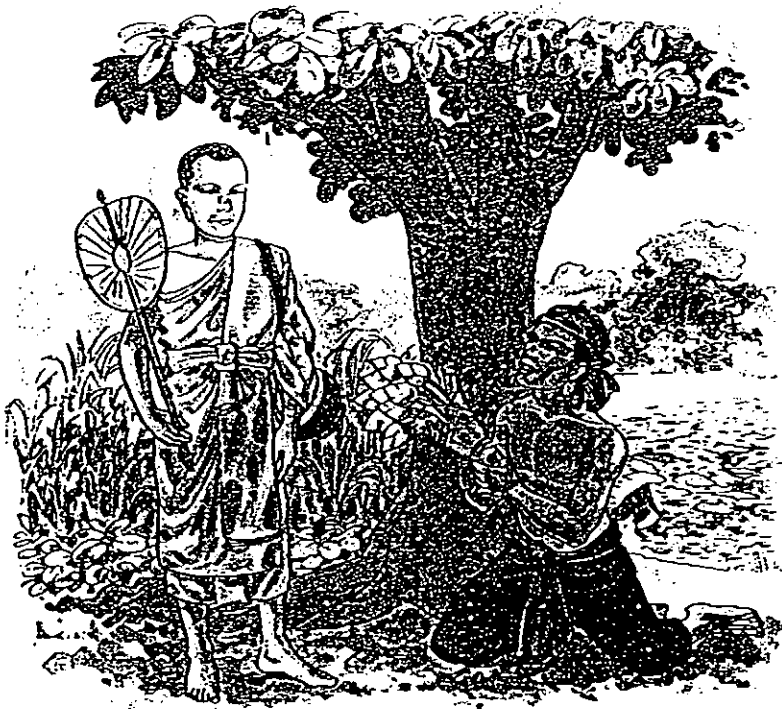
หนังสือเรียนภาษาไทย

ชุดพื้นฐานภาษา

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ เล่ม ๑

ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑

(ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๓๓)

กรมวิชาการ

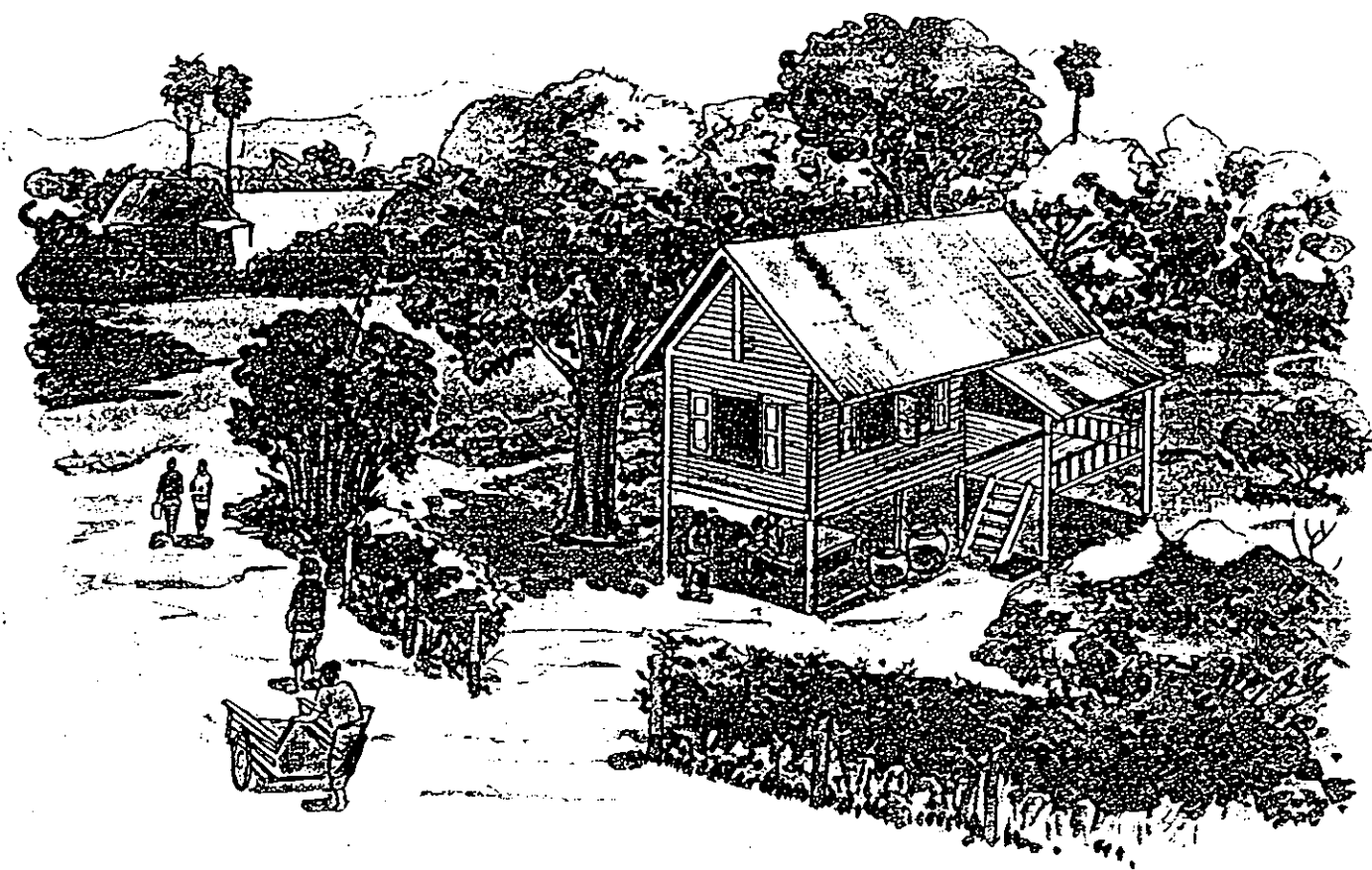
กระทรวงศึกษาธิการ

องค์การค้าของคุรุสภาจัดพิมพ์จำหน่าย

ISBN 974-01-2782-7

พิมพ์ครั้งที่หก ๑๐๐,๐๐๐ เล่ม

พ.ศ. ๒๕๔๕

บทที่ ๑

หมู่บ้านแห่งความรัก

บ้านของมิ่งกับเมืองเป็นบ้านไม้ ใต้ถุนสูง ซึ่งปลูกมานานแล้ว แม่ได้บ้านหลังนี้เป็นมรดกจากตาและยาย ส่วนลุง ป้า พี่ๆ ของแม่ต่างแยกย้ายไปมีครอบครัว และปลูกบ้านใหม่อยู่ในละแวกเดียวกัน ทุกคนไปมาหาสู่กันเป็นประจำ มีข้าวมีแกงก็แบ่งให้แกกันอยู่เสมอ

พ่อแม่ของมิ่งและเมืองมีสวนผลไม้อยู่ห่างออกไปทางเชิงเขาทำยหมู่บ้าน มีทั้งมังคุด ทุเรียน สะตอ ขนุน กระท้อน หมากรูด และอื่นๆ ปลูกสลับกันทั่วสวน บางต้นให้ผลมาแล้วหลายปี บางต้นเพิ่งปลูกใหม่ รายได้จากการขายผลไม้พวกนี้เป็นรายได้หลักของครอบครัว ทุกวันเสาร์และวันอาทิตย์ มิ่งและเมืองจะไปช่วยงานพ่อแม่ในสวนเสมอ

ภาคผนวก ง

ตารางแสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อและค่าความเชื่อมั่น

ตาราง 7 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

ลำดับข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	3.910
2	3.668
3	5.657
4	5.641
5	-3.361
6	-2.397
7	-2.582
8	-2.758
9	3.638
10	4.194
11	-2.494
12	-4.513
13	-2.947
14	2.324
15	2.581
16	2.959
17	-2.808
18	-2.575

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .7552

ตาราง 8 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ขอบแบบสอบถามบุคลิกภาพ

ลำดับข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	2.646
2	15.000
3	2.376
4	3.211
5	8.881
6	9.899
7	-3.266
8	5.814
9	10.693
10	5.814
11	-4.513
12	-4.356
13	-4.151
14	4.249
15	-4.356
16	-3.130
17	2.400
18	-3.467
19	-5.194
20	4.438

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .7363

ตาราง 9 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ขอบแบบสอบถามทัศนคติต่อการอ่านภาษาไทย

ลำดับข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	3.035
2	2.828
3	3.121
4	3.055
5	4.036
6	3.989
7	3.631
8	2.397
9	3.121
10	2.263
11	6.068
12	3.347
13	2.497
14	3.347
15	2.256
16	5.000
17	3.416
18	4.710
19	3.742
20	5.657
21	4.333
22	2.286
23	3.742
24	4.255
25	2.646

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .9371

ตาราง 10 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ขอบแบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการอ่านภาษาไทย

ลำดับข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	5.292
2	4.615
3	5.916
4	6.333
5	3.688
6	3.457
7	3.862
8	6.177
9	4.520
10	3.457
11	2.923
12	3.120
13	5.584
14	3.789
15	4.583

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .9274

ตาราง 11 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ขอบแบบสอบถามการสนับสนุนของครูด้านการอ่านภาษาไทย

ลำดับข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	6.333
2	3.000
3	4.793
4	4.036
5	4.465
6	4.860
7	3.994
8	2.496
9	2.366
10	2.252
11	4.366
12	4.277
13	2.947
14	3.230
15	5.376

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .9334

ตาราง 12 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ขอบแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

ลำดับข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	2.679
2	4.202
3	3.051
4	4.816
5	2.824
6	-3.660
7	-7.780
8	6.481
9	4.438
10	3.742
11	6.778
12	3.000
13	6.545
14	-3.532
15	5.667

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .7333

ตาราง 13 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ขอบแบบสอบถามปัญหาในการอ่านภาษาไทย

ลำดับข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	2.543
2	2.263
3	-2.826
4	2.397
5	-2.575
6	4.782
7	5.351
8	-2.728
9	-3.837
10	4.194
11	-4.660
12	6.110
13	-4.243
14	-3.631
15	2.996
16	-3.870
17	4.919
18	-6.048
19	7.638
20	4.660

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .7014

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ - สกุล	นางสาวทิพย์มณี ตะภาหิรัญ
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	361 ซ.เจริญนคร 14 ถ. เจริญนคร เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร 10600 โทรศัพท์ 0 - 6802 - 6284
วัน/ เดือน/ ปีเกิด	17 เมษายน 2524
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่ทำงาน	
พ.ศ. 2546 -2548	โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์คอนแวนต์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2542	ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนวัดราชโอรส
พ.ศ. 2546	ศิลปศาสตรบัณฑิต เอกวรรณกรรมสำหรับเด็ก มนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2548	การศึกษามหาบัณฑิต (สาขาจิตวิทยาการศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร